

ኢየሱስ ራሱ እግዚአብሔር አብና
መንፈስ ቅዱስ ነውን?

የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን (Only Jesus) አስተምህሮና
የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት

ከፍሬው ቤዛ

2004 ዓ.ም

ኢየሱስ ራሱ እግዚአብሔር አብና

መንፈስ ቅዱስ ነው??

የመጀመሪያው እትም 2004ዓ.ም

በርናቦት ማተሚያ ቤት ታተመ።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀሱ ጥቅሶች የተወሰዱት

በ1954ዓ.ም ከታተመው የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስና

በ1879ዓ.ም ብሪታኒያ ከታተመው መጽሐፍ ቅዱስ ነው።

ይህን መጽሐፍ በክፍልም ይሁን በሙሉ

በማንኛውም መንገድ ለተለያየ ቅጅ ለመጠቀም

በቅድሚያ የጸሐፊው ፈቃድ መጠየቅ አለበት።

ጥያቄ ወይም አስተያየት ቢኖርዎት ጸሐፊውን

በሚከተለው አድራሻ ማግኘት ይቻላል።

Mobile:- +251-911-103-999

e-mail:- frew_beza@yahoo.com

ኢትዮጵያ አዲስ አበባ ታተመ።

Printed in Addis Ababa-Ethiopia

ምሥጋና

እግዚአብሔር እኔን ለጠራበት እውነት ቀኝ እጁን የሰጠኝን፤
እውነተኛውን የወንጌል ሕይወትና እውቀት ያሳየኝን፤
በማስተማርም ጸጋ የተባረከውን ወንድም አማረ መስፍንንና፤
ፊደልን ብቻ ሳይሆን ሕይወትን በማካፈል ከጎኔ በመሆን ወደር
የሌለው ምክርንና ወንድማዊ ድጋፉን ያልነፈገኝን፤ አሁን
አሜሪካን አገር ዶክተራቱን እየሰራ ያለውን ወንድም ተስፋዬ
ሮበልን፤ እግዚአብሔር አገልግሎታቸውን ይባርክ እላለሁ።

ሕይወቴን በሙሉ ለእግዚአብሔር በመስጠት በአገልግሎቱ
ያሳረፈኝን፤ እጅግ ቅንና ታማኝ የሆነውን አገልጋይ ወንድም
ወንደሰን ኃይሉን፤ ለእውነት ዋጋ ለመክፈል ወደ ጌላ
የማያፈገፍገውን፤ ልቤን በእውነተኛ አብሮነቱ የሚደግፈኝን፤
የእንባና የምልጃ ጸጋ ያለውን የጽድቅ አገልጋይ የሆነውን
ወንድም ሀብታሙ አለምቦን፤ በኑሮው ክርስቶስ ኢየሱስን
ያሳየኝና በሰንጻፋና አካባቢዋ የሚያገለግለውን ወንድም ካሳሁን
ግርማንና ቤተ-ሰቡን፤ በመጨረሻው ዘመን በጽድቅ ለመገለጥ
ራሱን ለእግዚአብሔር የቀደሰውንና የክርስቶስን ሕይወት
ሣይሰስት ያሳየኝ አገልጋይ ዓለም ታደሰን ልዑል
እግዚአብሔር ይባርክ።

ጽሑፌን አስከምጨርስ ድረስ ለጽሁፊት አገልግሎት
እጠቀምበት ዘንድ የሥራ ኮምፒውተራቸውን በመልቀቅ
መስዋእትነት የክፈሉልኝን ወንድም ታምራት አብዲና ዘማሪት
ጥሩውቅ መንግሥቱን ጌታ ሥራቸውን ይባርክ። በጸሎት
በመትጋት የጽድቅ መስዋዕትነት እየክፈሉ ያሉትን የቤተ
ክርስቲያናችንን የአካል ክፍሎች እግዚአብሔር አገልግሎትና
ዘመናቸውን ይባርክ። በመጨረሻ በወንጌል ሥራ አብራኝ ዋጋ
እየከፈለችና የጽሕፈት ሥራውን በኮምፒውተር በመጻፍ
ከፍተኛ እገዛ ያደረገችልኝን ወድ ባለቤቴን እህት ስሜነሽ
ሆማን ጌታ አብዝቶ ይባርክ።

ክፍል

ገጽ

ክፍል አንድ:- የጸሐፊው መልእክት.....7

ክፍል ሁለት:-መግቢያ.....9

ክፍል ሦስት:- አብም መንፈስ ቅዱስም ኢየሱስ ብቻ ነው??.....11

3.1. የኢየሱስ ነፍስ[ሕይወት] አብ ነው??

3.2. ኢየሱስ "እኔ እግዚአብሔር አብ ነኝ" ብሉአል??

3.3. ኢየሱስን ከሙታን ያስነሳው ማን ነው?

3.4. በክርስቶስ የመለኮት ሙላት ስለተገለጠ ክርስቶስ

እግዚአብሔር አብ ነው ማለት ነው??

3.5 በራእይ ዮሐንስ 1÷1 መሰረት ወልድ አብ ይሆናል??

3.6. እኔና አብ አንድ ነን ማለት እኔ አብ ነኝ ማለት ነው?

ክፍል አራት:- እግዚአብሔር በስጋ ተገለጠ ማለት ምን ማለት ነው?.....28

4.1. በኢሳ.9÷6 መሰረት ሕጻን ሆኖ የተወለደው ማን ነው?

4.2. ኢየሱስ ክርስቶስ ማን ምን ነበር?

4.3. ኢየሱስ ክርስቶስ ከየት መጣ?

4.4. በዓለም ፍጻሜ የሚመጣውና የሚፈርደው ማን ነው?

4.5. ወልድ ያለው አብ ደግሞ አለው ማለት ምን ማለት ነው?

4.6. ሰው የሚጠመቀው የክርስቶስን ሥጋ ለመልበስ ነው??

ክፍል አምስት፡- በክርስቶስ የተሰጠው የድነት ሥራና የሐዋርያት(Only Jesus)አምነት..... 47

5.1 የክርስቶስ ኢየሱስ ሰውነት(Humanity of Jesus)

5.2 የክርስቶስ ኢየሱስ ጸሎት

5.3 ኢየሱስ ነፍሱን በአባቱ እጅ መስጠቱ

5.4 የኢየሱስ በርሃብ መፈተን

5.5 ሦስቱ የመንፈሳዊ ትምህርት ምንጮች

ክፍል ስድስት፡- የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን(Only Jesus) አማኝያንና የይሖዋ ምስክሮች ስለ መንፈስ ቅዱስ ለምን ግራ ይጋባሉ?.....61

6.1. የይሖዋ ምስክሮች ስለ መንፈስ ቅዱስ የሰጡት

የትርጓሜና አማራጭ ቃላትን የመደበኛ ጥረት

6.2. ኢየሱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ያስተማረው ትምህርት

6.3. መንፈስ ቅዱስን መስደብ የሚያመጣው መዘዝ

ክፍል ሰባት፡- ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀት ለመዳን ወይስ ስለዳንን?.....73

7.1. በገላትያ 3÷27 መሠረት ክርስቶስ በውሃ ጥምቀት ይለበሳልን?

7.2. የሮሜ 6÷16 ክፍል ስለ ውሃ ጥምቀት ይናገራልን?

7.3. ቆላስይስ 2÷11 ስለ መንፈሳዊ ግርዛት ወይስ...?

7.4. 1ኢፕሮስ 3÷21 ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀትን ያመለክታልን?

ክፍል ስምንት፡- ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀት ለምን? በማንሰ ስም?82

8.1. ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀትና አስፈላጊነቱ

8.2. የውሃ ጥምቀት በማን ስም ይከናወናል?

8.3. የመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት ለምን በኢየሱስ ስም አጠመቁ?

8.4. በዮሐንስ 3÷3-5 ላይ ውሃ የሚለው ቃል ጥምቀትን ያመለክታልን?

8.5. መንፈስ(መንፈስ ቅዱስ) በውሃ የተመሰለባቸው ሁኔታዎች

8.6. የመመለስ(የገሰሃ) ፍሬ

8.7. በክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀት የገጠአት ስርየት ማጋኘት ይቻላልን?

8.8. የገጠአት ስርየት እንዴት? መቼና? በምን መገደ ይገኛል?

ክፍል ዘጠኝ፡- የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን[Only Jesus] የውሃ ጥምቀትን በኢየሱስ ስም ማጥመቃቸውና ነገረ-መለኮታዊ ውቅውስ-----101

ክፍል አሥር፡- ክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ቃል መባሉ105

10.1. እግዚአብሔር ቃሉን ሲልክ

10.2. ዓለማት እንዴት ተፈጠሩ? ማንስ ፈጠራቸው?

ክፍል አስራ አንድ፡- አምላክና የአምልኮ ሥነ-ስርዓት.....113

11.1. ኢየሱስ አምላክ አይደለምን?

11.2. ኢየሱስ ከአብ ጋር እኩል ካልሆነ ለምን አምላክ ተባለ?

11.3. እግዚአብሔር አብ ስልጣንን ሁሉ ለልጁ መስጠቱ

11.4. የክርስቶስ ኢየሱስ የግዛት ወሰን

11.5. የክርስቶስ ኢየሱስ ፍርድና የእግዚአብሔር አብ ፍርድ

11.6. ክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ጠፋው ዓለም በአባቱ ስም መምጣቱ

ክፍል አስራ ሁለት፡- የእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያንና አካላዊ ልኳ.....133

12.1. የሕይወት እግዚአብሔር ከተማና አካላዊ ባህርይዎ

12.2. የአዲስ ኪዳንዎ ከተማ ሙሉ ገጽታ

12.3. የሶስተኛው ቤት ክብር ከሁለተኛው ቤት ክብር.....

12.4. አውነተኛው (ሐዋርያዊ) የህይወት እግዚአብሔር ጉባዔ(ቤት)

ክፍል አሥራ ሶስት፡- ከሉዳማዊ ምክንያት የዳነ ትውልድ ..144

ክፍል አስራ አራት፡- በአስተምህሮተ-ሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን መሰረት ራሳቸው መልስ የሚሹ መሰረታዊ ጥያቄዎች.....150

ዋቢ መጽሐፍት.....157

ክፍል አንድ

የጸሐፊው መልእክት

አሁን ያለንበት ዘመን፣ የነገሮች ፍጻሜ የቀረበበትና በተለይም መጽሐፍ ቅዱስ ከሺዎች ዓመታት በፊት የተናገረለት የእግዚአብሔር ፕሮግራም የሚደመደምበት የመጨረሻው ሰዓት መሆኑ፣ መጽሐፍ ቅዱስን የማያውቁና የማያነቡ የዓለም ክፍል የሆኑ ሰዎች ጭምር የሚስማሙበት አጀንዳ እየሆነ ነው። ታዲያ እውነታው ይህ ከሆነ፣ ከመላው የሰው ልጅ ምን ይጠበቃል? የዚህች ዓለም ሥርዓት አንድ ቀን በድንገት ሊለወጥ እንደሚችል በማመን፣ ጌታ የሰጣቸውን ተስፋ ለመጨበጥ በጽናት በመጋደል ላይ ካሉትስ ቅዱሳን? መነሻቸውን መጽሐፍ ቅዱስ አድርገው በክርስትና ጥላውስጥ ያሉ በብዙ መቶዎች የሚቆጠሩ የእምነት ክፍሎች በአለማችን ላይ መኖራቸው፣ ከማንም የተሰወረ ምስጢር አይደለም። እነዚህ የእምነት ክፍሎች አንዳንዶቹ ከሰው ወገን ሥርዓት ያልወጡ፣ አንዳንዶች የእግዚአብሔርን ሥርዓትና ወግ አልፈው በራሳቸው መንገድ የሄዱ፣ አንዳንዶች ደግሞ የእግዚአብሔር ቃልና ሥርዓት ያዋጣናል፤ በእርሱ ቀጥተኛ መለኮታዊ አገዛዝ ሥር እንኖራለን ወ.ዘ.ተ. የሚሉ ናቸው። ከነዚህ መካከል ራሳቸውን “የሐዋርያት እምነት ተከታይ” አድርገው በሚጠሩ በ“በኢየሱስ ብቻ” እምነት አራማጆች ዘንድ ያለው መንፈሳዊ አቋም ፈጽሞ ከመጽሐፍ ቅዱስ የወጣ በመሆኑ፣ ስለነዚህ የሃይማኖት ክፍሎች ያለኝን ሽክም ራሳቸውን በእግዚአብሔር አገዛዝ ሥር ካስቀመጡ ቅዱሳን ጋር ለመጋራት ነው። ለምን ለእነርሱ ብቻ ሽክም ተሰማህ? ሌሎች የእምነት ክፍሎች ልክ ናቸው እያልህ ነውን? የሚል ጥያቄ ይኖራል።

እርግጥ ነው በስሙክርስትና እጅግ የሳቱና ከመንገድ የወጡ ዘመን ዘለል የሰህተት አስተማሪዎች መኖራቸው ካልተካደ፣ ይህም

ሌላ ሽምክ ነው። ይሁን እንጂ በነገረ-መለኮት አስተምህሮ እንደ “ኢየሱስ ብቻ” እምነት አራማጆች የሳተ የክርስትና እምነት ክፍል የለም። ምን አልባት የጥፋቱን ግዝፈት በውስጥ ሆነው በየዋህነትና በእውነተኛ ስሜት የሚኖሩ የእምነቱ አባላትና በውጭ ሆነው በርቀት የሚሰሙ ሳያዩት ይችላሉ። የጸሐፊው ሽክም ለየት ያለው ግን፣ በውስጡ ለአሥራ ሶሥት ዓመታት ያህል በማገልገል ላይ የነበረ ከመሆኑም ባሻገር፣ እግዚአብሔር እእምሮውን ሲከፍትለት ከመሪዎች ጋር ሳይቀር ስላለው የጥፋት አካሄድና ስለ ውጤቱ በመፍራት ብዙ ጊዜ ጥያቄ በማቅረብ፣ ትክክለኛውን ነገር በጽሑፍ በማስፈር ለመሪዎች እንዲደርስ በማድረግ የሚጠበቅበትን ወንጌላዊ ግዴታ ቢወጣም፣ የተሰጠው ምላሽ ግን ፈጽሞ ተስፋ አስቆራጭ በመሆኑ ነው።

ምክንያቱም ጽሑፉ የደረሳቸው መሪዎችና የቦርድ አባላት ላቀረቡት ጥያቄ ተገቢውን ምላሽ ከመስጠት ይልቅ፡- “የቤተ-ክርስቲያንን የእምነት አንቀጽ ተቃውመሃል” የሚል ክስ ሲመሠረትበት ጸሐፊው፡- “ለመሆኑ የእግዚአብሔር ቃል ነው የሚበልጠው ወይስ በሰዎች አስተሳሰብ የተጻፈው የእምነት አንቀጽ” የሚል ሌላ ጥያቄ ቢጠይቅ፣ ከጨዋነት መስመር መውጣቱ አልነበረም። ጸሐፊውም ይህችን ቁም ነገር አዘል መጽሐፍ እንዲጽፍ የተገደደው፣ የሐዋርያት[ኢየሱስ ብቻ] እምነት መሪዎችና አገልጋዮች፣ አሁንም ቆም ብለው በማሰብ እውነቱን ለመቀበል እንዲችሉ፣ እያንዳንዱ ምዕመንም ቢሆን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ምንም የሚጠበቅ መገለጥ ስለሌለ፣ ክርስቶስ በሰጣቸው መብትና አርነት ተጠቅመው፣ ወገናዊነትንና “የእኛ ይበልጣል” ማለትን በማቆየት፣ ነፃ በሆነ ህሊና እውነቱን እንዲመረምሩ ልባዊ ጥሪየን እያቀረብሁ ፣ በዚሁ እምነት ውስጥ ሆነው “አብም፣ ወልድም፣ መንፈስ ቅዱስም ኢየሱስ ብቻ” ነው የሚለውን ትምህርት መንፈሳቸው ሳይቀበለው፣ ሆኖም ግን አማራጭ በማጣት የእውነተኛውን የእግዚአብሔርን ቃል መገለጥ በተስፋና በእምነት ይጠብቁ ለነበሩ፣ ይህች መጽሐፍ የጸሎታቸው መልስና ውጤት መሆንዋን ለማሳየት በማሳሰብ ነው። መልካም ንባብ።

ክፍል ሁለት

መግቢያ

ለሰዎች ቅን አሳቢ የሆነው እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ትክክለኛውን ዕውቀት ለማስጨበጥ ፍትሐዊ የሆነ በሰዎች ፈቃደኝነት ላይ የተመሠረተ የምህረት ልግስናውን በዘመናት ሁሉ አልከለከለም። ይህ ሁሉ ሆኖ ሳለ ሰዎች ያለባቸውን ጥያቄ ለመመለስ፣ ለጋስ የሆነውን አባት ተጠግቶ እንቅጥልሽ የሚፈታውን ዕውቀት በነፃ ከመቅዳት ይልቅ በራሳቸው ወጭ የማይጠቅማቸውን፣ እርካታንም የማይሰጣቸውን ጉድጓድ ሲቆፍሩ ይስተዋላሉ። ከዚህ ጉድጓዳቸው የሚወጣው ውሃ ለጊዜው ጥማታቸውን ቢያስታግስላቸው እንጂ ዘላለማዊውን ዕርካታ ሊሰጣቸው እንዳልቻለ ከሕይወታቸውና ከኑሮአቸው መረዳት ይቻላል።

ከዚህ የተነሳ ነበር የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ “እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ... ማቴ 11÷28” በማለት ጥሪ ያደረገው። በእርግጥም ትክክለኛውን የሕይወት እርካታ የሚሰጠንን ትምህርት የምናገኘው ከሰዎች አይደለም። የትክክለኛው ትምህርት ምንጭ ማን እንደሆነ ሁለት ዋቢ መለኮታዊ ምስክሮችን ብንመለከት የሃሳቡን እውነታ ያሳያል። “አንቺ የተቸገርሽ፣ በወውሉ ነፋስም የተናወጥሽ፣ ያልተጸናናሽ፣ እነሆ ድንጋዮችሽን ሽላልሜ እገነባለሁ፣ የግንብሽም ጉልላት በቀይ እንቁ፣ ዳርቻሽንም ሁሉ በከበሩ ድንጋዮች እሠራለሁ... ልጆችሽም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ፣ የልጆችሽም ሠላም ብዙ ይሆናል...ኢሳ.54÷11” ይላል በእግዚአብሔር ትምህርት የተሠሩና የተገነቡ የእግዚአብሔር ልጆች እርካታቸውና ሰላማቸው በዚህ ዓለም ካለው የኑሮ ሥርዓትና ሁኔታ በላይ ነው። ሁኔታዎች የማይለውጡት የእግዚአብሔር መለኮታዊ ባህሪ ተካፋዮች ናቸውና!!

ከዚህ አኳያ በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ መጨረሻ ወደ ሆነው የፍጥረት መፈወስና እንደገና መወለድ ማለትም ወደ ልጁ ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ያደረሰን ትምህርት የተገኘውና የሚገኘው ከዚሁ ከተባረከው አባትና መምህር ከእግዚአብሔር

አብ ነው። ስለዚህም ነበረ ጌታ ኢየሱስ፡- "...ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ እንግዲህ ከአብ የሰማ የተማረም ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል... ዮሐ.6÷45" ያለው። ከነብዩ ከኢሳይያስና ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ ለትውልዶች ከተሰጠው ትምህርት በታች ራስን አስገዝቶ መኖር፣ የትክክለኞች ቅዱሳን ልምድና ወግ መሆን አለበት። በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ በሚኖረን እንቅስቃሴ የተለያዩ መጠን ያላቸው ስህተቶችና ድካሞች ሊኖሩ መቻላቸው፣ እግዚአብሔር ለእኛ ያዘጋጀውን የተቀደሰ ዘላለማዊ አጀንዳውን አያስለውጠውም።

በአንጻሩ ግን በነገረ-መለኮት ትምህርትና እካሄድ ላይ ሚዛናችንን ጠብቀን በጥንቃቄ ካልሄድን፣ እግዚአብሔር ሊታገሰው በማይችል ቁጣ ሊገለጥብን የማይቀር ጉዳይ ነው። እኛም ገንዘብ ያደረግነውን ትምህርት ማን እንዳስተማረን፣ ከማን እንደ ተቀበልነው አስበን ራሳችንን መመርመር ከተጠያቂነት ያድነናል። ከዚህም በተጨማሪ ሐዋርያው ዮሐንስ፡- "በክርስቶስ ትምህርት ለሚኖር አምላክ የለውም፤ በክርስቶስ ትምህርት ለሚኖር አብና ወልድ አሉት..." በማለት በሁለተኛው መልእክቱ ቁጥር ዘጠኝ በግልፅ ያስቀመጠልን መለኮታዊ መግለጫ፤ ለአስተማሪዎችና ለትምህርታቸው ልንሰጥ የሚገባንን ዋጋ ከመወሰንም ባሻገር፣ ከእውነተኛው አምላክ ጋር ትክክለኛ ግንኙነትና ሕብረት መመሥረታችንን የሚወስነው፣ በክርስቶስና የክርስቶስ በሆኑ እውነተኛ አስተማሪዎች የተሰጠው ትምህርት መሆኑ ሊሰመርበት የተገባ እውነት ነው። ከዚህ ቀጥሎ የሚቀርበውን ነገረ-መለኮታዊ ትንታኔ አንብቦ በመረዳት በአንባብያን ህይወት ላይ እውነተኛ የህይወት ለውጥ ይመጣ ዘንድ ጸጋው እንዲያግዝን የዘወትር ጸሎቴ ነው።

ማሳሰቢያ፡- መጽሐፉን ካነበቡ በኋላ፣ ለአንድ ለሚያውቁት የሐዋርያት(Only Jesus)እምነት ተከታይ በማዋስ ወይም ሰጦታ በመስጠት ማገልገልን አይሰርሱ!!

ክፍል ሶስት

አብም መንፈስ ቅዱስም

ኢየሱስ ብቻ ነውን?

ስለ እግዚአብሔር አብና ስለ አብ ልጅ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ግልጽና ትክክለኛ ትምህርት መጽሐፍ ቅዱስ ቢናገርም፣ እውነታውን ወደጎን በመተው በወደዱትና በተመቻቸው በራሳቸው መንገድ ስለአብና ስለ ወልድ አለን በሚሉት መገለጥ የሚነጉዱ ብዙዎች ናቸው። ከነዚህም የእምነት ተቋማት መካከል ራሳቸውን "የሐዋርያት እምነት ተከታዮች" አድርገው የሚቆጥሩትን የኢየሱስ ብቻ/Only Jesus/ እምነት ተከታዮች አስተምህሮ የተደበቀውን ስህተት በቃሉ ብርሃን አጉልቶ ለማሳየት ነው። እነዚህ የእምነት ክፍሎች መነሻ አድርገው የተነሱበት ነጥብ "ከአንድ አምላክ በላይ አምላክ የለም፣ ይህም አንድ አምላክ ኢየሱስ ብቻ ነው፤ በሥላሤ ማመን ስሕተት ነው፤ እግዚአብሔር ሥላሤ አይደለም" የሚል ነው። ሆኖም ግን ከአንድ ስሕተት ነው ብለው ከደመደሙት ነገር ሊወጡበት ወደማይችሉ ወደ ሌላ ስሕተት መዘፈቃቸው የለውን ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቃል ፍርድና እውነተኛነት ተከትለን ስንሄድ የምንገነዘበው ሃቅ የሆነው። መጽሐፍ ቅዱስ በማሻማ ሁኔታ ስለ እግዚአብሔር አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ ግለጽ ትምህርት አስቀምጦልን ሳለ፣ የእግዚአብሔርን እውነት ከራስ በመነጨ ስሜትና መገለጥ መተካት እጅግ የከፋ ፍርድ ያስከትላል። ለምሳሌ፡- መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር አብ አምላክነትና ስለ ኢየሱስ አምላክነት ሲናገር፡- "ከሰ ልጁ ግን አምላክ ሆይ፡- ዙፋንህ አስከ ዘላለም ይኖራል... ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከንደኞችህ ይልቅ በደስታ ዘይት ቀባህ" ይላል(ዕብ.18)። ታዲያ የኢየሱስ ብቻ ስማኞች፡- "ኢየሱስ አምላክ ከሆነና እግዚአብሔር አብም አምላክ ከሆነ፣ ስንት አምላክ አለ ሲባል ነው? የሚል ጥያቄ ይፈጠርባቸዋል። ስለነዚህና ለመሳሰሉ

ጥያቄዎች እገር የረገጠ ነገረ-መስኮታዊ ፋይዳ ከመፈለግ ይልቅ ሰራሳቸው እንደሚገኝ ወደተመቻቸው፤ እግዚአብሔር አብም በልጁ ወዳጅነቱ ወደ “ሴሳ ትምህርት” አገልግሎት ተሰጥተዋል። ለመሆኑ የእግዚአብሔር አብ ልጅ ኢየሱስ ራሱ እግዚአብሔር አብ ነው? ተብለው ቢጠየቁ መልሳቸው ግልጽና አንድ ነው። ይኸውም “አዎ! ኢየሱስ ራሱ እግዚአብሔር አብ ነው” የሚል። በመሠረቱ ጌታ ኢየሱስ “እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ” አለ እንጅ፤ አንዴም ቢሆን “እኔው ራሴ እግዚአብሔር አብ ነኝ” አላለም።

የሐዋርያት አማኞች[Only Jesus] እንደ ህልውናቸው አድርገው ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ መሆኑን ለማስረዳት የሚጠቀሙበት ጥቅስ በዮሐንስ 14÷8 ላይ የተናገረውን በመውሰድ ነው። “ፊሊጶስም ጌታ ሆይ፡- አብን አሳየንና ይበቃናል አለው፤ ኢየሱስም አንተ ፊሊጶስ ይህን ያህል ዘመን ከእናንተ ጋር ስኖር አታውቀኝምን?” ለመሆኑ ይህ ጥቅስ ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ መሆኑን ያስረዳልን? ይህን ክፍል በጥንቃቄ ስንረዳው ኢየሱስ ስለ አባቱ ከመስከረባቸው ከሌሎች ሃሳቦች ጋር ምንም ግጭት አይፈጥርም። ኢየሱስ፡- “ስኖር አታውቀኝምን?” ማለቱ ራሱ እግዚአብሔር አብ መሆኑ ባይሆን ኖሮ “ሲኖር አታውቀውምን” ማለት ነበረበት ይላሉ። ይሁን እንጂ ከዚህ ክፍል ወረድ ብለን የጌታን ንግግር ብንሰማ፡- “እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አታምንምን?፤ በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ ሥራውን ይሠራል፤ እኔም አብን እለምናለሁ፤ እኔም ወደ አብ እሄዳለሁ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ” በማለት የሰጠው ትምህርት እግዚአብሔር አብ አባቱ፤ እርሱም የአብ አንድያ ልጅ መሆኑን በማያሻማ ሁኔታ ተናግሮአል።

ለዕብራዊያንና ለቆላስይስ አብያተ-ክርቲያናት በተላከው መልእክት፡- “እርሱም የክብሩ መንጸባረቅና የባህሪው ምሳሌ ነው. ዕብ.1÷3” ፤ “እርሱም የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው. ቆላ.1÷15” በማለት ያስተላለፈው ትምህርት መገለጥ የማይተካው እውነት

ነው። ክርስቶስ ኢየሱስ የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው እንጂ የማይታይ አምላክ ነው አይባልም። እየታየ፤ እየተጨበጠ፤ እየተዳሰሰ፤ የማይታይ ሊባል አይችልም። ከዚህ ይልቅ የአባቱን ፈቃድ በመፈጸሙ አባቱን በሥራው ሲገልጸውና ሲተርከው “እኔን ያየ አብን አይቶአል፤ ለምን አብን አሳየኝ ትላላችሁ?” ቢል ድንበር የዘለለ ስሕተት ላይ እንድንወድቅ አያደርገንም። እንደ እውነቱ ከሆነ “እኔን ያየ አብን አይቶአል” ማለት እኔው አብ ነኝ ማለት አለመሆኑ ምንም ክርክር የለበትም። ለመሆኑ ኢየሱስ፡- “እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላክኝን ይቀበላል” ቢል ምን ማለቱ ነው? በእርግጥም በኢየሱስ ስንላክ እኛን የሚቀበል ኢየሱስን መቀበል ማለት ቢሆንም፤ ራሳችን ኢየሱስን እንደማንሆን ሁሉ ኢየሱስን መቀበል ማለት የላከውን አብን መቀበል ማለት ቢሆንም ኢየሱስን “ራሱ አብ ነው” ማለት ግን እውድን ያላገናዘበ የተሳሳ መደምደሚያ ላይ መውደቅ ነው።

#3.1. የኢየሱስ ነፍስ[ሕይወት] አብ ነውን?

በሐዋርያት[only Jesus] አማኞች ትምህርት መሠረት የኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት አብ ነው። ይህም ማለት አብ በሁለንተናዊ ማንነቱ በውስጡ ሲገባ ህያው፤ አብ ሲለየው ደግሞ ሕይወት አልባ ይሆናል ማለት ነው። ይህን መገለጣቸውን ለመግለጽ ዳዊት “ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ አጥንቶቼም ሁሉ የተቀደሰ ስሙን” ያለውን ክፍል በመውሰድ ዳዊትና ነፍሱ አንድ እንደሆኑና ዳዊት ከነፍሱ ጋር እንደ ተነጋገረ እንዲሁ አብና ወልድም ነፍስና ሥጋ ናቸው የሚል ነው። ዳዊት ነፍሱ ከተለየቸው ህያው የሆነ የሥጋ ማንነት ይኖረዋል? አጥንቶቼ ሁሉ የተቀደሰ ስሙን ባርኩ ሲል ከዳዊት ማንነት ውጭ እግዚአብሔርን የሚባርኩና በራሳቸው ሕይወት ያላቸው አጥንቶች አሉ ማለት ነውን? ለመሆኑ ወልድ ስለ ሕልውናው ምን ብሎ መስከረ? ከላይ የተጠቀሰው ማስረጃ ኢየሱስ ስለ ሕልውናውና ስለ ማንነቱ ካስተማረው

ትምህርት ጋር ይስማማልን? እንደ እውነቱ ከሆነ የዳዊትን ቅኔያዊ ንግግር ከኢየሱስ ቀጥተኛ ንግግር ጋር ለማዛረፍ/ለማዛመድ መሞከር ራሱን የቻለ ነገረ-መለኮታዊ ቀውስን መፍጠርና የመጽሐፍትን ባህርይ ያለማወቅ ችግርን አምጥቶባቸዋል። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ፡- “አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው፣ እንዲሁ ደግሞ ለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታል(ዮሐ.5+26)” በማለት በራሱ ሕይወት[ስልጣን] እንዳለው በግልጽ ተናግሮ ነበር።

በዚህ ክፍል “ሕይወት” የሚለው ቃል፣ አንድ ሰው በሕይወት የሚኖርበትን ሁኔታ(ነፍስን) ለማመልከት እንዳልሆነ ግልጽ ነው። ምክንያቱም ኢየሱስ ራሱ ሕይወት ነውና ነው። ይህ ካልሆነ እግዚአብሔርም በህይወት የሚኖርበት ነፍስ አለው ሊባል ነው። ይህ ደግሞ ሌላ ነገረ-መለኮታዊ ቀውስን መፍጠር ይሆናል። ከዚህ የምንረዳውና ትርጉም ሳያስፈልገው ማወቅና መቀበል ያለባቸው እውነት፣ አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው ወልድም በራሱ ህያው የሆነ ማንነት ያለው መሆኑንና መፍረድ የሚችልበትን ሙሉ ስልጣን ከአብ የተሰጠው መሆኑን ለማመልከት ነው። አሁንም አንድ መነሳት ያለበት መሠረታዊ ጥያቄ፡- ለመሆኑ በማን መሞት ምክንያት ነው የዳንነው? “በኢየሱስ ብቻ” አማኞች እምነት መሠረት “አብም፣ ወልድም፣ መንፈስ ቅዱስም ኢየሱስ ነው” ከተባለና በአንፃሩ ስለ ሕይወታችን ሕይወቱን አሳልፎ የሰጠው ኢየሱስ ነው ከተባለ፣ ያለምንም ማብራሪያ አብ ወይም መንፈስ ቅዱስ ሞቶአል ማለት ነው። ውስጣዊ መረዳታቸው ይህ ሆኖ ሳለ፡- “እግዚአብሔር አብ ሞተ እያላችሁ ነውን?” ተብለው ሲጠየቁ “አይደለም የሞተው ሥጋው ነው፤ የሥጋው ማለትም የወልድ ነፍሱ አብ ስለሆነ፣ አብ ሞተ ማለት የለብንም” ይላሉ። ለመሆኑ እንዲህ ያለ ነገረ-መለኮታዊ የስነ-አፈታት ህግ በአለም ላይ አለን? ታዲያ እንደ እነርሱ አባባል ከሆነ፡- “አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ ብሎ ነፍሱን ሰጠ....ሉቃ.23÷46” ሲል “ነፍሴን” ያለው ማን ነው? የሰጠውስ

ለማን ነው? የኢየሱስ ነፍስ አብ ነው ከተባለ ነፍሱን ሰጠ ማለት አብን አሳልፎ ሰጠ ማለት ነውን? አንድ ሕይወትና እኔነት የሌለው ሥጋ ሞተ፣ ተቸገረ፣ ተሰቃየ ማለት ይቻላልን? እነዚህን ጥያቄዎች የምንመልስበት መንፈስ ድነታችንን የሚወስን መሆኑ አጽንኦት ሊሰጠው የሚገባ ነገር ነው። እንደሚታወቀው የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ አባቱ ስለ ሰው ልጆች ያለው ፍቅራዊ ደግነት በእርሱ እንዲገለጥ ፈቃዱን ለአባቱ የሰጠ እውነተኛ ወዳጆችን ነው። ከዚህ የተነሳ ነበር አባቱ፡- “በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው” በማለት ምሥክርነቱን የሰጠው። ወልድ ከምንም በላይ የአባቱን ፈቃድና ፍላጎት ያከብራል። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 4÷31 ላይ ደቀ መዛሙርቱ የሚበላ ነገር አቅርበው “ብላ” ሲሉት፣ ምግባቸውን ለመብላት መታዘዝ ሲኖርበት፣ የሰጣቸው ምላሽ ግን “የእኔስ መብል የላክኝን ፈቃድ አደርግ፣ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው” የሚል ነበር። ከዚህ እንደምንረዳው ኢየሱስ የራሱ ፈቃድና ማንነት ቢኖረውም፣ የላከውን የአባቱን ፈቃድ ማድረግና ሥራውንም መፈጸም ከምንም በላይ የሚያስደስተውና የሚያጠግበው መሆኑን ነው። በእነዚህ ነገሮች ድምር አባቱን ደስ ከማሰኘቱ የተነሳ፣ አባት ለልጁ ሁሉን በእጁ እንዲሰጠው አድርጎታል(ዮሐ.3÷35)። ለመሆኑ ወልድ በራሱ ፈቃድ ባይኖረው፡- “አባት ሆይ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፣ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ ሉቃ.22÷42” ማለት ይጠበቅበት ነበር? በመሠረቱ “የእኔ” በማለት የተናገረው ወልድ “ሥጋ ብቻ” የሆነ ነገር ሳይሆን በራሱ እኔ ማለት የቻለና የሚችል ማንነት ያለው ሰው ነበር። ይህ ካልሆነ ራሱ አብ፡- “አባት ሆይ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፣ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ” እያለ ነበር ማለት ነው። በእርግጥ በኢየሱስ ብቻ አማኞች ጭፍን አስተሳሰብ ይህ ጸሎት በእግዚአብሔር አብ የተጸለየ ጸሎት ነው ማለት ምንም ላይከብድ ይችላል። ውጤቱ ግን የአብን ልጅ የክርስቶስን ሥራ ከንቱ ማድረግ ይሆናል። የኢየሱስን ስራ እውነት ነው ብሎ አለመቀበል ወደ እግዚአብሔር የቀረብንበትን ሥራ መካድ

ነው። “ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ” ያለው በእርግጥ በራሱ ስሜት የሌለውና አብ ሲለየው ሥጋ ብቻ ሆኖ የሚቀረው አካል ነውን? ስሜት ስለሌለው ነበር። “ከፍርሃት እየተጣጣረ አጽንቶ ይጸልይ የነበረው? (ሉቃ.22÷44) ወይስ እነዚህ አባባሎችና መግለጫዎች ከእኛ መገለጥ በታች ሆነውብን ይሆን? ለመሆኑ ኢየሱስን አባቱ የተወው መቼ ነበር? አባቱ የተወው ከመሞቱ በፊት ነው(ማቴ.27÷46)። ምንም እንኳን ጽዋይቱ ከእርሱ እንድታልፍ አባቱን ቢለምን፤ እግዚአብሔር አብ ወልድን የአለም መድኃኒት እንዲሆን ያለርህራሄ ወስኖ ነበርና(ዮሐ.3÷16) ሳይራራ ጨክኖ ውድና አንድያ ልጁን አሳልፎ ሰጠው(ሮሜ.8÷32) ። ከዚህ አኳያ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ኢየሱስ ከአብ በተለየ መልኩ ምሉዕ የሆነ ማንነት ያለው ጌታ ነው። ይህ ካልሆነ የሰዎች መዳን አሁንም በጥያቄ ምልክት ውስጥ እንዲወድቅ የግድ ይሆናል ማለት ነው።

#3.2. ኢየሱስ እኔ እግዚአብሔር አብ ነኝ ብሎአልን?

የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ በምድር በሥጋ በነበረባቸው ወራቶች፤ አንዴም ቢሆን “እኔ እግዚአብሔር አብ ነኝ” ብሎ አልተናገረም። ከዚህ ይልቅ አባቱ ላከኝ፤ አባቱ ይወደኛል፤ ወደ አባቱ እሄዳለሁ...ወዘተ በማለት አባቱ ከእርሱ የተለየ ማንነት እንዳለው እውነቱን መስክሮአል። ከዚህ ጋር የሐዋርያው ጳውሎስ ትምህርት፡- “እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር” በማለት የክርስቶስንና የአባቱን ልዩነት አስቀምጦ ያሳያል። በእግዚአብሔር መልክ ማለት ምን ማለት እንደሆነ የቋንቋ ችግር ከሌለብን በስተቀር በጣም ግልጽ ነው። እውነትን ሊመሰክር የተወለደው የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ስለ እርሱና ስለ አባቱ ብዙ መግለጫዎች ሰጥቶአል። ከሰጣቸው መግለጫዎች ውስጥ ጥቂቶችን እንመልከት። ዮሐ. 14÷28 ፡- “የምትወዳኝሽ ብትሆኑ ከእኔ አብ ይበልጣልና ወደ አብ በመሄዴ ደስ ባላችሁ ነበር”፤ ዮሐ. 8÷17፡- “የሁለት ሰዎች ምሥክርነት እውነት እንደ ሆነ በሕጋችሁ ተጽፎአል...የላከኝ አብ ስለ እኔ ይመሰክራል” ፤

ራእይ.3÷21፡- “ እኔ ደግሞ ድል እንደ ነግሁ፤ ከአባቴም ጋር በዙፋኑ ላይ እንደ ተቀመጥሁ፤ ድል የነግ ከእኔ ጋር በዙፋኔ ይቀመጣል” እነዚህ ቀጥተኛ የኢየሱስ ንግግሮች ናቸው። ከዚህም በተጨማሪ “አምላኬና አምላካችሁ አባቴና አባታችሁ” ሲል ከክርስቶስ ኢየሱስ ሌላ የሆነውን ማንነት ይኸውም አባቱን እግዚአብሔርን የሚገልጽ ንግግር መሆኑን ያስረዳል። በሕግ ተቀባይነት ያለው ምሥክርነት በሁለት ሰዎች የሚሰጥ ምሥስክርነት ነው። ይህን የሕግ አፈጻጸም ክርስቶስ ኢየሱስ ተጠቅሞበታል። ለመሆኑ ሁለቱ ምስክሮች እነማን ናቸው?

አንደኛው ምሥክር፡- ራሱ ክርስቶስ ኢየሱስ የሰራው ስራ ሲሆን፤ ሁለተኛው ምስክር፡- አባቱ እግዚአብሔር ነው። ከዚህም በላይ፤ እኔ ከአባቴ ጋር እናንተ ከእኔ ጋር ማለት ባላስፈለገው ነበር። ከዚህ ይልቅ እነዚህ ንግግሮች የአብንና የወልድን፤ የእኛንና የወልድን ማንነትና ግንኙነት አጉልተው ያሳያሉ። ክርስቶስ “ከእኔ ጋር ትቀመጣላችሁ” ሲል፤ እናንተ በእኔ ውስጥ እኔም በእናንተ ውስጥ ትኖራላችሁና እኖራለሁ ማለቱ እንዳይደለ፤ እንዲሁ እኔ ከአባቴ ጋር በዙፋኑ ተቀመጥሁ ማለቱ አብ ተጠቅልሎ በእኔ ውስጥ ሆነ ማለቱ አይደለም። በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 20÷28 ላይ ቶማስ ኢየሱስ ክርስቶስን፡- “ጌታዬ አምላኬ” ማለቱ ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ መሆኑን ያስረዳል በማለት “የኢየሱስ ብቻ” አማኞች ይከራከራሉ። በእርግጥ ኢየሱስ ጌታም ነው፤ አምላክም ነው፤ ሆኖም እግዚአብሔር አብን ግን አይደለም።

ምክንያቱም በዚሁ ምዕራፍ ቁጥር አሥራ ሰባት ላይ ራሱ ኢየሱስ “አምላኬና አምላካችሁ አባቴና አባታችሁ” በማለት

አባቴና አምላኬ ያለው እግዚአብሔር ከኢየሱስ ማንነት ውጭ ማንነት እንዳለው በግልፅ ተናግሯል። በሌላ መልኩ አሁንም ኢየሱስ ጌታ ነው። ሆኖም ግን ጌታ እግዚአብሔር አብን ግን አይደለም። ምክንያቱም ኢየሱስን ጌታ ያደረገው አባቴ እግዚአብሔር ነውና (ሐዋ.ሥራ.2÷36)። ከዚህም በተጨማሪ በመዝሙር ምዕራፍ 110÷1 ላይ ዳዊት፡- “እግዚአብሔር ጌታዬን፡ ጠላቶችህን ለእግርህ መረገጫ አስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው” በማለት የኢየሱስ እና እግዚአብሔር አብን ልዩነት በመንፈስ ተናግሮአል።

#3.3. ኢየሱስን ከሙታን ያስነሳው ማን ነው?

“እኛም በአይሁድ አገርና በኢየሩሳሌም ባደረገው ነገር ሁሉ ምሥሰክሮች ነን፤ እርሱንም በእንጫት ሰቅለው ገደሉት፤ እርሱን እግዚአብሔር በሦስተኛው ቀን አስነሳው፤ ይገለጥም ዘንድ ሰጠው” (ሐዋ.ሥራ.10÷39) የሚለው ምሥሰክርነት በሐዋርያው ጴጥሮስ የተሰጠ መሆኑ ግልጽ ነው። እግዚአብሔር ክርስቶስ ኢየሱስን ማስነሣቱ ምንም የማያከራክር እውነት ነው። ሆኖም በሰዎች ግላዊ አስተሳሰብ ይህንን ቀጥተኛ እውነት አቅጣጫ ለማሳት ይሞክራል። በተለይም በሐዋርያት እምነት ተከታዮች ነን ባዮች ዘንድ እግዚአብሔር በልጁ የሰጠውን የድነት/Salvation/ ዋጋ በእጅጉ የሚፈታተን ጉዳይ ነው። ኢየሱስ ራሱ እግዚአብሔር አብ ነው ብለው የሚያምኑት የኢየሱስ ብቻ አማኞች፤ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 2÷19 ያለውን ክፍል በማንበብ ኢየሱስ፡- “ይህን ቤተ-መቅደስ አፍርሱት፤ በሦስተኛውም ቀን አነሣለሁ” ስለሚል ራሱ ሞቶ በራሱ ተነሣ ይላሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ኢየሱስም ቢሆን እኔው ሞቼ ከራሴ የተነሣ እኔው እነሣለሁ አላለም። ከዚህ ይልቅ “ኖሴን ሳኖራት ሥልጣን አለኝ፤ ሳነሳትም ሥልጣን አለኝ፤ ይህንን ትዕዛዝ ከአባቴ ተቀበልሁ” (ዮሐ.10÷17) በማለት ሞቶ መነሣቱ የሚወስነው በአባቴ እንደሆነ በግልጽ አስቀምጦልናል። የኢየሱስ ብቻ አማኞች በአብዛኛው ዮሐንስ 2÷19 ከዮሐንስ 10÷17 ጋር

አያይዞ የመግለጽ ፍላጎት የላቸውም። በተጨማሪም፡- “ኢየሱስ አብ እንደላከኝ እኔም ከአብ የተነሳ ሕያው እንደምሆን” (ሐንሴ.6÷57) ማለቱንም ልብ ይሏል። አሁንም የኢየሱስ ብቻ አማኞች ሲገነዘቡት የሚገባ ሃቅ፤ በራሱ ማንነት ያለውን፤ የሞተውን፤ ኢየሱስን እግዚአብሔር አስነሣው የሚለው ቃል ሲተረጉም፤ አብ ሲገባበት ህያው ሆነ የሚል መገለጥን ሊያመጣ የማይችል ከእውነት የራቀ ሰዋዊ አስተሳሰብ መሆኑን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ክርስቶስን “የትንሣኤ በኩር” ሲለው፤ ሌሎች የትንሣኤው አባላት መኖራቸውንም በመግለጽ ጭምር ነው። “ጌታን ኢየሱስን ያስነሣው፤ እኛን ደግሞ ከኢየሱስ ጋር እንዲያስነሳን፤ ከእናንተም ጋር እንዲያቀርብን እናውቃለን” (2ቆሮ.4÷14) በማለት ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች የሰጠውን ተስፋ ብንመለከት ሰዎች የሚነሱት በራሳቸው ማንነት እንደ ሆነ ሁሉ ክርስቶስም የተነሣሳው በራሱ ማንነት ነው። እኛ ለመነሳት አብ በውስጣችን እንዲገባ እንደማይጠበቅ፤ የትንሣኤው በኩር የሆነው ክርስቶስ ለመነሣት አብ በውስጡ እንዲገባ አልተጠበቀም። ለመሆኑ ክርስቶስ ከተነሣና ካረገ በኋላ ከአባቴ ጋር ምን ዓይነት ግንኙነት ነበረው? ኢየሱስ ከሞት ከተነሣ በኋላ ቀዳሚው ተግባሩ ስለ ሰዎች የሰራውን ምትካዊ ሥራ ለማሳየት በአባቴ በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ መታየቱ ነው (ዕብ.9÷24)። ስለዚህ በራሱ ማንነት ያለው የእግዚአብሔር ልጅ በአባቴ “ፊት” ሲታይ እግዚአብሔር በልጁ እኛንም አይቶናል፤ ተቀብሎናል። ከልጁም ጋር በሰማያዊ ሥፍራ አስቀምጦናል (ኤፌ.2÷7)። ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱሳችን፡- “ከሰ በደላችን አሳልፎ የሰጠውን፤ እኛን ስለ ማጽደቅ የተነሣውን፤ ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ባስነሣው ለምናምን ለእኛ ይቆጠርልን ዘንድ ነው” (ሮሜ.4÷25) ሲል ምን ማለቱ ነው? እግዚአብሔር አሳልፎ የሰጠን ሕይወት የሌለውን ሥጋ ነውን? እንደ እውነቱ ከሆነ እንኳን ነፍስን ለማዳን ይቅርና በሙሉ ሥርዓት ሥጋን ለማንፃትና ለጋጢአት ይቅርታ ዋጋ እንዲሆኑ ሕይወት የሌላቸው ኮርማዎች ሥጋቸው ብቻ ለእግዚአብሔር አልቀረባቸውም። ነፍሳችንን ለማዳን የመጣው የእግዚአብሔር ልጅ ውድ ሕይወቱን አሳልፎ

በመስጠት እኛን ህያዋን አደረገን(1ጴጥ.2÷23)። ውድ ወገኖች-
 ሕይወት ሊሰጠን የማይችለውን የሰው ትርጉምና ትምህርት
 ትተን ሕይወት የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል በመንፈስና
 በእውነት መቀበል ምንም የማይተካው አንገብጋቢ አጀንዳ ነው።
የኢየሱስ ከሞት መነሳት ወሳኝ፣ ለተስፋችን የተጨበጠና የታየ
እውቀት ሲሆን፣ ያስነሣው ግን እግዚአብሔር አብ መሆኑን
ማወቅ ደግሞ የእምነታችን እምብርት መሆኑ ምክንያታዊ
እውነት ነው። ክርስቶስን ማለትም መከራ የተቀበለውን፣
የተራበውን፣ የተጨነቀውን፣ የፈራውን፣ የተሰቀለውን፣
እግዚአብሔር እንዳስነሳው ለማያምኑ፡- “ክርስቶስ ካልተነሳ
እንግዲያው ስብከታችን ከንቱ ነው፤ እምነታችሁም ደግሞ ከንቱ
ናት፤ ደግሞ ክርስቶስን አስነስታል ብለን በእግዚአብሔር ላይ ስለ
መሰከርን ሐሰተኞች የእግዚአብሔር ምሥክሮች ሆነን ተገኝተናል፤
ሙታን ግን የማይነሱ ከሆነ እርሱን አላስነሣውም” (1ቆሮ.15÷14-
16) ሲል ጳውሎስ የሰጠውን ትችት በመገንዘብ ከክህደት
እንዲመለሱ እግዚአብሔር ተጨማሪ ጊዜና ዕድል ይሰጣል።
በእርግጥ ይህን እውነት በመግፋት ክህደትን ገንዘብ ያደረገች
የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን[Only Jesus] በመባል
የምትታወቀው ሃይማኖታዊ ተቋም(ድርጅት) ብቻ ነች።

#3.4. በክርስቶስ የመለኮት ሙላት ስለተገለጠ ክርስቶስ እግዚአብሔር አብ ነው ማለት ነውን?

የሐዋርያት ወይም “የኢየሱስ ብቻ” አማኞች ኢየሱስ
 እግዚአብሔር አብ ለመሆኑ ከሚጠቀሙባቸው ጥቅሶች አንዱ፡-
 “በእርሱ የመለኮት ሙላት ሁሉ በሰውነት ተገልጦ ይኖራል”
 (ቆላ.2÷9) የሚለው ነው። ለመሆኑ ይህ ጥቅስ “እርሱ”
 የተባለው ኢየሱስ፣ እግዚአብሔር አብ መሆኑን ይገልጻል?
 ከዚህ ይልቅ ክርስቶስ ኢየሱስ ለማይታየውና መንፈስ ለሆነው
 እግዚአብሔር አብ ምሳሌ[አምሳያ] እንደሆነ ቁልጭ አድርጎ
 አስቀምጦልናል። “እርሱ የማይታይ አምላክ ምሳሌ ነው”
 (ቆላ.1÷15) ማለት የማይታይ[Invisible] አምላክ አለ፤

የማይታይ አምላክ ምሳሌም አለ ማለት ነው። ይህ የማይታይ
አምላክ ምሳሌ የሆነው ክርስቶስ ኢየሱስ የቤተ-ክርስቲያን ራስ፤
በሁሉ ፊተኛ፤ ከሙታንም በኩር ነው። እግዚአብሔርም ሙላቱ
ሁሉ በእርሱ እንዲኖር በእርሱም ማለትም በክርስቶስ በኩል
በሰማይና በምድር ያሉትን ለራሱ እንዲያስታርቅ የአብ ፈቃድ
ሆኖአል። ሐዋርያው ጳውሎስ “ተገለጠ” ያለው
የመለኮት[የአምላክነት] ሙላት የራሱ የክርስቶስን ፍጹም
አምላክነት ለመግለጽ ሲሆን፣ በሌላ በኩል በዚህ ክፍል
“የመለኮት ሙላት” የሚለው የግሪክ ቃል “Theotes” የሚል
ነው። ይኸውም ክርስቶስ ኢየሱስ በራሱ ያለውን መለኮታዊ
ባህርይ ያሳያል። ከአጠቃላይ የቆላስይስ መልእክት አኳያ
ሐዋርያው ጳውሎስ በጊዜው የነበረውን ኖስቲካዊ አስተሳሰብ
ማለትም በክርስቶስ ኢየሱስ ማንነት ላይ የነበረውን የተሳሳተ
አስተምህሮ ተገቢውን ምላሽ የሰጠበትን ሁኔታ እንመለከታለን።
የመልእክቱም ዋና ጭብጥ፡- ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
ከአምላክነት ያልጎደለ፤ ማንኛውንም መለኮታዊ እርዳታ
ሊያደርግልን የሚችል፤ ሙሉ የሆነ አምላካዊ ባህርይ ያለው፤
በአምላክነቱ ልክ እንደ አብ የሆነ መሆኑን ለመግለጥ ነው።
የቆላስይስ 2÷9ን ክፍል በተመለከተ ድምዳሜ ላይ
ከመድረሳችን በፊት ቀጥለው ያሉትን ጥያቄዎች ስንመለከት
በእርግጥም ኢየሱስና አባቱ የተለያዩ መሆናቸውን
በእርግጠኝነት መናገር እንችላለን። “ከሙታን ባስነሳው
በእግዚአብሔር አሰራር በማመናችሁ”(ቆላ.2÷12) በሚለው
ክፍል ክርስቶስ ኢየሱስን ከሞት ያስነሳው እግዚአብሔር አብ
ከሆነ፣ ከሞት የተነሳው ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ ነው ብሎ
መወሰን አግባብ ነውን? “እንግዲህ ከክርስቶስ ጋር ከተነሳችሁ፣
ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ ባለበት በላይ ያለው
እሹ” (ቆላ.3÷1) ማለት ምን ማለት ነው? “እግዚአብሔር አብን
በእርሱ [ከክርስቶስ ኢየሱስ] እያመሰገናችሁ፣ በቃል ቢሆን በስራ
የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርጉት”
(ቆላ.3÷17) ማለት እግዚአብሔር አብ የሆነውን ኢየሱስን

በራሱ በኢየሱስ ስም አመስግኑ ማለት ነውን? እንዲህ አይነት አደራረግስ አለን? ከቆላስይስ ሳንወጣ የአብንና የክርስቶስን ልዩነት ይህን ያህል ከተመለከትን፤ ከዚህ በዘለለ ሁኔታ የኢየሱስ ብቻ አማኝያን የእግዚአብሔርን ልጅ ኢየሱስን በመካድና መጽሐፍ ቅዱስ የማያውቀውን ሌላ ኢየሱስ በማገልገል ትውልደን ለማሳት ለአመጽ ሲበረታቱ መገኘት የለባቸውም።

#3.5. በራሴ የሐንሰ1÷1 መሠረት

ወልድ አብ ይሆናልን?

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከአብ የተለየ ማንነት እንዳለው ከሚናገሩ ክፍሎች አንዱ፡- “እግዚአብሔር ለኢየሱስ የሰጠው፤ ኢየሱስም በመልአኩ ልኮ ለየሐንሰ አመለከተ”(ራሴ.1÷1) የሚለው ቃል ነው። ለመሆኑ “እግዚአብሔር ለኢየሱስ ሰጠው” ማለት ምን ማለት ነው? በዚህ ጥቅስ መሠረት ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ ነው ቢባል እግዚአብሔር አብ ለራሱ ለእግዚአብሔር አብ ሰጠው ማለት ነውን? ቃሉስ ይህን ያህል አሻሚና ትርጉም የሚያሻው ነውን? ፈጽሞ አይደለም። አብም፣ ወልድም፣ መንፈስ ቅዱስም “ኢየሱስ ብቻ ነው” የሚሉ ወገኖች ይህን የቃል ክፍል መተርጎም የፈለጉበት የስነ-አፈታት አይነት የተለዩ ነው። በዚህ ቃል ላይ “የኢየሱስ ብቻ” አማኞች ወጥና አንድ አይነት መልስ መስጠት የሚችሉበት አቅም የላቸውም። አንዳንዶች “ሰጠው” የሚለው መለኮት የሆነው አብ ሥጋ ብቻ ለሆነ እንጂ ማንነት ለሌለው ለልጁ ሰጠው ብለው ለመተርጎም ሲሞክሩ፤ በአብዛኛው ግን ግልጽ አይደለም ይላሉ። በርግጥም ግልጽ ያልሆነው እውነተኛውንና ሊቀበሉት የሚገባውን መልእክት መቀበል ስለሚሳናቸውና ራሳቸውን ባልሆነ መገለጥ ውስጥ ስለ ዘፈቁት እንጂ፤ ቃሉ ይህን ያህል የተወሳሰበ ስለሆነ አይደለም። ከቃሉ ክፍል ሳንወጣ ወረድ ብለን ስንመለከት፡- “ለወደደን፤ ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን፤ መንግሥትም

ለአምላኩና ለአባቱም ካህናት እንድንሆን ሳደረግ”(ራሴ.1÷6) የሚል መግለጫ እናገኛለን። ምን ማለት ነው? በራሱ እኔነት የሌለው ሥጋ አባቴና አምላኬ ማለት ይችላል? ኢየሱስ፡- “አምላኬ አምላኬ ለምን ተውሽኝ” ያለው አባባል እውነተኛ ጸሎት አይደለምን? ካልሆነስ ኢየሱስ ለሰዎች ያልሆነ ስሕተት እያስጨበጠ ነበርን? በርግጥ ለመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎችና ለክርስቶስ ኢየሱስ ተከታዮች መልሱ እጅግ ግልፅ ነው። የኢየሱስ ብቻ አማኞች ይህን ግዙፍ እውነት በመጨፍለቅ ዘልለው ወደ አራተኛው ምዕራፍ ይገቡና “እንድ ዙፋንና አንድ ተቀማጭ” የሚለውን ሃሳብ በመጠምዘዝ ስቃያቸውን ለማስታገስ ጥረት ያደርጋሉ። እውነታው ግን እነርሱ እንደሚሉትና እንደተረዱት አይደለም። እንደ እውነቱ ከሆነ ይህን ሃሳባቸውን የሚቃረን መለኮታዊ ሃሳብ በሦስተኛው ምዕራፍ ቁጥር ሃያ አንድ ላይ በግልፅ የተቀመጠ እውነት አለ። ይኸውም፡- “እኔ ደግሞ ድል እንደ ነሳሁ፤ ከአባቴ ጋር በዙፋኑ ላይ እንደተቀመጥሁ፤ ድል ሰነሳው ከእኔ ጋር በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ ዘንድ እሰጠዋለሁ” ይላል። እዚህ ላይ ወደ መሠረታዊው ሃሳብ ከመግባታችን በፊት፤ ስለ እግዚአብሔር ዙፋን መጠነኛ ግንዛቤ ይኖረን ዘንድ ያስፈልጋል። በአንድ ወቅት አንድ የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን የዶክትሪን አስተማሪ፤ ስለ አንድ ዙፋንና ስለሚቀመጥበት አካል ለማስረዳት ፈለገና አንድ ወንበር ወሰደ፤ ተቀመጠበትም። ትንሽ ቆይቶ ከወንበሩ ላይ ፈቀቅ አለና ጉባኤውን “አሁን በወንበሩ ላይ ማን አለ?” ብሎ ሲጠይቅ “ማንም” የሚል ምላሽ ተሰጠው። “አያችሁ” አለ በመቀጠል “ኢየሱስ ከዙፋኑ ላይ ቢነሳ ሌላ ተቀማጭ በዙፋኑ ላይ የለም” በማለት ማስረዳቱን አስታውሳለሁ። እንደ እውነቱ ከሆነ ይህ ምሳሌያዊ ገለጻ፤ ምንም ቃሉ-እግዚአብሔራዊና መለኮታዊ ድጋፍ የሌለው፤ የሰው፤ የሥጋ፤ የሆነ ስህተት ለመሆኑ አንድና አንድ የለውም። ለመሆኑ እግዚአብሔር “ዙፋኔ” ያለው ምንን ነው? መልሱ ለእግዚአብሔር ቃል ቅን የሆነ ልብ ላላቸው ይተዋል። ወደ ዋናው ሐሳብ ስንመለስ ጌታ ኢየሱስ “ከአባቴ ጋር በዙፋኑ ላይ ተቀመጥሁ” ሲል ራሱ ተመልሶ የራሱ

አባት ሆነ ማለት ነውን? ወይስ መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች በማይገባቸው ቋንቋ ላይ ተመስርቶ ተጽፎ ይሆን? ሃቁ ግን ይህ አይደለም። ጌታ ኢየሱስም ከአባቱ ጋር በዙፋኑ ላይ መቀመጡ አባቱን ሊሆን የሚችልበትን እውቀት ወይም መገለጥ ለማንም አላስተማረም። ስለዚህ ይህን እውነተኛ ጭብጥ ይዘን ነው ወደ ራሷ 4÷2 መሄድ ያለብን። ታዲያ ትክክለኛው እውነት ይህ ከሆነ በእንዱ ዙፋን ላይ የተቀመጠው ማን ሊሆን ነው? ለዚህ ጥያቄ ቀጥተኛ መልስ የሚሰጠንን ጭብጥ የምናገኘው በአምተኛው ምዕራፍ ቁጥር አንድ ነው። “በዙፋኑ ላይም በተቀመጠው በቀኝ እጅ ላይ በውስጥና በኋላ የተጻፈበትን፣ በሰባትም ማህተም የተዘጋ መጽሐፍ አየሁ... መጥቶም በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ከዚያ ከቀኝ እጅ መጽሐፍን ወሰደው” (ራእ.5÷1-7) ይላል። ከዚህ ሃሳብ ተነስተን ማን ከማን እጅ መጽሐፍን ወሰደው? የሚለውን ጭብጥ ለመወሰን ራሷ ምዕራፍ አራትን ከምዕራፍ ሦስትና ምዕራፍ አምስት ጋር በማገናዘብ ትክክለኛውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት ታሳቢ በማድረግ ነው። ይህም ማለት ኢየሱስ በምዕራፍ.3÷21 በአባቱ ዙፋን ላይ እቀመጣለሁ ሲል ያ ዙፋን የማን ዙፋን መሆኑን ራሱ ኢየሱስ በግልፅ አስቀምጦታል። ወደ አራተኛው ምዕራፍ ስንመጣ በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው እግዚአብሔር አብ አንደ ሆነ የተገለጠ ነገር ሲሆን በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው መጽሐፍን በመቀበል የትውልዱን እንቅስቃሴ የተረተረው ደግሞ “የይሁዳ አንበሳ” የተባለው የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን በግልፅ እንረዳለን። በተጨማሪም ክርስቶስ ኢየሱስና እግዚአብሔር አብ የተለያዩ መሆናቸውን ተመሳሳይ ሁኔታ እንዳለ፣ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው እውነት ነው። ይኸውም፦ “እግዚአብሔር የክርስቶስ ራስ፣ ክርስቶስ ኢየሱስ የወንድ ራስ፣ ወንድ ደግሞ የሴት ራስ” በማለት ሐዋርያው ጳውሎስ በመንፈስ የተረዳውን፣ አንባቢዎች ሁሉ ሊቀበሉት የሚገባ ጠቃሚ እውቀት መሆኑን ለማስገንዘብ እንደሆነ “ልታውቁ እወዳለሁ” ሲል አሳስቦ ነበር። ከዚህም ሰው ሁሉ ሊረዳ የሚገባው፣ ምንም እንኳ ወንድ የሴት ራስ ቢሆን ሴት በራሷ

ሙሉ ስብዕና ያላት፣ በራሷም ህያው የሆነች፣ የራሷ ስሜትና ፈቃድ ያላት ለመሆንም ምንም ክርክር የሌለበት እውነት መሆኑን ነው። እንዲሁም ምንም እንኳ ክርስቶስ ኢየሱስ የወንድ ሁሉ ራስ ቢሆን፣ ወንድ ግን የራሱ ሙሉ ማንነት ያለው ሰው መሆኑ እንደማያከራክር ሁሉ፣ እግዚአብሔር የክርስቶስ ራስ ቢሆንም ክርስቶስ በራሱ ማንነት ያለው አምላክ-ሰው የሆነ፣ የራሱ ስሜትና ፈቃድ ያለው ከእግዚአብሔር ማንነት ውጭ የሚኖር ለመሆኑ የሐዋርያት አማኞች ሊቀበሉት[ልትቀበሉት] የሚገባ የተከበረ እውነት ነው።

#3.6. “እኔና አብ አንድ ነን” ማለት

“እኔ አብ ነኝ” ማለት ነውን?

ጌታችን ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ.10÷30፦ “እኔና አብ አንድ ነን” ማለቱ፣ ከእኔ ማንነት ውጪ አብ የሚባል ማንነት ያለው እግዚአብሔር የለም፤ እኔው አብ ነኝ ማለቱ ነበር? ቲ.ኖርተን ስቴሬት የተባለ ጸሐፊ፦ “በአንድ ወቅት አዲስ ኪዳን በሰማያዊ ወይም በመንፈሳዊ ግሪክኛ እንደተፃፈ ይገመት ነበር፤ በኋላ ግን አዲስ ኪዳን የተፃፈው በመጀመሪያው መቶ ክፍለ ዘመን በነበረ የተለመደ ቋንቋ መሆኑ ታውቆአል” በማለት የተናገረውን አባባል እንድንጠቅስ ግድ ይሆናል። ምንም እንኳ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ሃሳብ ቢሆን፣ ሃሳቡን ግን የገለጸው ሰዎች የመግባቢያ ቋንቋ በመሆኑ ምክንያት ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የእግዚአብሔርን ሃሳብ መረዳት ችለዋል። እኛም ብንሆን የምሥራቹን ቃል ሰምተን ለጌታ አዎንታዊ ምላሽ የሰጠነው፣ በሚገባን ቋንቋና የመግባባት ሕግ ወንጌል ተሰብከን ስለሰማን ነው። ለመሆኑ፦ “እኔና አብ አንድ ነን / and my father are one” ማለት ምን ማለት ነው? እኔና አብ አንድ ነን ሲል በየትኛው ቋንቋና የመግባባት ሕግ ነው

“እኔ” በማለት የተናገረው ወልድ እግዚአብሔር አብ የሚሆነው? በርግጥ ስለ ዘላለም ሕይወት ክብር የገባቸው ሰዎች ቋንቋው ግልፅ እንደመሆኑ መጠን፤ የመልዕክቱንም ጭብጥ በግልጽነቱ ይቀበሉታል። የሐዋርያት[የኢሱስ ብቻ] አማኞች ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ መሆኑን አጠንክረው ከሚናገሩበትና ሌሎችን ለማሳመን ከሚሞክሩባቸው ጥቅሶች አንዱ “እኔና አብ አንድ ነን” የሚለው ጥቅስ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በርግጥ በሰው ቋንቋ ተጽፎአል ብለው የሚያምኑ ከሆነ “እኔና አብ” [ሁለት ማንነት]፤ “አንድ ነን”፤ [ከአንድ በላይ ለሆኑ ማንነቶች] የሚሠራ ገላጭ ቃል ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለበትም። እንደ ኢየሱስ ብቻ አማኞች መረዳት፤ ኢየሱስ ማለት የነበረበት “እኔና አብ አንድ ነን” ነበር። እዚህ ላይ እውነቱን ለመቀበል ካለመፍቀድ በመነጨ ስሜት ውስጥ ራሳቸውን መደበቅ ካልፈለጉ፤ ቃሉ ይህን ያህል “አደናግሬ” አይደለም። ለምሳሌ፡- ሐዋርያው ጳውሎስ፡- “ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ከሚስቱም ጋር ይተባበራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ” በማለት ሲገልጽና ባልና ሚስት በሚኖራቸው ጥምረት አንድ ሥጋ መባላቸውን እንድንረዳ ሲያደርገን፤ እንዲሁም ኢየሱስ “እኔና አብ አንድ ነን” ማለቱ እርሱ ከአባቱ ጋር ያለውን የዓላማ ጥምረትና አምላካዊ የባህርዮት አንድነት ለመግለጽ እንጂ “እኔና አባቱ እኔው ነኝ” ለማለት እንዳልሆነ በቅንነት መቀበል ያስፈልጋል።

በእርግጥም ጌታ ኢየሱስ እርሱና አባቱ አንድ መሆናቸውን የገለጸው በዚህ ክፍል ብቻ አልነበረም። በዮሐንስ ምዕራፍ 14÷1 ላይ፡- “በእግዚአብሔር እሙኑ፤ ደግሞ በእኔ እሙኑ- you believe in God believe also in me”፤ እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ- That they may be one as we are one” በማለት ራሱ ጌታ ኢየሱስ ያስተላለፈው መልዕክት፤ በቤተ-መቀደስ አካባቢ ብዙ

ዘመናትን ላስቆጠሩ ሊቃውንት የተጠበቀ ምስጢር አልነበረም። ከዚህ አኳያ ጌታ ኢየሱስ እኔና አባቱ፤ እኛ፤ አባቱ ወዘተ እያለ ያስተላለፋቸው መልዕክቶች ሁሉንም “ኢየሱስ ብቻ” በሚያደርግ መገለጥ የሚደመድም ከሆነ፤ በዚህ ቀጥተኛ ትምህርት ያመኑ የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት በራሱ በኢየሱስ በእጅጉ ተጭበርብረዋል ማለት ነው። ለምሳሌ፡- በዮሐንስ ምዕራፍ 8÷16 ላይ፡- “የላከኝ አብ ከእኔ ጋር ነው እንጅ ብቻዬን አይደለሁም፤ የላከኝ አብ ስለ እኔ ይመስክራል” ቁጥር 26፤ “ዳሩ ግን የላከኝ እውነተኛ ነው፤ እኔም ከእርሱ የሰማሁትን ይህን ለዓለም እናገራለሁ” ብሎ ከመሰከረ በኋላ “የላከኝ ከእኔ ጋር ነው እኔ ደስ የሚሰኘውን ዘውትር አደርጋለሁና አብ ብቻዬን አይተወኝም አላቸው፤ ይህንም ሲናገር ብዙዎች በእርሱ አመኑ(ዮሐ.8÷29)” ይላል። መቼም “የኢየሱስ ብቻ” አማኞች መገለጥ ከእውነተኞችና ከመጀመሪያዎቹ የክርስቶስ ተማሪዎች በጣም የተለየ ነው። ምክንያቱም ኢየሱስ ለእነዚህ ተከታዮች የነገራቸው እውነት እርሱና አባቱ የተለያዩ ማንነት ያላቸው መሆኑን መሠረት በማድረግ ያስተማራቸው ትምህርት ለሁሉም የተገለጠ ንግግር ሲሆን፤ በተቃራኒው የሐዋርያት አማኞች “እኔና አባቱ” ማለቱ ራሱ ኢየሱስ ብቻ መሆኑን ያመለክታል እያሉ የተውገረገረ መገለጥ ውስጥ መውደቃቸው በእጅጉ ችግር ፈጣሪ መሆኑ ያለምክንያት አይደለም። ለእግዚአብሔር በተሰጠ ነፃ ሕሊናና ስሜት ኢየሱስ የተናገራቸውን ንግግሮች ብንመለከታቸው እጅግ ግልፅ መልዕክቶች ናቸው። “የላከኝ አብ ከእኔ ጋር ነው” ማለት፤ እኔው ራሴ አብ ነኝ ማለት አይደለም። “የላከኝ አብ ስለ እኔ ይመስክራል” ሲል እኔው ራሴን ልኬ ስለራሴ እመስክራለሁ” እያለ አይደለም። “እኔ ከእርሱ የሰማሁትን እናገራለሁ” ማለት እኔው ከራሴ የሰማሁትን እናገራለሁ እያለ አይደለም። በተቃራኒው ሰዎች ጌታን ያገለገሉ መስሎአቸው፤ የእርሱ ሃሳብ የሌለበትን የራሳቸውን መገለጥ በመከተል፤ ለመመለስ

አስቸጋሪ፤ ፍጻሜውም ሞት ወደሆነ ውሃም ወደማይገኝበት ምድረ በዳ በፍጥነት እየነገዱ ሲታዩ፤ በእውነተኛ ፍቅር ሊማለድላቸውና በተቻለ ፍጥነት ሊደረስላቸው ያስፈልጋል። የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስም ቢሆን፡- “እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀመዛሙርቱ ናችሁ፤ እውነትምንም ታውቃላችሁ፤ እውነትም እርሳት ያወጣችኋል” በማለት በእርሱ የተነገረው ቃል ለሰዎች በቀላሉ ገብቶአቸው በምርጫቸው እንዲጠቀሙ በማሰብ የግብዣ ጥሪ አስተላልፎአል።

ክፍል አራት

እግዚአብሔር በሥጋ ተገለጠ

ማለት ምን ማለት ነው?

የሐዋርያት ወይም የኢየሱስ ብቻ አማኞች ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ መሆኑን እርግጠኞች ሆነው ከተረዱበትና ከሚመኩበት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል አንዱ ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በላከው የመጀመሪያ መልዕክት፡- “እግዚአብሔርን የመምሰል ምስጢር ያለ ጥርጥር ታላቅ ነው፤ በሥጋ የተገለጠ፤ በመንፈስ የጸደቀ፤ ለመላእክት የታየ፤ በሕሐዛብ የተሰበከ፤ በዓለም የታመነ በክብር ያረገ” (1ጢሞ.3÷16) የሚለው ነው። ከዚህ ጥቅስ በመነሣት “እግዚአብሔር አብ ኢየሱስ ሆነ” የሚል ትርጉም ይገኛልን? በርግጥ ባህርያት አምላክ ወልድ በሥጋ መገለጡ የማያከራክር እውነት ነው። ሆኖም ግን የእግዚአብሔር አብ ማንነት ግን ሥጋ ሆኖ አልተገለጠም። እነዚህ ወገኖች “የእግዚአብሔር ማንነት በሥጋ ተገለጠ ማለታችሁ፤ እግዚአብሔር ሥጋ ሆነ ማለታችሁ ነውን?” ተብለው ሲጠየቁ፤ የሚሰጡትና እየሰጡ ያሉት መልስ ከጊዜ አኳያ ሁለት ዓይነት ነው። እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ መልሳቸው “አዎን ሥጋ ሆነ” ነበር። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ደግሞ ይህን ሃሳባቸውን ለማሻሻል በመሞከር “እግዚአብሔር አብ ሥጋ ሆነ ማለታችን፤ እግዚአብሔር አብ ተጠቅልሎ ሥጋ ሆነ ማለታችን

አይደለም” ማለት ጀምረዋል። በመሠረቱ አሁንም ቢሆን ለሚደናገሩበት ነገር መፍትሔ ማምጣት የሚችል ነገራ መለኮታዊ ጉልበት የለም። ምክንያቱም እግዚአብሔር ተጠቅልሎ ኢየሱስ አልሆነም ካሉ፤ ሳያስተውሉ ሁለት ማንነቶችን እንዲያዩ ይገደዳሉ። አንደኛው ማንነት፤ ኢየሱስ የሆነው የእግዚአብሔር አብ ክፍል ሲሆን፤ ሁለተኛው ማንነት ደግሞ ተጠቅልሎ ሥጋ ያልሆነው የእግዚአብሔር አብ ክፍል ይሆናል ማለት ነው። ይህ ደግሞ ሐሳባቸውንና ሊሉ የፈለጉትን፤ ዲላማ የማይመታ ከእውነተኛው ከእግዚአብሔር ቃል ያፈነገጠ ሥሁት አስተምህሮ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ “እግዚአብሔር በሥጋ ተገለጠ” የሚለው ቃል መገለጥ የማያሻው የተገለጠ እውነት ነው። እነዚህ ወገኖች [በመገለጥ]፡- “ሥጋ ወይም በሥጋ ሲል በራሱ ሕይወት የሌለውን እግዚአብሔር የተገለጠበትን ሥጋ ለማመልከት ነው” ይላሉ።

በዚህ ክፍል ግን “ሥጋ” የተባለው፤ አንድ ሙሉ እኔነት ያለውን ሰው ለመግለጽ ነው። ከዚሁ መጽሐፍ ሳንወጣ፤ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በ1ኛው መልእክቱ በምዕራፍ 2÷5 ላይ፡- “አንድ እግዚአብሔር አለና፤ በእግዚአብሔርና በሰውም መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ፤ እርሱም ሰው የሆነው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው...” በማለት እግዚአብሔር ሰው[ሥጋ በሆነው] በልጁ መገለጡን ተናግሮአል። ከዚህም በተጨማሪ ይኸው ሐዋርያ ለቆሮንቶስ አማኞች በላከው ሁለተኛ መልእክት ምዕራፍ 5÷19፡- “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ፤ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና፤ በደላቸውንም አይቆጥርባቸውም ነበር...” ሲል እግዚአብሔር “ሥጋ ወይም ሰው” በሆነው በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል የሰጠንን አገልግሎት አጉልቶ አሳይቶአል። እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆነ ማለት ግን እግዚአብሔር ክርስቶስ ሆነ ማለት አይደለም። ለምሳሌ፡- ሐዋርያው ጳውሎስ፡- “እኔ አሁን ሀያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል” ቢል፤ ክርስቶስ በእርሱ ስለሚኖር ጳውሎስ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚሆንበት አግባብ የለም። ጳውሎስ “ሕያው ሆኜ አልኖርም” ሲል

“በሁለንተናዊ ማንነቴ ኢየሱስ እያዘዘበትና እየተገለገለበት ይኖራል” ማለቱ እንጂ ክርስቶስ ቢለዩኝ ወይም በእኔ መኖርን ቢያቋርጥብኝ ስሜት፣ ፈቃድና ህልውና የሌለኝ በድን የሆነ ሥጋ እሆናለሁ ማለቱ አይደለም። ጌታ ክርስቶስም ቢሆን፡- “እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልናገረውም፤ ነገር ግን በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ ሥራውን ይሠራል... ዮሐ.14÷10” ማለቱ፤ ምንም እንኳን የራሱ ፈቃድ፣ ሥሜት፣ ህልውናና ማንነት ቢኖረውም ዓላማውና ተልዕኮው ግን አባቱን በሥራው መግለጥ ነው (ዮሐ.10÷38)። ከዚህ አንፃር እግዚአብሔር በሥጋ ተገለጠ ሲባል በልጁ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ራሱን ያሳየበትን መንገድ ለመግለጽ እንጂ እግዚአብሔር አብ በቀጥታ ሥጋ ደርቦ መምጣቱን በመረዳት ጳውሎስ አልመሰከረም። በሐዋርያት አማኞች አስተሳሰብ ያልተረዱት ነገር ቢኖር “ሥጋ” ማለት አንድን በራሱ ህይወት ያለውን ሙሉ ሰው ለማመልከትም ሰራላይ ሊውል የሚችል ቃል መሆኑን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ፡- “ሥጋ ሁሉ ጸሎትን ወደ ምትሰማ ወደ አንተ ይመጣል... መዝ.65÷2” ሲል፤ ሰው ሁሉ ለመጸለይ ወደ አንተ ይመጣል ማለት ሲሆን፤ እዚህ ላይ “ሥጋ” ያለው ሰውን ለመሆኑ ክርክር የለበትም። ከዚህ የተነሣ፡- “እግዚአብሔር በሥጋ ተገለጠ” ቢባል፤ ሰው በሆነው በልጁ በክርስቶስ ተገለጠ ማለት መሆኑ ራሳቸውን በእውነተኛ መንፈሳዊ ሚዛን ላይ ላስቀመጡ ምንም ምስጢር ያልሆነ እውነት ነው። በሌላም በኩል የባህርያት አምላክ የኢየሱስን በአካል [በሰውነት] መገለጥንም ሊያመለክት ይችላል።

#4.1. በኢሳይያስ 9÷6 መሠረት

ሕጻን ሆኖ የተወለደው

ማን ነው?

የኢየሱስ ብቻ አማኞች በኢሳይያስ 9÷6 ላይ፡- “ሕፃን ተወለደልናልና፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፤ አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናልና፤ ሰሙም ድንቅ መካር፤ ኃያል አምላክ፤ የዘላለም አባት፤ የሠላም አለቃ ተብሎ ይጠራል” ስለሚል፤ ኢየሱስ ራሱ እግዚአብሔር አብ ለመሆኑ ምንም ጥርጥር ሊኖር አያስፈልገውም ይላሉ። ምንም እንኳን የእነርሱ መረዳት አቅጣጫውን የሳተና ከመጽሐፍ ቅዱስ ሃሳብ የወጣ ቢሆንም፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢታዊ ፕሮግራም መሰረት የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ሊወለድ ያለው ኢየሱስ ክርስቶስ የዘላለም አባትና ኃያል አምላክ መሆኑን መረዳት የግድ ነው። ሆኖም ግን በሰማይና በምድር ያለ አባትነት ሁሉ የተሰየመበትን እግዚአብሔር አብን ሆነ ማለት ግን አይደለም። ለዚህ አባባል ቀጥተኛ መግለጫ ለመስጠት ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌጌና ለዕብራዊያን ክርስቲያኖች በላከው መልእክቱ ያስተላለፋቸውን ትምህርቶች እንመልከት። “ከሁሉ በላይ የሚሆን፤ በሁሉም የሚሰራ፤ በሁሉም የሚኖር፤ አንድ አምላክ የሁሉም አባት አለ... ኤፌ.4÷6” ሲል ይህ የቃል ዐውደ-ክፍል የክርስቶስን አባት እግዚአብሔር አብን ብቻ ያመለክታል። ከዚህም በተጨማሪ፡- “የሚቀድሰውና የሚቀድሱት ከአንድ ናቸውና... እነሆኝ እኔን እግዚአብሔርም የሰጠኝንም ልጆች ሲል ወንድሞች ብሎ ሲጠራቸው አያፍርም” (ዕብ.2÷11-13) ማለቱ ራሱ የክርስቶስና “ክርስቶስ ወንድሞች” ብሎ የጠራቸው “ከአንድ ናቸውና” ለተባሉት አባታቸው፤ እግዚአብሔር አብ መሆኑን ለማስረዳት ነው።

በኢሳይያስ 9÷6 ላይ፡- “የዘላለም አባት” የሚለው ቃል መጽሐፍ ቅዱስ በተጻፈበት በኩረ-ቋንቋ “ዓቢአድ” ይኸውም

“ዘላለም” ለተባለው ጊዜ አባት ማለትም “እጅግ ዘላለማዊ” ማለት ነው። ይህን የመሰለ ትርጉም ያላቸው ስሞች በብሉይ ኪዳን መጽሐፍት የተለመዱ ናቸው። ለምሳሌ፦ “ዓቢዓሳፍ” ማለት “የመሰብሰብ አባት” ማለት ሲሆን፤ ይህም “እጅግ ሰብሳቢ[ሰብሰቢ]” ማለት ነው። “ዓቢጋኤል” ማለት “ከፍተኛ የማለት አባት” ማለት ሲሆን፤ ይህም እጅግ ከፍተኛ ያልሽ(የበለጠጥሽ)፤ “ዓቢዳን” ማለት የፍርድ አባት፤ “ዓቢዳ” ማለት የእውቀት አባት ማለት፤ “ዓቢጡብ” ማለት የበጎነት አባት፤ “ዓቢናዳብ” ማለት የልግስና አባት፤ “ዓቢናኦም” ማለት የደስታ አባት፤ “ዓቢኦልቦን” ማለት የጥንካሬ አባት፤ “ዓቢሶሉም” ማለት የሰላም አባት ማለት ነው። ስለዚህ በዚህ ክፍል ኢየሱስ ክርስቶስ “የዘላለም አባት-ዓቢኦድ” ማለት በዘላለም ውስጥ የሚኖር ዘላለማዊ መሆኑን ለመግለጥ ሥራ ላይ የዋለ ስም ሲሆን፤ በእውዱ መሰረት በመውለድ ወይም በመፍጠር ያለውን አባትነት ለመግለጥ ሥራ ላይ የዋለ አይደለም። ወደ ተነሳንበት ነጥብ ስንመለስ፤ ታዲያ የኢየሱስ ዘላለማዊ አባትነትና አምላክነት እንዴት ይገለጻል? ከሚል ጥያቄ በመነሣት አንዳንድ ጠቃሚ ነጥቦችን ከመጽሐፍ ቅዱሳችን እንድንመለከት እንገደዳለን። ቀደም ሲል እንደተገለጸው ኢየሱስ፦ አምላክ ነው፤ ጌታ ነው፤ አባት ነው። ሆኖም ግን ምንም አምላክ ቢሆን አምላክ ግን አለው። ምክንያቱም ኢየሱስ፦ “ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ፤ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ አሄዳለሁ” ብሏልና። ምንም ጌታ ቢሆን ኢየሱስን ግን ጌታ ያደረገው እግዚአብሔር አባቱ ነው፤ “ኢየሱስን እግዚአብሔር ጌታም ክርስቶስም አደረገው”(የሐዋ. ሥራ.2÷36)። ምንም አባት ቢሆን፤ እግዚአብሔር አብ ግን አባቱ ነው። “የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ”(ዮሐንስ. 20÷17፤ ኤፌ.1÷4)ይላልና ነው። በዘመናት የተባረከው፤ የማይሞተው፤ በአንድስ እንኳ ያልታየው፤ የሰው ልጆች ወዳጅ የሆነው እግዚአብሔር፤ እኛን በዘላለማዊ ቃሉ /በልጁ/ መውለዱ የተገለጠ እውነት ነው። ከዚህ በመነሳት ጴጥሮስ፦ “ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር አይደለም፤ በሕያውና በዘላለም በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል ከማይጠፋ ዘር ነው” (1ኛ.ጴጥ. 1÷23)

በማለት ሲናገር፤ ያዕቆብም “ለፍጥረቱ የቡኩራት ዓይነት እንሆን ዘንድ በእውነት ቃል አስቦ ወለደን ያዕ.1÷18”፤ እንዲሁም ዮሐንስ ፦ “ስሙም የእግዚአብሔር ቃል ተብሎአል ራዕ. 19÷13” ሲል አማኞች ዳግመኛ የተወለዱበት ቃል የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ መሆኑ ግልጽ ነው። ከዚህ አንፃር የእግዚአብሔር ቃል የተባለው ክርስቶስ በእርግጥ ወላጅ መሆን ችሎአል። ከዚህ በመነሳት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ “አባት” መባሉና መሆኑ ተገቢ ሲሆን፤ እግዚአብሔር አብ ደግሞ የሁላችን አባት ነው(ኤፌ.4÷6፤ ዕብ.2÷11-13)።

#4.2. ኢየሱስ ክርስቶስ ማን ምን ነበር?

በዓለም ላይ ስለ አምላክና ስለ ፍጥረት ሁኔታ ትርጉም ያለው ማብራሪያ ይኖር ዘንድ ብዙ ነገራ-መለኮታዊ ቀኖናዎች ቢቀነኑም፤ ክርስቶስ ኢየሱስን አስመልክቶ የተሰጠው መደምደሚያ ሃሳብ ግን እስከ አሁን እልባት ያልተገኘለት መሆኑ የታወቀ ነው። ችግሩ ችግር ሆኖ እንዲቀጥል ምክንያቱ ምን ይሆን? ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ በስልጣናዊነቱ የፈየደው ነገር የለምን? እዚህ ላይ በጣም አስገራሚው ነገር፤ ብዙ ሰዎች የነገራ-መለኮት ልዩነቶችን የፈጠሩት መጽሐፍ ቅዱስን ምክንያት እያደረጉ መሆኑ ነው። በአንድ ወቅት አንድ መንፈሳዊ ነኝ ከሚል ሰው ጋር ስለ ክርስትና እየተወያየን እያለ በበኩሌ የሃሳቤን መነሻ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጠቅሼ ስነግረው፦ “እኔ በመጽሐፍ ቅዱስ አላምንም” ሲል በጋለ ስሜት መለሰልኝ። እኔም፦ ክርስቲያን እስከሆንክ ድረስ በመጽሐፍ ቅዱስ የማመን ግዴታ አለብህ አልሁት።

እርሱም ቀጠል አድርጎ፦ “መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎችን ያደናገረ፤ ለሐይማኖትም መለያየት ዋነኛ ምክንያት ስለሆነ አልወደውም” ሲል የደረሰበትን መደምደሚያ ነገረኝ። ወዳጄ የደረሰበት መደምደሚያ ጤነኛ ነው ባይባልም፤ ሃሳቡ ምክንያታዊ ሊሆን ይችላል። ለምን? ቢባል በእርግጥም መጽሐፍ ቅዱስ አንድ፤ ዓላማውም ሥለ አንድ ሆኖ ሳለ በዓለም ላይ ብዙ አይነት ክርስቲያናዊ ልዩነቶች

መፈጠራቸው፤ በእርግጥም ጥያቄ ማስነሳቱ ትክክል ነው። ታዲያ ተጠያቂው ማን ነው? መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ እኛ? እውነት ለመናገር መጽሐፍ ቅዱስ እንከን የማይወጣለት፤ በትውልዱ መካከል ጉልበት ያለው የዘላለማዊው እግዚአብሔር ሃሳብ ነው። ይህ የሚያስማማ ከሆነ ብቻ፤ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ማንነትና ምንነት የተሰጡትን መግለጫዎች በትክክል ተረድተን ወደ አንድ መደምደሚያ መድረስ ይቻላል። ታዲያ ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጡር ወይስ ፈጣሪ? የብዙ ሰዎች አመለካከትና በአንዱ በኢየሱስ ላይ ያለው የበዛ የመረዳት ልዩነት መሰረቱ መጽሐፍ ቅዱስ ሳይሆን፤ የሰዎች ቅድመ-እሳቤ ነው። አንድ ሰው ደግሞ በቅድመ-እሳቤ ላይ ሆኖ የሚደርስበትን መደምደሚያ “እንዲህና እንዲያ ነው” ሳይሆን “እንዲህና እንዲያ ሊሆን ይችላል” የሚል ነው። በዚህ ሁኔታ ደግሞ ኢየሱስን አስመልክቶ በአራት ነጥብ የተጠናቀቀ መደምደሚያ ላይ አይደረስም። ወደ ተነሳንበት ነጥብ ስንመጣ፤ ለመሆኑ ኢየሱስ ፈጣሪ ወይስ ፍጡር? የሚል ጥያቄ ቢነሳ መጽሐፉ፡- “ሁሉም በእርሱ ተፈጥሮአል” ቢለን፤ ይህን እውነት ለመቀበል ምን ያህል ዝግጁ ነን? አዎ! በእርግጥም ኢየሱስ ክርስቶስ የፍጥረት ሁሉ ፈጣሪ ነው!!! ለዚህም ሐዋርያው ዮሐንስ፡- “ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ከሆነውም አንድስ እንኳ ያለእርሱ አልሆነም” ሲል መሰክሮልናል። እንግዲያው ሁሉ በእርሱ ከተፈጠረና ያለእርሱ የሆነ ምንም ነገር ከሌለ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጣሪ ብቻ ሆኖ፤ ለዚህም “ፍጥረት” ለተባለ ሁሉ መገኛው ከሆነ፤ እርሱ ከፍጥረት ክልልና ሥርዓት ውጭ ነው(ቆላ.1+15)። በእግዚአብሔር ዘንድ ትልቅ ዋጋ ካለው ከሰው ልጅ ጀምሮ እጅግ በጣም ደቃቅ የሆኑ ፍጥረታት፤ በእርሱ ካለመኖር ወደመኖር መጥተዋል። ዋቢ ማስረጃዎች፡-(ዘፍጥ. 2+1፣ዕብ. 1+3፣ዕብ. 1+10፣1ቆሮ7.8+6፣ዮሐ7.1+3)።

#4.3. ኢየሱስ ክርስቶስ ከየት መጣ?

ከላይ የተሰጠውን ሃሳብና የቀረቡትን አስረጅ ቃላት ስንመለከት፤ ኢየሱስ የፍጥረት ምንጭ መሆኑን ነግረውናል። ይህን እውነት እውነት ነውብለን ከተቀበልነው ደግሞ የኢየሱስ ታሪክ የሚጀምረው በማርያም አይደለም ማለት ነው። ይህም ስለሆነ፤ ጌታ፡- “ፈቃዴን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጧለሁና”(ዮሐ.6÷38) በማለት መናገሩ በእርግጥም የመጣው “የነበረው” መሆኑን በቀላሉ እንድንረዳ ያስችለናል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ከራሳቸው አንጻር ያውቁት ለነበሩት አይሁዶች፡- “ከሰማይ የወረደ እንጂ እኔ ነኝ...ዮሐ7.6÷55” ከማለቱም በላይ “እንግዲህ የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩት እንዴት ይሆናል?...ዮሐ7.6÷62” ብሎ ጠይቆአቸዋል። እዚህ ላይ፡- አስቀድሞ የት ነበር? ቢባል መልሳችን፤ በሰማይ የሚል ነው። በተጨማሪም በራሳቸው ታሪክ ያውቁት የነበሩ የአይሁድ መምህራን፡- “አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ሃሴት አደረገ፤አያ ደስም አለው...ሲላቸው፤ ገና ሃምሳ አመት ያልሞላህ አብርሃምን አይተሃልን? አሉት። ኢየሱስም፡- አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ”(ዮሐ7.8÷58) አላቸው።

በዮሐንስ ወንጌል 17÷5 ላይ ደግሞ፡- “አባት ሆይ፡- አለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር፤ አንተ በራስህ ዘንድ አክብረኝ” ብሎ መጸለዩ፤ ከጥንት ከዘላለም ከአባቱ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ዘላለማዊ ግንኙነት ከማመልከቱም ባሻገር፤ ሌላው ነብይ፡- “...ከአንች ግን አወጣጡ ከቀድሞ ጀምሮ ከዘላለም የሆነ፤ በእስራኤል ገዥ የሚሆን ይወጣልኛል...ሚኪ.5÷2” ሲል ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘላለማዊነት በመንፈስ ተናግሮአል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያው ዮሐንስ ለመጀመሪያ በራእይ በተገለጠለት ጊዜ፡- “ግዮሁትም ጊዜ አንደ ሞተ ሰው ሆኜ ከአግሩ በታች ወደቅሁ፤ ቀኝ እጄንም ጫነብኝ፤ እንዲህም አለኝ፡-

ፊተኛውና መጨረሻው ሕይወትም እኔ ነኝ እነሆ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕይወት ነኝ (ራእይ.1÷17-18፤ ኢሳይያስ.48÷12-16) ብሎ ቀጥተኛና የታመነ ምስክርነቱን ሰጥቶአል። በሌላ በኩል መጽሐፍ ቅዱስ፡- “በመጀመሪያው ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ [ከእግዚአብሔር ጋር] ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ፤ ይህም በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ [ከእግዚአብሔር ጋር] ነበረ... የሐ.1÷1” ብሎ ሲናገር፤ የእግዚአብሔር ቃል (ራእይ.19÷13) የተባለው ክርስቶስ ኢየሱስ በሥጋ ከመገለጡ በፊት በራሱ ማንነትና መለኮታዊ ሀልውናው ከአብ ጋር የነበረ መሆኑን በግልጽ ይመሰክራል። በመቀጠልም፡- “ቃልም ስጋ [ሰው] ሆነ” ሲል፤ “የሆነው የነበረው” እንጂ ያልነበረው አይደለም። ሐዋርያው ጳውሎስ፡- “ኃጢአተኞችን ሲያድን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ዓለም መጣ” (1ጢሞ.1÷15) በማለት የመጣው የነበረው መሆኑን መስክሮአል። በዮሐንስ.1÷9-11 ባለው የቃል ክፍል፡- “ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም ይመጣ ነበር፤ በዓለም ነበረ፤ ዓለሙም በእርሱ ሆነ፤ ዓለሙም አሳወቀውም” ሲል መዘገቡ ከመንፈሳዊው ዓለም ወጥቶ ወደ ፍጥረታዊው ዓለም የመጣውን [የገባውን] ብቸኛውን አዳኝ የእግዚአብሔርን ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን ይተርክዋል።

#4.4. በዓለም ፍጻሜ የሚመጣውና የሚፈርደው [ፈራጅ]

የኢየሱስ ብቻ አማኞች፤ ምክንያታዊ የሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት የሌላቸውን ሰዎች ለማደናገር አቅጣጫ ለማሳትና ለማስቀየር፡- “ለመሆኑ በመጨረሻ የሚመጣው ማን ነው?” ብለው ሲጠይቁና “ኢየሱስ ነዋ” የሚል ምላሽ ሲሰጣቸው ቶሎ ብለው “እምላኬ እግዚአብሔር ከቅዱሳኑ ጋር ይመጣል” የሚለውን የዘካርያስን ትንቢት ይጠቅሳሉ። በመቀጠል፡- “ኢየሱስ ከአብ የተለየ ማንነት ያለው ጌታ ነው ከተባለ ኢየሱስ ሲመጣ እግዚአብሔር አብ የተባለው የት

ይቀራል? ምክንያቱም ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ ስለሆነ፤ እግዚአብሔር አብ ማለትም ኢየሱስ ከቅዱሳኑ ጋር ከመጣ ሌላ የሚጠበቅ እግዚአብሔር ይኖራልን?” በማለት የማደናገሪያ ጥያቄዎችን ያቀርባሉ። በመሠረቱ እነርሱም የመጽሐፉን ማለትም የቃሉን ክፍል ትንቢታዊ ጭብጥ በትክክል አልተረዱትም። የእግዚአብሔር ከቅዱሳኑ ጋር መምጣት ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ ሆኖ ይመጣል ማለት አይደለም። በመጨረሻው ቀን ጌታ ኢየሱስ ከቅዱሳኑ ጋር እንደሚመጣ መጽሐፍ ቅዱስ በግልፅ ይናገራል። ከዚህ ባሻገር ለሰዎች እንደ ሥራቸው መጠን ብድራትን የሚከፍልና የሚፈርድ እርሱው መሆኑ የታወቀ እውነት ነው። ሆኖም ግን እርሱ እግዚአብሔር አብ የሚሆንበት ምንም መረጃ የለም። ከዚህ ይልቅ ልጁ ክርስቶስ ኢየሱስ “አባቴ ይሰራል፤ እኔም ደግሞ እሰራለሁ” (ዮሐ.5÷17) በማለት መናገሩ፤ የአብንና የወልድን ልዩነት ግልጽ ቢያደርግም፤ ወልድ የሠራቸውና የሚሰራቸው ሥራዎች የአባቴ አንደሆነ አጠንክሮ መስክሮአል። ይህን የተረዳው ጳውሎስ፡- “እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አሳልፎ፤ አሁን በየቦታቸው ንሰገ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ ያገዛል፤ ቀን ቀጥሎአልና፤ በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፈርድ አለው። ስለዚህም እርሱን ከሙታን በማስነሳቱ ሁሉን አረጋግጦአል... የሐዋ.ሥራ.17÷30” በማለት የክርስቶስን አባት የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ኘሮግራም አስታውቆ ነበር። እዚህ ላይ አንዳንድ መሠረታዊ ነጥቦች በጉልህ መታየት አለባቸው። ለምሳሌ፡- ያለማወቅን ወራት ያሳለፈው ማን ነው? ሰዎች ሁሉ ንሥሃ እንዲገቡ ያዘዘው ማን ነው? የፍርድ ቀን የቀጠረው ማን ነው? በዚያ ቀንስ የሚፈርደው ማን ነው? ለእነዚህ ጥያቄዎች መልሳችን “ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ወይም አባቴ እግዚአብሔር ነው” ቢሆን፤ ለመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች ምንም ችግር የለባቸውም። ምክንያቱም፡-

❖ ክርስቶስ በምድር ላይ የሰራቸው ሥራዎች በአባቱ ስም ለአባቱ ክብር የሰራቸው ሥራዎች ናቸውና(ዮሐ.14÷13)።

❖ ክርስቶስ የሰበከው ቃል የአብ ቃል ነውና(ዮሐ.14÷24)።

❖ የክርስቶስ ኢየሱስ ፍርድ የአባቱ ፍርድ ነውና(ዮሐ.5÷27)።

❖ በመጨረሻም ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ የሚመጣው በአባቱ ክብር ነውና(ማቴዎ.25÷31)። ክርስቶስ ኢየሱስ የከበረበት ነገር ሁሉ ለአብ ክብር ስለሆነ አብም በልጁ ስለ ከበረና ስለሚከብር፣ የኢየሱስ ከቅዱሳኑ ጋር መምጣትም ቢሆን የእግዚአብሔር መምጣት መሆኑ ምንም መገለጥ የማያሻው የእግዚአብሔርና የኢየሱስ ፕሮግራም ነው። ስለዚህ አምላካችን እግዚአብሔር ከቅዱሳኑ ጋር መምጣቱ እግዚአብሔር አብ ክርስቶስን እንዲሆን አያደርገውም። ክርስቶስም በአባቱ ክብር ከቅዱሳኑ ሁሉ ጋር መምጣቱ እግዚአብሔር አብን አያደርገውም። አሁንም ሌላ ተጨማሪ መረጃ ብናይ፣ ሐዋርያው ጴጥሮስም ፦ “ለሕዝብ እንድንሰብክና በሕያዋንና በሙታን ሊፈርድ በእግዚአብሔር የተወሰነ እርሱ እንደሆነ እንመሰክር ዘንድ ለዘዘን ሥራ...10÷42” ብሏል። ክርስቶስ የሚፈርደው በእግዚአብሔር አብ ስም ስለሚሆን የአብና የወልድ ፍርድ የተለያየ አይደለም። በሌላ መልኩ መጽሐፍ ቅዱስ፦ “አብን ያየ ማንም የለም” ይልና፣ በአንፃሩ አብን ያየ እንዳለ ይናገራል። ይህም ሁለት ተቃራኒ አባባሎችን አያመለክትም። ከዚህ

ይልቅ፦ “እግዚአብሔር የተማረ የሰማም ወደ እኔ ይመጣል” ይልና “አብን ያየ ማንም የለም፤ ከእግዚአብሔር ከሆነ በቀር፤ እርሱ አብን አይቶታል ዮሐ.6÷46” ይላል።

ከእግዚአብሔር በሆነው ትምህርት ሰው ወደ ክርስቶስ ሲጠጋ “እግዚአብሔርን አያ” ቢባል ምክንያታዊ ነው። እግዚአብሔርን በክርስቶስ ማየት ማለት ግን የእግዚአብሔር ሁለንተና ተጠቅልሎ ክርስቶስ ሆነ ማለት አይደለም። አሁንም ሌላ ማጠቃለያ ምሳሌ እንመልከት። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ፈራጅ መሆኑን ይነግረናል(ኢሳ.33÷22)። በሌላ መልኩ ኢየሱስ፦ “ለዎች ሁሉ አብን እንደሚያከብሩት፣ ወልድን ያከብሩት ዘንድ ፍርድን ሁሉ ለወልድ ሰጠው እንጅ አብ በአንድስ እንኳ አይፈርድም” ሲል፣ ስለ ተሰጠው ሥልጣን በዮሐ.5÷22-23 ላይ ተናግሮ ነበር። ታዲያ ስንት ፈራጅ አለ ይባላል? ሁለት ካልን አልገባንም ማለት ነው። ለምን? ቢባል የክርስቶስ ፍርድ ማለት የአባቱ ፍርድ ስለሆነ፣ ክርስቶስ ፈረደ ማለት አብ እግዚአብሔር ፈረደ ማለት ነው። ክርስቶስም መጣ ማለት፣ አባቱ መጣ ማለት የሚሆነው ከዚህ አንፃር ነው(ዮሐ.12÷44፣ 1ተሰ.4÷14)።

#4.5. “ወልድ ያለው አብ ደግሞ አለው”

ማለት ምን ማለት ነው?

በኢየሱስ ብቻ አማኞች ዘንድ ያለውን ነገረ-መለኮታዊ ውጥረት በጥቂቱም ቢሆን የሚያረግብ የሚመስለው ቃል፦ “ወልድን የሚክድ ሁሉ አብ እንኳ የለውም፣ በወልድ የሚታመን አብ ደግሞ አለው 1ዮሐ. 2÷23” የሚለው ነው። ታዲያ ይህን ቢሆን ወልድ እግዚአብሔር አብ መሆኑን ያስረዳልን? አንዳንድ ሰዎች፦ “የኢየሱስ ብቻ አማኞች በወልድ ማለትም በኢየሱስ እስካመኑ ድረስ አልዳኑም ብለን መፍረድ

አንችልም" ይላሉ። እንዲህ የሚሉ ሰዎች ግን በራሳቸው መንገድ የዋሆች ወይም የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት ያነሰባቸው ሰዎች መሆን አለባቸው። እንደ እውነቱ ከሆነ በእግዚአብሔር ዝግጅት ላይ ማንም እየተነሣ ቸርነቱን እንዲገልጽ አይፈቀድለትም። ወይም በሌላ አገላለጽ፡- በየአካባቢያችን ከሰዎች ጋር ለመኖር ብለን በተለያዩ ማህበራዊ ሥርዓቶች ተቻችለን እንደምንኖር በመሰለ አስተሳሰብ ከእግዚአብሔር ሃሳብ ጋር እየተጣላን አንኖርም። ከእርሱ ጋር መልካም ንብረት እንዲኖረን ካስፈለገ፣ ሳንጨምርና ሳንቀንስ ቃሉን መቀበልና ሕጉን መፈጸም ብቻ ነው። ታዲያ ከዚህ አንፃር ሰዎች በራሳቸው ሐሳብ ወይም መገለጥ ላይ ተመስርተው "በምንም ሁኔታ ወልድ ራሱ እግዚአብሔር አብ ነው" ብለው ሲደመድሙ፣ በእውነተኛው የእግዚአብሔር ልጅ እንዳመኑ አድርገን መረዳታችን፣ እኛም ከእነርሱ የተሻለ በወልድ ላይ የተመሰረተ እምነት እንደሌለን ያሳያል። ከዚህ አኳያ የኢየሱስ ብቻ አማኞች በወልድ የማመን ሁኔታ ሐዋርያው ዮሐንስ ካስተላለፈበት መንፈስ በእጅጉ የተለየና የወጣ ነው። ሐዋርያው ዮሐንስ፡-"ወልድን የሚክድ አብ እንኳ የለውም፣ በወልድ የሚታመን አብ ደግሞ አለው" ሲል የሐሳቡን ጭብጥ ለማግኘት፣ በአማርኛ "እንኳ" እና "ደግሞ" በእንግሊዘኛው "the same" እና "also" የሚሉ ቃላት ወልድ አብ መሆኑን አብም ወልድ መሆኑን የሚያመለክቱ ሳይሆን ሁለት የተለያዩ ማንነትን ያሳያል።

መጽሐፍ ቅዱስ "ወልድን የሚክድ አብን ይክዳል" ሳይሆን "አብ እንኳ፣ አብ ደግሞ የለውም" ነው ያለው። ለመሆኑ ወልድን መካድ ለምን አብን መካድ ተባለ? መጽሐፍ ቅዱስ ምክንያታዊ ምላሽ ይሰጠናል። እግዚአብሔር ለዓለሙ ሁሉ የሚሆን መድኃኒት አድርጎ ልጁን ወደ ዓለም ሲልከው፣ የሰዎችን የመዳን መብት የሚወስነው ይህን የተባረከ ቅዱስ ስጦታ[ልጁን] በመቀበልና ባለመቀበል እንደ ሆነ በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ጉዳይ ነው። እስኪ በዚህ መካከል አንድ ምሳሌ

እንመልከት። አንድ ቀን ለሚወድዱአቸው ባለንጀሮችም ምሳ ለመጋበዝ ፈለጉና መልካም ነው ብለው ያሰቡትን ሁሉ የምግብ ዓይነት አዘጋጁ። ሰዓቱ ደረሰና ሁሉም መጡ። እኩሌቶቹ የምሳውን ዝግጅት ማድነቅ ጀምረዋል። በዚህ መካከል እኩሌቶቹ ምሳውን ሳይመገቡ በማንቁሽሽ በምሳው ዝግጅት እየሳቁ ሄዱ እንበል። ለመሆኑ እርስዎ ምን ይሰማዎታል? በጣም ይደሰታሉ? ያዘጋጁትን ምግብ መናቅ ማለት እርስዎን መናቅ ማለት አይደለምን? የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ዓለም እንዲድንበት የተዘጋጀ የእግዚአብሔር ብቸኛ መድኃኒት ነው። ይህን የእግዚአብሔር ስጦታ የሆነውን መድኃኒት ከእግዚአብሔር እጅ ለመቀበል ካልታደልን፣ የእግዚአብሔርን ዝግጅት ረግጠነው መሄዳችን ስለሆነ፣ እግዚአብሔር በሌላ መንገድ ለሰዎች አምላክ የሚሆንበት አግባብ የለም። ከዚህ ይልቅ፡- ከእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ፣ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና፣ በእርሱ የሚያምን አይፈረድበትም፣ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ ስሁን ተፈርዶበታል...ዮሐ.3፡16 በማለት የሰዎችን የመጨረሻ ዕጣ ፋንታ የሚወስነውን እውነት ዮሐንስ መስክሮአል። እግዚአብሔር አባቱም "ከእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፣ እርሱን ስሙት" በማለት ከሰማይ ለማያት መስክሮለታል። ስለዚህ እግዚአብሔር ተደስቶበት ለዓለሙ የበቃ መድኃኒት አድርጎ የላከውን አለመቀበል ወይም በልጁ አለማመን፣ በቀጥታ እግዚአብሔርን አለማመን መሆኑ የታወቀ ነው። በእርሱ በኩል በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር አብ የላከውን ልጁን በደስታ ስንቀበለው አብ በእኛ ይደሰታል። እንግዲህ በወልድ መታመን በአብ ደግሞ መታመን ማለት ምን ማለት እንደሆነ መጠነኛ ግንዛቤ እንደኖረን ይታሰባል። ከዚህ ውጭ አብ ተጠቅልሎ ወልድ ስለ ሆነ ወይም አብ በወልድ ውስጥ ስላለ ወልድ ያለው አብ አለው የሚል መሠረተ-እምነት ለማንም ቢሆን ጥቅም የሌለውና የሰዎችንም የመዳን አቅጣጫ የሚያስት የሰዎች ብቻ ዕውቀት ነው።

እናም የኢየሱስ ብቻ እምነት ተከታዮችን መንፈሳዊ አቋም ወይም “እግዚአብሔር አብ ወልድ ሆነ” የሚለውን አስተሳሰብ እግዚአብሔር የሚተባበረው መለኮታዊ እውነት ነው ብሎ መቀበል ራስን ከማታለል የዘለለ ፋይዳ የለውም። ከዚህ በተጨማሪ መጽሐፍ ቅዱስ፡- “የሚመጣውም ያልሰበክነውን ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክ፣ ወይም ያላገኘችሁትን ልዩ መንፈስ ወይም ያልተቀበላችሁትን ልዩ ወንጌል ብታገኙ፣ በመልካም ትታገቡታላችሁ” (2ቆሮ.11÷4) ሲል የኢየሱስ ብቻ እምነት ተከታዮች “ኢየሱስ” የትኛው ኢየሱስ ይሆን? ብሎ መጠየቅ ጨዋነት የጎደለው ጥያቄ ሊሆን ወይም ሊባል አይገባም። ለምን? ቢባል ወንጌል የነገረንና የእውነት መንፈስ የመሰከረለት ኢየሱስ፡- “አብ በራሱ ሕይወት እንዳለው፣ እርሱም በራሱ ሕይወት ያለው መሆኑን፣ አብ በራሱ ፈቃድ እንዳለው እርሱም በራሱ ፈቃድ ያለው መሆኑን(ዮሐ.5÷26፣ ሉቃ.22÷42)፣ ወደ ዓለም የመጣው የአባቱን ፈቃድ ለማድረግና ሥራውንም ለመፈጸም መሆኑን ዮሐ.4÷34፣ 1ቆሮ. 15÷25፣ ጠላቶቹን የእግሩ መረገጫ እስኪያደርጋቸው ድረስ ሥልጣንን ከአባቱ የተቀበለ መሆኑን ወዘተ ከሆነ፣ ከዚህ ውጭ የሆነ ማንነት ያለው ኢየሱስ ሐዋርያው እንዳለው በዕርግጥ ሌላው ኢየሱስ መሆኑ ብንሸፍነውም የሚገለጥብን እውነት ነው። እዚህ ላይ “የብቸኛው ኢየሱስ” አማኞች መባላቸው ልክ እንደሆነና ለዚህ ስም የተገቡ አድርገው ራሳቸውን በመቁጠር የሳቱበት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል፣ ይሁዳ ቁጥር አራት ላይ ያለው ቃል፡- “የእምላካችንን ጸጋ በሴሰንነት ይለውጣሉ፤ ንጉሣችንን ጌታችንንም ብቻውን ያለውን ኢየሱስን ይክዳሉ” ስለሚል ነው። ለመሆኑ ይህ ክፍል ስለምንና ስለማን ይናገራል? እዚህ ላይ የእንግሊዘኛውን(KJV) ትርጉም ማየት ለግንዛቤ ይጠቅመናል። “Ungodly men turnning the grace of our God in to lasciviousness and denying the only Lord God and our Lord Jesus Christ ...” ሲል እምላካችን “Our God” በማለት እግዚአብሔር አብን ይገልጽና፣ተጨማሪም “The only Lord God” ሲል የእግዚአብሔር አብን ብቸኝነት ከማሳየቱም በላይ

“and our Lord Jesus Christ” ብሎ ልንክደው የማይገባንን የእምላካችን ጸጋ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ያመለክታል። ስለዚህ በአጉል መገለጥ ውስጥ ራስን ከማታለልና ከመታለል በመቆጠብ፣ መንፈስን መፈተንና እምነትን ማስተካከል ያስፈልጋል።

#4.6. ሰው በውሃ የሚጠመቀው

የክርስቶስን ሥጋ

ለመልበስ ነውን?

ለመንፈሳዊ ሕይወት ምልልሳችንና ለትክክለኛ ድነት(Salvation)ዋነኛ ዋስትናችን እግዚአብሔር በቃሉ ሊያስተላልፍ በፈለገው አግባብና ትክክለኛ ውሳኔ መተዳደር መቻላችን ነው። የእኛም ድነት የእግዚአብሔርን ትዕዛዝና የእርሱን ፍላጎት በቀጥታ በመታዘዝና በመፈጸም ላይ የተመሠረተ አጀንዳ ነው። ስለ ውሃ ጥምቀትና ስለ ጠቀሜታው እግዚአብሔር በፈለገው መጠንና ልክ ለጥቅማችን በሚበጅ ሁኔታ በመጽሐፍ ቅዱስ አማካኝነት በማያሻማ መልኩ አስቀምጦልናል። ከዚህ አኳያ ከተወሰነልን መጠንና ገደብ አልፈን ገንዘብ የምናደርገው መረዳት ወይም መገለጥ ለሕይወታችን ከፍተኛ አደጋን ይፈጥራል። ስለውሃ ጥምቀት አስፈላጊነት እግዚአብሔር በቃሉ የገለጸው በቂ ነው። እውነታው ይህ ሆኖ ሳለ “የኢየሱስ ብቻ” እምነት ተከታዮች የተረዱበት መረዳት ፈጽሞ ከመጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ የዘለለና የወጣ ነው። እነዚህ የእምነት ክፍሎች “ኢየሱስ ያድናል” ከሚሉ “ጥምቀት ያድናል” ማለት ያስደስታቸዋል። እርግጥ ነው ያመነ የተጠመቀም ይድናል፤ ጥምቀት ከጌታ የተሰጠ ትዕዛዝና መመሪያ ነው። ሆኖም ግን ኢየሱስ ወይም ደቀ-መዛሙርቱ ያላስተማሩትን ሐሳብ ከራስ እያፈለቁ ወይም ጥቅሶችን ወደ ተመቸ አቅጣጫ በመጠምዘዝ እውነተኛ ለመምሰል መትጋቱ ብድራቱ ምን ሊሆን እንደሚችል ማወቅ አያስቸግርም።

የኢየሱስ ብቻ እምነት ተከታዮች ስለ ጥምቀት አጠንክረው ከሚመሰክሩበት ምክንያት አንዱ፡- “ሰው መጠመቅ ያለበት የክርስቶስ ኢየሱስን ሥጋ በትንሳኤ ለመልበስ ነው” የሚል ነው። በመሠረቱ በጥምቀትም ቢሆን ወይም በሌላ መንገድ አማኞች የክርስቶስን ሥጋ ለብሰው እንደሚነሱ ያስተማረ አንድም የእግዚአብሔር መልዕክተኛ አይገኝም። ከዚህ ይልቅ ከሙታን ስንነሣ እግዚአብሔር እንደወደደ የየገዛ አካላችንን እንደሚሰጥ፣ ፍጥረታዊ አካል እንደነበረን መንፈሳዊ አካል እንደሚሰጠን፣ በትንሣኤ ሁላችን ተለውጠን አንድ አይነት መንፈሳዊ መልክ እንደሚኖረን ከተሰጠን ተስፋና መግለጫ ውጭ የሚያስፈልገን መገለጥ አይኖርም አይጠቅምም። መጽሐፍ ቅዱስ፡- “መለከት ይነፋልና፤ ሙታንም የማይበሰብሱ ሆነው ይነሣሉ፤ እኛም እንለወጣለን፤ ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሊለብስ፤ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ ይገባልና” (ዮሐ. 15÷52) ይላል። በዚህ ክፍል “የማይበሰብሰው” እና “የማይሞተው” የተባለው ስለ ክርስቶስ ሥጋ ነውን? “እንለወጣለን” ሲል የክርስቶስን ሥጋ እንለብሳለን የሚል ትርጉም ለመስጠት ነውን? ሐዋርያው ጳውሎስ ለነዚህ ጥያቄዎች ቀጥተኛ መልስ ሲሰጥ፡- “ፍጥረታዊ አካል ይዘራል፤ መንፈሳዊ አካል ይነሳል” አለ እንጂ “ነፍሳችን የክርስቶስን ሥጋ ለብሳ ትነሣለች” አላለም።

ከዚህም በተጨማሪ አንድ መነሣት ያለበት መሠረታዊ ጥያቄ፡- ጥምቀት መቼ ተጀመረ? የሚለው ነው። የውሃ ጥምቀት የክርስቶስን ሥጋ ያስለብሳል ከተባለ፤ ከክርስቶስ ኢየሱስ ቤዛነት በፊት የሞቱ ግን ያልተጠመቁ፤ ቅዱሣን በምን ዓይነት ሥጋ ሊነሱ ነው? የኢየሱስ ብቻ አማኞች ይህንን ለመመለስ ግልጽና ያልተምታታ፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምላሽ እንዲሰጡ ይገደዳሉ። ጳውሎስ ለሁለተኛ ጊዜ በጻፈው መልእክቱ፡- “ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ እንኳ በሰማይ ያለ በእጅ ያልተሠራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር

የተሠራ ህንፃ እንዳለን እናውቃለን፤ ከሰማይ የሚሆነውን መኖሪያችንን እንድንለብስ እንናፍቃለን” በማለት ከመጀመሪያው መልእክቱ ምዕራፍ. 15÷52 ጋር ተመሳሳይ መግለጫ ሰጥቶናል። ሆኖም ይህ የዘላለም ቤት ወይም ህንፃ የክርስቶስ ሥጋ ነው አላለም።

በአንፃሩ ድንኳን፡- ጊዜያዊ ፈራሽ የሆነውን ሥጋችንን፤ ህንፃ፡- እግዚአብሔር ከትንሣኤ በኋላ እንደ ወደደ የሚሰጠን መንፈሳዊና ዘላለማዊው አካል፤ መሆኑን ለሀሊናችንና ለመንፈሳችን ግልጽና ቅርብ የሆነ መልእክት ነው። በእርግጥም በአምላካችን ጥበብ ታስቦ በክብር የሚሰጠንን ከሰማይ የሚሆነውን መኖሪያችን ለመልበስ መናፈቃችን እኛም እንደ ቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ምክንያታዊ ተስፋ ስላለን ነው። ለመሆኑ የኢየሱስ ብቻ አማኞች የክርስቶስን ሥጋ ለብሰን እንነሳለን ብለው እንዲያምኑ ያደረጋቸው ጥቅስ የትኛው ይሆን? ሐዋርያው ጳውሎስ ለገላትያ ክርስቲያኖች የጻፈው መልእክት ምዕራፍ 3÷27 ነው። ክፍሉ፡- “በእምነት በኩል ሁላችሁ በክርስቶስ ሊየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁና፤ ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ ትሆኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብሳችኋል...” የሚል ቢሆንም ቃሉን በትክክል ስንረዳው ግን “ክርስቶስን ለብሳችኋል” ይላል እንጂ “የክርስቶስን ሥጋ ለብሳችኋል” አይልም። መቼም የክርስቶስን ሥጋ መልበስና ራሱን ክርስቶስን መልበስ የተለያዩ ናቸው።

እንደ እውነቱ ከሆነ የአማርኛው በኩራ-ጽሑፍና የእንግሊዘኛው ትርጉም አቻ በሆነ እገላለጽ (Baptized into Christ) ማለትም “በክርስቶስ ተጠምቃችኋል” ነው የሚለው። በግሪክኛ “Baptizo” የሚለው ቃል በአንድ ነገር ውስጥ

መግባት፤ መጥለቅ፤ ከአንድ ነገር በታች መዋልን ስለሚያሳይ ቃሉ በክርስቶስ ውስጥ መግባትን ነው የሚገልጸው። “በክርስቶስ ተጠምቃችኋል” የሚለው የመጠመቂያው ስፍራ ራሱ አጥማቂው ክርስቶስና በክርስቶስ መሆኑን ብቻ ነው የሚያገኘው። “በክርስቶስ መጠመቅ” ማለት ደግሞ በእርሱ ውስጥ መሰወር፤ መቀበር፤ በሕይወቱ መሰወር፤ ማለት ነው። ለምሳሌ፡- ሐዋርያው ጳውሎስ፤ ለዳኑ ለሮሜ ክርስቲያኖች፡- “ነገር ግን ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስ ልበሉት፤ ምኞቱን እንዲፈጽም ለሥጋ አታስቡ”(ሜ 13÷14) ሲል በሕይወታችሁ ክርስቶስ ኢየሱስ ይታይ፤ በእርሱ ህይወት ተገለጡ፤ እርሱን አሳዩት፤ እያለ እንጂ “በውሃ በጥምቀት አማካኝነት የክርስቶስን ሥጋ ልበሉት” እያለ አይደለም። በመሠረቱ መወለድና ክርስቶስን መልበስም ቢሆኑ የተለያዩ መንፈሳዊ እርከኖች ናቸው። የመወለድ ኘሮግራም በጣም ፈጣን በሆነ በእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር የሚጠናቀቅ ክንውን ሲሆን፤ ክርስቶስን መልበስ ግን የእድገት ሂደትና ውጤት ነው።

አንድ አማኝ ከእግዚአብሔር ሲወለድና በእግዚአብሔር እቅፍ ላይ በመሆን የእርሱን መለኮታዊ ባሕርይ እየተካፈለ ሊያድግ፤ በእግዚአብሔር የአዲስ ኪዳን መርህ (Principle) ውስጥ ተካትቶ፤ ያረጀውንና ውራጁን አስተሳሰብ በመተው በአዲስ ኪዳን መርህ ለመኖር አይችልም። በዚህ የእድገት እርከን ላይ ያሉ ሁሉ በሁለንተናቸው የለበሱትን ክርስቶስን ያሳዩታል። ሁሉም አንድ ሰው ናቸው እንጂ የተለያዩ ዘርና ጎሣዎች አይደሉም። አይሁድ፤ ግሪክ፤ ጨዋ፤ ወንድ ሴት፤ አማራ፤ ኦሮሞ፤ ወላይታ፤ ትግሬ፤ ጉራጌ ወዘተ አይደሉም። ሁሉም በክርስቶስ አንድ ሰው ናቸው። ከዚህ አኳያ አንድ ክርስቲያን ክርስቶስን እንዲለበስ የሚጠበቀው ከሞት ሲነሳ ሳይሆን በሥጋ

ዘመኑ በምድር ላይ እያለ ነው። አንዳንድ ሰዎች በምድር ላይ የክርስቶስን ሕይወት በሥጋቸው መግለጥ ፈጽሞ የማይታሰብ ነገር ያደርጉትና፤ የትንሣኤና የዘላለም ሕይወት ባለመብት የሚያደርጓቸውን ነገሮች ይቆጥራሉ። ይህ ከመጽሐፍ ቅዱስ አስተሳሰብና ግብ ውጭ የሆነ አጉል ቀበጸ-ተስፋ መሆኑን መገንዘብ ያሻል። ይህ ቢሆን ኖሮ፡- “የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁል ጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሽከመን እንዘራለን” (2ቆሮ. 4÷10) ማለት ባለስፈላገው ነበር።

ክፍል አምስት

በክርስቶስ የተሰጠው የድነት ሥራና

የሐዋርያት(Only Jesus) እምነት

የሰው ልጅ በአዳም ውድቀት ምክንያት ያጣውን መብት መልሶ ማግኘት የሚችልበት ዕድል በሰው በኩል ፈጽሞ የማይታሰብ ጉዳይ በመሆን ለብዙ ሺህ ዓመታት ለብዙ ትውልዶች የተዘጋ አጀንዳ ነበር። ይሁን እንጂ ለጋስና መልካም የሆነው አምላክ በአዳም ኃጢአት ምክንያት ለወደቀው ትውልድ ዘላለማዊ የሆነ መፍትሔ መፈለግ አማራጭ የሌለው ጉዳይ እንደሆነ ተመለከተ። ለዚህ ዓላማ መሳካት ብቸኛው መንገድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ጠፋው ዓለም መላክና በልጁ በኩል ሰውን ከራሱ ጋር ማስታረቅ ነው። “ከሰዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ ነገር ግን የሆነው ሁሉ በክርስቶስ ከራሱ ጋር ባስታረቀን፤ የማስታረቅም አገልግሎት ከሰጠን ከእግዚአብሔር ነው” በማለት ሐዋርያው ጳውሎስ ለሁለተኛ ጊዜ ለቆሮንቶስ ጉባኤ በላከው መልእክቱ በመንፈስ አሳስቦ ነበር(2ኛ.ቆሮ.5÷18)። ታዲያ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ኢየሱስ በሥጋው ወራት የሠራቸው ሥራዎች ምን መልእክት ይሰጡናል? ክርስቶስ እኛ ከአብ ጋር እንድንታረቅ ያደረገልን

አስተዋጽኦ ምን ፋይዳ አለው? አንዳንድ ሰዎች ክርስቶስ በምድር በነበረበት ጊዜ የሠራውን ሥራ ወይም የሰጠንን የድነት አገልግሎት በተሳሳተ መልኩ ሲተረጉሙት ይስተዋላሉ። በተለይም 'የሐዋርያት እምነት ተከታዮች ነን' የሚሉ ወገኖች በክርስቶስ የማዳን ሥራ ላይ ያላቸው መረዳት ወይም መገለጥ ፈጽሞ የእግዚአብሔርን ኘሮግራምና የድነት አፈጻጸም የሚያዛባና የሰውን ፍፃሜ አደገኛ የሚያደርግ ስሕተት ነው። ምክንያቱም ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ኃጢአታችን ብሎ የሠራቸውን ሥራዎች ምንም ትርጉም የማያሻቸው የተገለጡ ስለሆኑ ነው። ከዚህ በመነሳት ለመሆኑ ሰው በክርስቶስ ሥራ የዳነውና የሚድነው እንዴት ነው? በመጀመሪያ መዳን ማለት ከጥፋት መትረፍ፣ መለቀቅ፣ ከዕዳ ነፃ መውጣት...ወዘተ ማለት መሆኑ ቢበዛም ቢያንስም ሁሉንም የሚያግባባ ትርጉም አለው። ታዲያ የተሰቀለው፣ የሞተው፣ የተቀበረው፣ የተነሳው አንዱ ክርስቶስ ሆኖ ሳለ ሰው ሁሉ ከተሸጠበት፣ ከተያዘበት፣ ከተማረከበትና ከታሰረበት ከሰይጣን ዲያብሎስ እጅ እንዴት ሊድን ቻለ? ብሎ በድጋሚ መጠየቅ፣ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ የተባረከ አጀንዳ፣ በአንድ ልጁ በክርስቶስ በኩል ጥርትና ኩልል ባለ ሁኔታ መረዳት የሚያስችል አቅም ያመጣል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- 'በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደለችሁም' ሲል፣ አንድ ለሃጢአት የተሸጠን ሰው ለመግዛት ዋጋ የከፈለና በክፍያነት የተሰጠ ሌላ ዋጋ መኖሩን በቀላሉ መረዳት እንችላለን። ይኸውም፡- ክፍያውን የከፈለልን እግዚአብሔር አብ ሲሆን፣ የተከፈለልን ቤዛ ደግሞ ሰው የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ከዚህ አኳያ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔር ዓለሙን የዋጀበት የራሱ እውነተኛ ገንዘብ ነው ብንል መሳሳታችን አይደለም። ስለዚህ የሰው ልጆች ጠላት የሆነው ዲያብሎስ ክርስቶስ በስብዕናው የሠራውን ሥራ አምኖበትና ተረድቶት መሸነፉ ምክንያታዊ ሆኖ ሳለ፣ የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን አማኞች ግን "ክርስቶስን የውጭ

እንጂ የውስጥ ፈተና አልፈተነውም፤ ለምሳሌነት ነው እንጂ እርሱ መፈተን አይችልም...ወዘተ" በማለት በተዘዋዋሪም ይሁን በቀጥታ ክህደትን ገንዘባቸው ያደርጋሉ። በእግዚአብሔር ስልጣናዊ ቃል ከማይጠፋ ዘር ዳግም የተወለዱ የእግዚአብሔር ልጆች ግን ወደ ልጅነት ሥልጣን ያመጣቸውን የክርስቶስን ሥራ እውነተኛ ነው ብለው በማመን በእግዚአብሔር የተሰጣቸውን ርስት እንዲወርሱ ያስችላቸዋል(1ዮሐ.4÷13-16)። በዚህም ክርቶስ ኢየሱስ በሰራው ያሸነፈውን ጠላት እነርሱም[ቅዱሳንም] በስራ ሊያሸንፉት ኪዳን ተሰጥቶአቸዋል።

#5.1. የክርስቶስ ኢየሱስ ሰውነት[Humanity-ሰብእና]

የኢየሱስ ብቻ[የሐዋርያት አማኞች] የክርስቶስ ኢየሱስን ሰብእና ፈጽመው አይቀበሉም። ለዚህም ምክንያታቸው ክርስቶስ ከአብ የተለየ ሰብእና ካለው፣ ሁለት አምላክ ይሆንብናል ብለው መስጋታቸው ነው። ይህ ደግሞ አሁንም ከአንድ ስሕተት ከመሰላቸው እውነት ወደ ባለ ስሕተት ርቀው እንዲሄዱ ዳርጉአቸዋል። ወደ ነጥቡ ስንገባ፡- ለመሆኑ ማርያም የጸነሰችው፣ የወለደችው፣ ያጠባቸው፣ በስምንተኛው ቀን የተገረዘው፣ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባው፣ አይሁዶች ሰቅለው የገደሉት እግዚአብሔር አብን ነበርን? ከሚሉ ምክንያታዊ ጥያቄዎች በመነሳት መጠነኛ ምልክታን ማሳየት የግድ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ለነዚህና ለመሰል ጥያቄዎች ከትርጉምና የሰው ከሆነ መገለጥ የዘለለ መልስ መስጠት የሚያስችል መጽሐፍ ቅዱሳዊ መረጃ የላቸውም። ከዚህ ይልቅ ከማርያም የተጸነሰው፣ የተወለደው፣ በስምንተኛው ቀንም የተገረዘው፣ በቁመትም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ያድግ የነበረው የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑ እርቃኑን የሆነ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት ነው(ሉቃ.2÷52)።

የክርስቶስን ስብዕና ከአብ በተለየ ሁኔታ መቀበል ካልቻልን፤ እግዚአብሔር እኛን በልጁ ያየበትን እይታ በመካድ ከራሳችን በሆነ እውቀት ለመጽደቅ ስንሞክር መገኘት አደጋ ያስከትላል። ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ሙሉ በሆነ ስብእና በምድር ላይ በመመላለስ ሥራችንን ሠርቶልን ካልሆነ፤ ሰይጣን በክርስቶስ ባመኑ ሰዎች አገዛዝ ሥልጣን ሥር መሆኑ ልክ አይሆንም። በአንድ ሰው በደል ሞት ወደ ዓለም ገብቶ፤ በአንድ ሰው ጽድቅ ምክንያት ሕይወት ወደ ዓለም መግባት ነበረበት። ሰው የሆነው አዳም በኃጢአት ተሸንፎ ወደቀ፤ ሰው የሆነው ክርስቶስ ኃጢአትን አሸነፈ። ክርስቶስ ሰው ሆኖ (1ጢሞ.2÷5) ሰይጣንን ካላሸነፈ፤ አሁንም ለሰይጣን ጊዜ ሊጨመርለት ያስፈልጋል። እንደ እውነቱ ከሆነ ሐዋርያው ጳውሎስም ቢሆን፡- “አንድ እግዚአብሔር አለና፤ በሰውና በእግዚአብሔርም መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ፤ እርሱም ሰው የሆነው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው” በማለት የክርስቶስን ስብዕና በግልጽ መስክሮአል። ለመሆኑ ጳውሎስ ክርስቶስ ኢየሱስ “ሰው ሆነ” ሲል ምን ማለቱ ነው? ክርስቶስ ኢየሱስ ሰው ከሆነ፤ ከኃጢአት በቀር ለሰው ያለው ሁሉ ለእርሱም አለው ማለት ነው። ለምሳሌ፡- ሰው የሆነው አዳም ነፍስ፤ መንፈስ፤ ሥጋ፤ ስሜት፤ ፈቃድና እውቀት አለው። እንዲሁም ሰው የሆነው ኢየሱስም፡- ነፍሱ ማቴ.26÷38፤ መንፈሱ ዮሐ.11÷33፤ ሥጋ ዮሐ.19÷38፤ ስሜቱ ሉቃ.22÷44፤ ፈቃዱ ዮሐ.5÷30 ነበረው። የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ በራሱ ሙሉ የሆነ ማንነት ያለው ጌታ እንጂ ሥጋ ብቻ የሆነ አሻንጉሊት አይደለም። ዘላለማዊና መንፈስ የሆነው እግዚአብሔር ሰው በሆነው በልጁ የሠራልንን ሥራ በትክክል ማወቅ፤ ደርሰን ያረፍንበትን መንፈሳዊ ስፍራ ያሳየናል።

#5.2. የክርስቶስ ኢየሱስ የጸሎት ሁኔታ

ጌታችን ኢየሱስ በምድር በሥጋ በነበረበት ጊዜ በነገሮች ሁሉ ወደ አባቱ ወደ እግዚአብሔር መጸለይ ልማዱ ነበር። ነገር ግን

የኢየሱስን ጸሎት የኢየሱስ ብቻ እምነት ተከታዮች እንዲያምኑ አይቀበሉትም። ምክንያቱም ኢየሱስ የጸለየው ጸሎት “ምሳሌ” እንጂ በእውነተኛ ስሜት ላይ የተመሠረተ አይደለም ይላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ፡- “በነዚህም ወራት ይጸልይ ዘንድ ወደ ተራራ ወጣ፤ ሌሊቱንም ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ አደረ...፤ እርሱም ብሥጋው ወራት ከሞት ሊያድነው ወደሚችል ከብርቱ ጩኸትና ብእንባ ጋር ጸሎትንና ምልክትን አቀረበ” (ሉቃ.6÷12፤ ዕብ.5÷7) ሲል እውነቱን በመቀበል ፈንታ ለምሳሌነት ነው፤ ለይስሙላ ወይም ለማስመስል ነው...ወዘተ በማለት መሸሹ ውጤቱ እጅግ የከፋ ከመሆኑም በላይ እውነቱን ለመቀበል ባለመፍቀድ ብፈቃደኝነት ለመጥፋት መወሰንን ያመለክታል። ሰው ከዚህ ድንበር በማለፍ ውስብስብ ችግር ውስጥ ገብቶ ገንዘብ ሊያደርገው የሚችል እውነት የለም። “ወደ እግዚአብሔር ጸለየ” ማለት ሲተረጎም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ ማለት ብቻ ነው። ኢየሱስም፡- “አባት ሆይ፡- ሰዓቱ ደርሶአል፤ ልጅህ ያከብርህ ዘንድ ብሥጋው ሁሉ ላይ ሥልጣን እንደ ሰጠኸውም፤ ለሰጠኸውም ሁሉ ያዘጋጃለሁን ሕይወት ይሰጣቸው ዘንድ ልጅህን አክብረው” (ሐ.17÷2) በማለት እንደ ጸለዩ ሐዋርያው ዮሐንስ መስክሮአል። ለመሆኑ ይህ ጸሎት ለጸሐፊው ለዮሐንስ ምንም ትርጉም አልነበረውምን? መረዳቱ ከአሁኖች ሐዋርያት አማኞች ጋር አንድ ነውን? ፈጽሞ ምንም ግንኙነት የለውም። ይህ ጸሎት በኢየሱስ ለእግዚአብሔር የተጸለየ እውነተኛ ጸሎት ነው። ኢየሱስም ቢሆን ሰውን ለማስተማርና ለመርዳት መጣ እንጂ ሰዎችን ለማደናገር አልመጣም። አንድ አማኝም “ኢየሱስን አመኘ” የሚባለው ኢየሱስ ያስተማረውን ትምህርት፤ የሰራውን ሥራ፤ የጸለየውን ጸሎት እውነተኛ ነው ማለት ከቻለና ለተከፈለለት ዋጋ ከኖረ ብቻ ነው።

#5.3. ኢየሱስ ነፍሱን በአባቱ እጅ መስጠቱ

መጽሐፍ ቅዱስ፡- “ኢየሱስም በታላቅ ድምጽ ጮኹ፡- አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ፤ ይህንንም ብሎ ነፍሱን ሰጠ”

(ሉቃ.23÷46) ይላል። ለመሆኑ ኢየሱስ ነፍሱን የሰጠው ለማን ነው? መልሱ ግልፅና አጭር ነው። “አባት ሆይ” በማለት ሰጠራው ለአባቱ ለእግዚአብሔር አብ ነው። በሐዋርያት አማኞች መረዳት የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ “ሥጋ ብቻ” የሆነው የእግዚአብሔር ክፍል ነው ይላሉ። ታዲያ በራሱ ስሜትና ህልውና የሌለው ሥጋ ብቻ የሆነ ነገር እንዲህ “አባት ሆይ” እያለ መናገር ይችላል? የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ለሰዎች እውነተኛ ክፍያ የሚሆንን የራሱን ነፍስ ካልሰጠ፡ ሰይጣን ተቃልሎአል፤ እግዚአብሔርም እውነተኛ ክፍያ አልከፈለም ማለት ነው፤ እኛም ሰይጣንን ሰው የሆነው ክርስቶስ ካላሸነፈው፤ በሰይጣን ላይ አፋችንን መክፈታችን ልክ አይደለም። እናም ክርስቶስ ኢየሱስ ሊሞት በቀረበባቸው ሰዓታት ያንፀባረቃቸው ስሜቶች ማለትም፡-ሀ/ ጽዋዋ ከእርሱ እንድታልፍ አባቱን መለመኑ፤ ለ/ በፍርሃት ጣር ውስጥ መግባቱ፤ ሐ/ ከፍርሃቱ የተነሳ በፊቱ የደም ነጠብጣብ መሰል ሳብ መታየቱ፤ መ/ መራቡና መጠማቱ...ወዘተ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በትክክል የእኛን ደገነነት የተሟላ እንዲሆን አድርጎታል።

እግዚአብሔርም በበኩሉ ያለውን ታማኝና ባለ አደራነት ልጁን ኢየሱስን ከሞት በማስነሣቱ ለእኛም በልጁ ኪዳን የሰጠንን የትንሣኤ ተስፋ የተረጋገጠና እውነተኛ እንዲሆን፤ አድርጎታል(ሐዋ.ሥራ.2÷24፣ገላ.1÷1፣ሮሜ.4÷25፣ 2ቆሮ.11÷31፣ሮሜ.10፣9፣1ቆሮ.15÷15፣ሐዋ.ሥራ.17÷31፣ሐዋ.ሥራ.13÷37 በጥንቃቄ ይነበቡ)።

#5.4. የክርስቶስ ኢየሱስ በፍርሃት መጨነቅ

በሌላ ጊዜ፡- “አባት ሆይ ብትፈቅድ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ እያለ ይጸልይ ነበር። ከሰማይም መጥቶ የሚያበረታታው መልአክ ታየው፤ በፍርሃትም ሲጣጣር አጽንቶ ይጸልይ ነበር፤ ወዘተም በምድር ላይ እንደሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ነበር...ሉቃ.22÷42-44” ሲል መጸለዩንም

ልብ ይሏል። ለመሆኑ ይህን ጸሎት ምን ዓይነት ጸሎት ብለን ሕንተርጉመው? ኢየሱስ ለአባቱ ለእግዚአብሔር የጸለየው ጸሎት በእውነታ ላይ ያልተመሠረተ ነበር? ኢየሱስም ቢሆን ላለመሞት አልፈለገም ነበር? ለማበረታታት ከሰማይ ያመጣው መልአክስ የኢየሱስን ሁኔታ አልተረዳም ነበር? ሞቼም እዚህ ላይ የራሱን ስሜት ለመከተል ካልሆነ በቀር ምንም አከራካሪ ነገር የለም። ምክንያቱም ከኢየሱስ አፍ የወጣው ቃል ሁሉ እውነት ነውና ነው። ታዲያ የኢየሱስን ጭንቀት፤ ፍርሃትና መከራ “የውጭ ፍርሃትና ጭንቀት እንጂ የውስጥ አይደለም” እያልን የመሰለንን በማለት የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ የሰራልንን ሥራ አቅጣጫ ማሳት የለብንም።

በእርግጥም ክርስቶስ በከባድ ፍርሃት ውስጥ ወድቆ ነበር። ይህ ደግሞ ከተቀበለው መከራና ከደረሰበት ፈተና የተነሣ ሞቼም ቢሆን በዚህ ስሜት ላይ በሚወድቁ በልጆቹ በኩል እንዲቆምና እንዲረዳቸው አስገድዶታል(ዕብ.2÷18)። አዳም በጠላት ዲያብሎስ ተስቦ ከገነት ከተባረረ በኋላ በእርሱና በዘሮቹ ላይ የወደቀው ፍርሃት የሰው ልጆችን ባሪያ አድርጎ ኖሯል። የሰው ልጆችን ከዚህ እሥራት ነፃ ለማውጣት የመጣው የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ልክ እንደ እኛ መከራን ስለቀመሰ፤ በእርሱ የተሠራው ሥራ ለእኛ እንዲታሰብልን የአብ ፈቃድ ሆነ(ኤፌ.2፣18)። የሐዋርያት አማኞች ኢየሱስ ራሱ እግዚአብሔር አብ ነው ብለው በማመናቸው የኢየሱስን መፈተን ፈጽመው አይቀበሉትም።

#5.5. የክርስቶስ ኢየሱስ በርሃብ መፈተን

“ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስ ሞልቶበት ከዮርዳኖስ ተመለሰ፤ በመንፈስም ወደ ምድረበዳ ተመርቶ አርባ ቀን ከዲያብሎስ ተፈተነ፤ በነዚህም ቀኖች ምንም አልበላም፤ ከተጨረሱም በኋላ ተራብ” (ሉቃ.4÷1-3) ይህን ቃል መሠረት በማድረግ አንድ ጥያቄ ማንሣት የግድ ነው። ለመሆኑ ኢየሱስ የተራበው ለሰው ምሳሌ ለመሆን ነው? ኢየሱስን የርሃብ ስሜት ያልደረሰበት ከሆነ፤

በመራቡ በኩል የመጣውን ሰይጣንን “ኢየሱስ አሸነፈው” መባሉ ልክ ይሆናልን? እንደ እውነቱ ከሆነ ኢየሱስ፡-በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶአል፤ በመንፈስ ተመርቶአል፤ አርባ ቀን ብዙ ፈተናዎችን በሰይጣን ተፈትኖአል፤ እውነተኛ ርሃብም ተርቦ ነበር። ይህ ካልሆነ ክርስቶስ የሆነልን ሁሉ ሐሰት ነው። ሰይጣንንም አታልሉታል ማለት ነው። አንዳንድ አስተማሪዎች በተለይም የሐዋርያት እምነት መሪዎች፤ ክርስቶስ ተፈተነ የሚለውን ሃሳብ በመተረጎም በራሳቸው መዝገብ-ቃላት ሁለት ዓይነት ፈተና አለ ይላሉ። ይኸውም፡- የውጭ ፈተና፤ የውስጥ ፈተና ይሉና “ክርስቶስን የፈተነው የውስጥ ፈተና ሳይሆን የውጭ ፈተና ነው” ይላሉ። ለመሆኑ ፈተናን ከሰው ስሜትና ፈቃድ ውጭ የውስጥና የውጭ አድርጎ ሁለት ክፍል የሰጠው ማን ነው? ለዚህ መላምት (Assumption) ምን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማረጋገጫ አለ? ለምሳሌ፡- ኢየሱስን ሰይጣን በረሃብ ፈተነው፤ ረሃብ ውጫዊ ፈተና ነውን? ኢየሱስን የሞት ፍርሃት ፈተነው፤ ሞት /ፍርሃት/ የውጭ ፈተና ነውን? ኢየሱስ በአልዓዘር ሞት ምክንያት ማርያም፤ ማርታና የእነርሱ ጎረቤቶች ሲያለቅሱ አይቶ እርሱም አለቀሰ። ለመሆኑ ኢየሱስ ያለቀሰው ለማስመሰል ነበርን? “ኢየሱስ ተፈተነ” መባሉ ምን ትረጉም አለው? በመሠረቱ ክርስቶስን “ፈተና” የተባለ ሁሉ ተረባርቦ ፈትኖታል። በጣም የሚገርመውና አስደናቂው ነገር ግን ክርስቶስ በፈተናዎች ሁሉ አልተሸነፈም። መጽሐፍ ቅዱስ፡- “ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው” (ዕብ.4:15) ሲል የክፉው ሥርዓት ክርስቶስን እንደ ፈተነው በግልጽ እንደሆነ ሲነገረን “የተፈተነ” የሚለው ቃል ማሸነፍንና ማለፍን ያመለክታል። ታዲያ ክርስቶስ ያሸነፈው ምንን ነው? ቢባል ያሸነፈው “ከኃጢአተኛው ሥርዓት ውስጥ ያለውን ኃጢአትን ነው” የሚል ነው። ለዚህም ጳውሎስ “ኃጥያትን በሥጋው ኮነን” በማለት የሰጠው ትምህርት ትክክል ነው። ከአዳም ጀምሮ ሰይጣን ሰዎችን በቀላሉ ወጥመድ ውስጥ ከሚጥልባቸው ነገሮች አንዱ መብል ነበር፤ ነውም። ሰው ግን

በመብል እጦት ምክንያት በሰይጣን እጅ አለመውደቅ እንደሚችል፤ ሰው የሆነው ክርስቶስ በአደባባይ ለራሱ ለሰይጣን አሳይቶታል። እዚህ ላይ ሊሰመርበት የሚገባው እውነታ ግን የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ በትክክል በረሃብ መፈተኑ ነው። የሐዋርያት አማኞች “ራሱ ኢየሱስ እግዚአብሔር አብ ነው” ብለው ስለሚያምኑ እግዚአብሔር አብ ደግሞ ተራብ፤ ተፈተነ፤ ፈራ፤ አለቀሰ ስለማይባል “ኢየሱስ በነገር ሁሉ ተፈተነ ተራብ” የሚለውን እውነት “ለምሳሌነት ነው እንጂ ኢየሱስ መራብ አይችልም” በማለት መጽሐፍ ቅዱስን በቀጥታ በመቃረን ስሕተታቸውን ያንጸባርቃሉ።

#5.6. ሶስቱ የመንፈሳዊ ትምህርት

ምንጮችና ውጤቱ

በፍጥረታዊውም ይሁን በቁሳዊው ዓለም የሰውን ልጆች የኑሮ ሥርዓት በቅጡ ለመምራትና ለተሻለው ግብ መነሻና መድረሻ ትምህርት ነው። ትምህርት እጅግ የበረታ አቅም ስላለው ሰዎችን መግራትና መቃኘት የሚችል ምጡቅና ረቂቅ ነገር ነው። ስለትምህርት ሲነሣ ትምህርትን /አስተምህሮን/ በመንፈሳዊው ዓለም ብቻ ከሦስት ምንጮች መገኘታቸውን አፅንኦት ሰጥተን መመልከቱ ተገቢ ነው። ይኸውም፡- (ሀ) የሰው ወይም ከሰው የሆነ ትምህርት፤ (ለ) የሰይጣን ወይም ከሰይጣን የሆነ ትምህርት፤ (ሐ) የክርስቶስ ወይም ከክርስቶስ የሆነ ትምህርት ናቸው። በዚህ ዓለም ያሉ መንፈሳዊ ተቋማት እያንዳንዳቸው ራሳቸውን ቢፈትሹ፤ ከሦስቱ በአንዱ ተጽዕኖ ላይ የወደቁ መሆናቸውን በቀላሉ ሊገነዘቡ ይችላሉ። እርስዎ የትኛውን ወይም የማንን ትምህርት ገንዘብ አድርገው ይሆን? የእኛ የዘላለም ድነት ወይም የዘላለም ጥፋት የሚወሰነው በማወቅም ይሁን ባለማወቅ በተቀበልነው ትምህርት ስለሚሆን መጽሐፍ ቅዱሳችንን መሪ በማድረግ ለራሳችን ያደረግነውን ዕውቀት ማን እንዳስተማረን፤ ከማን

እንደተቀበልነው ቆም ብለን መፈተሽ ራሳችንን ከዘላለም ጥፋት የምንታደግበት አጭሩ መንገድ ነው። ብዙ የሃይማኖት ቤተሰቦች ከየት ተነስተው ወዴት እየሄዱ እንደሆነ ሲጠየቁ፣ ለተጠየቁት ጥያቄ ቀጥተኛ መልስና በራሳቸው ጥረት የገበዩትን ዕውቀት ከመግለፅ ይልቅ “ለዚህ ጉዳይ መልስ የሚሰጠን መሪዎችን እገሌ ነው” ሲሉ በብዛት ይደመጣሉ። ይህ ደግሞ አሁንም ቢሆን ሰዎች በመንፈሳዊ ጥገኝነት ቁጥጥር ሥር መዋላቸውን በጉልህ ያመለክታል። እነዚህ ሰዎችና መሰል መሪዎቻቸው፣ እግዚአብሔር፡- “እያንዳንዱ ሰው ባልገደራውን፣ እያንዳንዱም ወንድሙን እግዚአብሔርን እወቅ ብሉ አያስተምርም፣ ከታናሹ ጀምሮ እስከታላቁ ድረስ ሁሉ ያውቁኛልና ይላል እግዚአብሔር” (ኤርሚ.31÷34) በማለት ለሰጠው የተስፋ ቃል ተጠቃሚ የሚሆኑት መቼ እንደሆነ ሊታሰብበት ያስፈልጋል። በመሠረቱ መጽሐፍ ቅዱስ በቀላል ገንዘብ ማግኘት እንድንችል መደረጉ ራሱን የቻለ ተአምራትና የእግዚአብሔር ድጋፍ ያለበት ጉዳይ ነው ቢባል እብላት አይሆንም። ስለዚህ በተለይ በክርስትና ስም የሚንቀሳቀስ ማንኛውም ሰው እግዚአብሔር ለሰው ልጆች የሰጠውን ተስፋ እውነተኛነት፣ ከተሰጠው ተስፋ ክልላዊ ዕይታ ውጭ ላሉ ሰዎች ጭምር፣ በጣም ግልጽና ፈጣን ምላሽ የመስጠት ኃላፊነት አለብን፤ አለባቸው (1ጴጥ.3÷15)። ይህ ካልሆነ ማንም “እኔ ክርስቲያን ነኝ፣ ጌታን አውቃለሁ” ስላለ ብቻ ትክክለኛውን የሕይወት አቅጣጫና የነገረ- መለኮት መርህ(Principle) መከተል ማለት ሲሆን አይችልም። ምክንያቱም ለማንም ቢሆን እግዚአብሔር ያላሳየውን ነገር ማስወረስ ልማዱ አይደለምና ነው። ትምህርት የሩቁን አቅርቦ ያሳያል።

ሀ/ የሰው ትምህርት፡- ከሰው በሆነ ጥበብ ወይም ብልሃት የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ለመረዳት ለሰዎች የሚተላፍ ትምህርት የሰው ትምህርት ይባላል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- “እኛ ግን ከእግዚአብሔር እንዲያው የተሰጠንን እናውቅ ዘንድ፣ ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ የዓለምን መንፈስ

አልተቀበልንም፤ መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ዓለም ጋር አስተያይተን፤ መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እንናገራል እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደለም” (1ቆሮ.2÷12-13) በማለት የትክክለኛ ክርስቲያኖችን አቋም ያሳየናል። ከዚህ ክፍል እንደምንረዳው በሰው ወይም በዓለም መንፈስ የሚገነባው ትምህርት በመንፈስ ወይም በእግዚአብሔር ከሚገነባው ትምህርት ጎን ለጎን መሄዳቸውን ነው። ከዚህም በላይ አብዛኛው የሰው ልጅ ለሀይማኖት በተሰጠ መንፈሳዊ የስም ጥላ ሥር ይጠለላል። በውስጡ ግን በሰው ጥበብና ብልህነት በተፈጠረ ትምህርት ሥር መውደቁ የታወቀ ጉዳይ ነው። ይህም ሊሆን የቻለው ብዙ የሀሰት አስተማሪዎች “ብዙዎች ባሉበት” ሁኔታ የሚስማማ ትምህርትን በመቅረጽና የተለያዩ ቀኖናዎችን በማውጣት የሚሰጡት ትምህርት ለፍጥረታዊው ዓለም የተመቸ ሥላሆነ ነው (1ቆሮ.2÷14-16)። ለምን አብዛኛው የዓለም ክፍል በእግዚአብሔር አገዛዝ ሥር አልሆነም? ለመሆኑ የእግዚአብሔር ትምህርት ከሰው ትምህርት ያነሰ ጉልበት ሥላለው ነውን? የሰው ጥበብ ከእግዚአብሔር ጥበብ ይበረታልን? ብለን ብንጠይቅ፣ መልሱ ፈጽሞ አይደለም ነው። ለዚህም ጌታ በማቴዎስ ምዕራፍ 7÷12 ላይ፡- “በጠበበው ደጅ ግቡ፣ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፣ መንገዱም ትልቅ ነውና ወደ እርሱ የሚገቡ ብዙዎች ናቸው። ወደ ሕይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ፣ መንገዱም የቀጠነ ነውና የሚገቡትም ጥቂቶች ናቸው...” በማለት በምሳሌ የተናገረው፣ የምንኖርበትን የኑሮ ሥርዓት ለመግለጽ ነው። ትምህርት መነሻና መድረሻ፣ መግቢያና መውጫ መንገድ ነው። ታዲያ የእግዚአብሔር ትምህርት በጠበበ ደጅ ወይም ትምህርት መመሰሉ ምንን ያመለክታል? በእርግጥም ለፍጥረታዊ ሰው የእግዚአብሔር ትምህርት እጅግ ከባድና ዋጋ የሚያስከፍል እንቁ ነው። ብዙዎችም ለመንፈሳዊው ትምህርት ራሳቸውን መስጠት የማይፈልጉት ክፍያውን ከመፍራት የተነሳ ሲሆን፣ ቢያዋጣም ባያዋጣም ለተፈጠረው አዕምሮአቸው የተመቸውን የሰው ትምህርትና አስተሳሰብ መቀበል የብዙዎች ምርጫ ስለሆነ

እንጂ የሰው ትምህርት ከእግዚአብሔር ትምህርት በልጦ አይደለም።

ሀ/ የአጋንንት ትምህርት፡- እውነታውን የሚቃወም፤ ሁል ጊዜ አፍራሽ ስሜት ያለው፤ እውነት ከተባለው ክልል በመውጣትና በማውጣት ሐሰት በሆነው ነገር ላይ በማተኮር ከሰይጣን በሰዎች ለሰዎች የሚተላለፍ የአጋንንት ትምህርት ይባላል። ለዚህ አባባል ትክክለኛነት በዘፍጥረት 3÷1-5 ላይ ያለውን መመልከቱ ሲባል የተፈለገውን ሃሳብ ግልጽ አድርጎ ያሳያል። እባብም ሴቲቱን፡- “በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዝዞአልን? አላት! ሴቲቱም ለእባቡ አለችው፡-ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳለለን! ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ፤ እንዳትሞቱ ከእርሱ አትበሉ! እባብም ለሴቲቱ አላት “ሞትን አትሞቱም” ለመሆኑ ሰይጣን አላስተማረምን? ሰይጣንስ ወደ ሄዋን ይዞት የመጣው ትምህርት ቀላል ነበርን? ሰይጣን መንፈስ እንደ መሆኑ መጠን፤ እግዚአብሔር ለእዳምና ለሚስቱ ያስተላለፈውን ትምህርት መስማቱ አይቀሬ ነው። ለዚህም ነበር የትምህርቱን መግቢያ “እንዳትበሉ አዝዞአልን?” የሚል ያደረገው። ሰይጣን ለሁለት ወገን የሆነ ትምህርት አለው ማለት እንችላለን። ይኸውም፡- ለአጋንንቱ የሆነ ትምህርትና ለሰው የሆነ ትምህርት። ሰይጣን፤ አምላክ እግዚአብሔር የሰጠውን ስፍራ በመናቅ፤ ራሱን ትልቅ በማድረግና በልዑል በመመሰል ይመራቸው የነበሩትን የመላእክት ሲሶ ያሳመጸው በትምህርት መሆኑን ዮሐንስ፡- “ጅራቱም የሰማይን ከዋክት ሂሶ እየሳበ ወደምድር ጣላቸው...ራእይ.12÷4” ሲል ያየውን መናገሩን ማስተዋል አለብን። በዚህ ክፍል “ጅራትና ስበት” መምራትን ያመለክታል። መምራት ደግሞ ለመምራት የሚያስችልን ትምህርትና ዝግጅትን ይጠይቃል። ከዚህም የመላእክት ሲሶ የወደቀው ሰይጣን ስህተት ስለሰራ ብቻ ሳይሆን፤ የሰይጣንን ስህተት ተባባሪዎችና ለቀረጸው የአመጽ ትምህርት ተከታዮች በመሆናቸው ነው። በአብዛኛው በመሪዎች ላይ ያለው መልካምም ይሁን መጥፎ ትምህርት

የሚያስከትለው መዘዝ፤ ለሚመሩት አካል[ህዝብ] ጭምር መትረፉ አይቀሬ የሚሆነው ከዚህ የተሳ ነው(ኢሳይ.3÷12)። ለመሆኑ በአሁኑ ጊዜ የሰይጣን[የአጋንንት] ትምህርት ለሰዎች የሚተላለፈው በምን መንገድ ነው? የመጀመሪያዎቹን ሁለት ሰዎች ከእግዚአብሔር እቅፍ ለማውጣት ሰይጣን የተጠቀመበት መንገድ እባብ ነበር። እባብ በወቅቱ ለሰይጣን ሃሳብ ማስተላለፊያነት ምቹ ፍጥረት ነበር። አሁንም ሰይጣን ለእርሱ የተመቸ ባህርይ ባላቸው ሰዎች ትምህርቱን ማስተላለፍ የሚችልበት ሁኔታ መኖሩ አያከራክሬ ነው። ለዚህም መንፈስ ቅዱስ፡- “በጊሰኞች ዘመናት አንዳንዶች የሚያስቱ መናፍስትንና በውሽተኞች ግብዝነት የተሰጠውን የአጋንንት ትምህርት እያደመጡ ሃይማኖትን ይክፋሉ...” በማለት ጳውሎስ ለእውነተኛው አገልጋይ አስጠንቅቆ የነበረው። ከዚህ የተነሳ ራሳቸውን በእግዚአብሔር ትምህርት ለሚያስተዳድሩ ሰዎች፤ ሰው በሰይጣን ወይም በእግዚአብሔር ትምህርት ተጽእኖ ስር መኖሩን ማወቅ አያስቸግራቸውም። የሰይጣን ትምህርት፤ በአብዛኛው ክርስቶስ ለሰዎች የሰጠውን አርነት፤ ሰዎች እንዲያዩ በማድረግ ላይ ያተኮረ ነው። በሰዎች በኩል የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚከልል ወግና ስርአት በማብዛትና ለትክክለኛው ነገር ጊዜ በማሳጣት፤ ሰዎች የሚያወጡአቸውን መንፈሳዊ ደንቦች፤ ወቅታዊ ከሆነው ከእግዚአብሔር ህግና ስርዓት ልቀው እንዲታዩ በማድረግና እነዚህን ስርዓቶች በመቀባት ዓላማውንና ግቡን ያሳካል።

ሐ/ የክርስቶስ ትምህርት፡- እየሩሳሌም አካባቢ ለነበሩ አይሁዶች እጅግ ግራ የሚያጋባ ነገር ገጥሞአቸው ነበር። አንድ ሰው ሳይማር መጽሐፍትን በመተርተር፤ የመጽሐፍትን ምስጢር በመግለጥ፤ ከተማሩት በልጦ መገኘት፤ በእርግጥም ግራ የሚያጋባ ብቻ ሳይሆን አስደንጋጭም ነው። ከዚህም የተነሳ አይሁድ፡- “ይህ ሰው ሳይማር መጽሐፍትን እንዴት ያውቃል?” (ዮሐ.7.7÷15) በማለት መጠየቃቸው በእርግጥም ልክ ናቸው። ጌታ ኢየሱስ ገና የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ሆኖ፤

እነዚህን የብዙ አመታት የነገረ-መለኮት አስተምሮ ባለ ልምድ ጸሀፍትና ፈሪሳዊያን አለን፤ ጨብጠነዋል ካሉት እውቀት እያለፈ በጥያቄ ያጣድፋቸው እንደ ነበር በሉቃስ.2÷46 ያለው ቃል ትልቅ ምልክታን ይሰጠናል። ለመሆኑ ክርስቶስ ትምህርቱን ከማን ተማረ? ከማንስ ተቀበለው? ብለን ብንጠይቅ፤ ጌታ ራሱ ቀጥተኛ መልስ ይሰጠናል። እንዲህ በማለት፡- “ትምህርቴስ ከላከኝ ነው እንጂ ከእኔ አይደለም፤ ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድ ቢኖር እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ወይም እኔ ከራሴ የምናገር ቢሆን ያውቃል...ዮሐን.7÷16” እዚህ ላይ አንድ መታየት ያለበት ጠቃሚ ነገር ቢኖር፤ የሰው፤ የሰይጣን፤ የኢጋንንት ትምህርት ሰውን የመግደል ጉልበት እንዳለው፤ በተቃራኒው የክርስቶስ ትምህርት ሰውን ከሞት የማስነሳት ሐይል እንዳለው መገንዘብ ተገቢ መሆኑን ነው። ሰይጣን ወይም ሰው ከራሱ በመጀመር “ተገለጠልኝ፤ ታየኝ፤ እኔ እንዲህ ነኝ...ወዘተ” በማለት የሞት ዘርን ሲዘራ፤ ስለ እውነት ሊመሰክር የተወለደው የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ግን ከአባቱ የሰማውን ትምህርት ማስተማሩ ነው። ምንም እንኳን የማይወጣለትን መንፈሳዊ ትምህርት እግዚአብሔር በልጁ በኩል መልቀቁ፤ በእውነት ጽድቅን ለተጠሙ የምድሪቱ ቅዱሳን፤ እጅግ ከፍ ያለውን የህይወት እርካታ እንዲያገኙ አስችሎአቸዋል። እንደ እውነቱ ከሆነ የትክክለኛው ነገረ-መለኮት ሊቅና መምህር የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ብቻ ነው። ይህን መምህር በጥምናና ባረፈ መንፈስ መስማትና ከእርሱ መማር ከሰውና ከኢጋንንት ትምህርት የሚያስመልጠን አማራጭ የሌለው መንገድ ነው። ጌታ ኢየሱስ፡- “ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ተብሎ በነብያት ተጽፎአል፤ እንግዲህ ከእብ የሰማ የተማረም ወደ እኔ ይመጣል፤ አብን ያየ ማንም የለም፤ ከእግዚአብሔር ከሆነ በቀር፤ እርሱ አብን አይቶአል...” በማለት የትምህርትን ጠቀሜታ አጉልቶ አሳይቶአል። የማይታየውንና መንፈስ የሆነውን ጌታ እግዚአብሔርን ትምህርት ይገልጠዋል፤ ይተርክዋል። ልጁ ክርስቶስ ወደ ዓለም የመምጣቱ ተቃዳሚ ግብ አባቱን እግዚአብሔርን በሙሳት ለማሳየትና ለመተረክ እንደመሆኑ መጠን፤ ይህን ተልዕኮ ለማሳካት ልጁ የተጠቀመበት መንገድ

ትምህርት ስለነበር፡- “ከአብ የተማረ ሁሉ ወደእኔ የመጣል” ማለቱ ምክንያታዊ ነው።

ክፍል ስድስት

የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን[only Jesus]አማንያንና

የይሖዋ ምሥክሮች ስለ-መንፈስ

ቅዱስ ለምን ግራ ይጋባሉ?

እንደሚታወቀው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመምጣቱ እንዲሁ ፋይዳ ሰው ሁሉ ትክክለኛውን የነገረ-መለኮት አስተምህሮ በመቀበል ለትምህርቱ ገቢራዊ የሆነ አቋም እንዲይዝ መርዳትና ማስተማር ነበር። ስለዚህም “ለሚወጣው ሁሉ በክርስቶስም ትምህርት ለማይኖር ልምላክ የለውም፤ በክርስቶስ ትምህርት ለሚኖር ልብኗ ወልድ አሉት...2ዮሐ.፩፡፭” ሲል ሐዋርያው ዮሐንስ የሰጠው መግለጫ፤ ዛሬ ያለነው ትውልድ በየትኛው ማዕቀፍ ውስጥ እንዳለን ራሳችንን እንድንመረምር ይረዳናል። የዚህ ጽሑፍ ዋና ዓላማ በወርሃ ጥቅምት/2003 ዓ.ም በይሖዋ ምሥክሮች የሚዘጋጅ “መጠበቂያ ግንብ” ቅጽ 130 በታተመው ብርሹር፤ “መንፈስ ቅዱስ ምንድን ነው?” በሚል ርዕስ የተሰጠውን ሥሑት አስተምህሮ ስህተትነት ሚዛናዊ በሆነ መንገድ በቃለ-እግዚአብሔር ሥልጣን ቁልጭ አድርጎ ማሳየት ሲሆን፤ በዚህም አካሄድ ቅን ልብ ያላቸው ሁሉ “ልብ” እንዲሉ በመጋበዝም ነው። መንፈስ ቅዱስን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ ሰፊና ግልጽ ማብራሪያ ቢሰጠንም፤ በ“ካፈርሁ አይመልሰኝ” ሂሳብ ብዙዎች ወደለየለት ክህደት ወይም ስህተት በሚያስደንቅ ፍጥነት መትመም የተለመደ ክስተት እየሆነ ነው። ለዚህም የለየለት የስህተት ዘመቻ የይሖዋ ምስክሮችና በኢትዮጵያ የሐዋርያዊት ቤተክርስቲያን [only Jesus church] መምህራንን እግዚአብሔር ከትውልዱ ጋር ሆኖ ስለ እውነቱ ይፋረዳቸዋል። መንፈስ ቅዱስ በይሖዋ ምስክሮች “ሐይል power (thing)

ነው”፤ [only Jesus church] ወይም የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን አማኒያን “ትንፋሽ” በማለት የየራሳቸውን ነገራት መለኮታዊ ትንታኔ ቢሰጡም፤ በከፊልም ቢሆን አንድ የሚያደርጋቸው የጋራ ነጥብ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ሕልው ያልሆነ፤ ከአብ ወይም ከወልድ ሌላ ሆኖ በራሱ እርሱ(He) የማይባል ነገር(thing) ነው” የሚለው ነው። በእርግጥም ከላይ እንደተባለው የዚህ ጽሑፍ ዓቢይ ዓላማ የይሖዋ ምስክሮች ስለ መንፈስ ቅዱስ የሰጡትን ትምህርት ስህተት መሆኑን ለእነርሱ ማሳየትና ተገቢውን ትምህርት መስጠት ነው።

#6.1. የይሖዋ ምስክሮች ስለ መንፈስ ቅዱስ

የሰጡት የትርጓሜና አማራጭ

ቃላትን የመደበቅ ጥረት

“አብዛኛውን ጊዜ «መንፈስ» ተብለው የሚተረጎሙት «ሩዋሕ» የተባለው የእብራይስጥ ቃልና «ፕነቭማ» የተባለው የግሪክ ቃል ትርጉሞች አሏቸው (መስመሩን አይጨምርም)። ሁሉም የሚያመለክቱት ለሰው ዓይን የማይታይንና በእንቅስቃሴ ላይ የሚገኝን አንድ ኃይል ነው። የዕብራይስጡና የግሪኩ ቃላት የሚከተሉትን ነገሮች ለማመልከት ያገለግላሉ፡- (1) ነፋስን፤ (2) በምድራዊ ፍጥረታት ውስጥ የሚሰራውን አንቀሳቃሽ የሕይወት ኃይል፤ (3) ከአንድ ሰው ምሣሌያዊ ልብ የሚወጣውንና አንዳንድ ነገሮችን በሆነ መንገድ እንዲሰራ ወይም እንዲናገር የሚያደርገውን የሕይወት ኃይል፤ (4) ከማይታይ ቦታ የሚመጡ መግለጫዎችን፤ (5) ሕያው የሆኑ መንፈሳዊ አካላትን፤ (6) አንቀሳቃሽ የሆነውን የአምላክ ኃይል ወይም መንፈስ ቅዱስ ነው። ምንጭ፡- ቅዱሳን ጽሑፎችን እየጠቀሱ ማመራመር -ገጽ 378 «መንፈስ» ከሚለው ርዕስ በቀጥታ የተወሰደ። ከዚህ ላይ ቆመን በይሖዋ ምስክሮች የተሰጠውን ትርጉምና የሐሳብ ተፋልሶ በቀላሉ ስናይ፤ በእብራይስጥ «ሩዋሕ» በግሪክ «ፕነቭማ» የሚሉ ቃላት ብዙ ትርጉሞች አሏቸው ከተባለ፤ የሁለቱ ቃላት ትርጉም መብዛት ለምን አስፈለገ? ደግሞስ የሁለቱ ቃላት ትርጉም ይህ ብቻ ነውን?

አዎ! እነዚህ ብቻ ናቸው ቢባል እንኳ በቁጥር (5) የቀረበው አማራጭ ቃል ሥራ ላይ የሚውለው እንዴትና መቼ ነው? ለሚሉት ጥያቄዎች የሚሰጠው ምላሽ የእኛን ታላማነትና ኢ-ታላማነት በግልጽ ያሳያል። በእርግጥም ከ1-6 የተሰጡ አማራጭ ትርጉሞች ብዙ ችግር አለባቸው ባይባልም፤ የይሖዋ ምስክሮች ግን ሆነ ብለው በአማራጭነት የቀረቡትን የዕብራይስጥም ይሁን የግሪክ ትርጉሞችን መጥቀስ አለመፈለጋቸው የቋጠሩትን የደባ ጥልቀት ያመለክታል። “መንፈስ” ለሚለው ቃል በዕብራይስጥና በግሪክ የቀረቡ አማራጭ የትርጓሜ ቃሎች በይሖዋ ምስክሮች ግን ያልተጠቀሱ፡- (1) መልአክ፤ (2) መንፈስ(Spirit)፤ (3) ማሰብ የሚችል(Rational being) (4) ጋኔን(demon) ፤ (5) አምላክ (divine God) የሚሉ ናቸው። ታዲያ የይሖዋ ምስክሮች እነዚህን አማራጭ ትርጉሞች ያለማቅረባቸው ችግር /ፍርሃት/ ከምን የመነጨ ይሆን? ልብ ያለው ልብ ይላል!! ውድ አንባቢያን፡- መቼም ቢሆን የስህተት አስተማሪዎች ከሁለት መሠረታዊ ችግሮች ነጻ መሆን አለመቻላቸው ሌላው አስገራሚ ጉዳይ ነው። ይኸውም፡- (1) ትምህርታቸውን አሻሚና ተጨማሪ ማብራሪያ በሚያሻቸው ቃሎች ላይ ማዋቀራቸው፤ (2) መዝገበ ቃላት ትርጉም የሰጠባቸውን ቃሎች ለአመለካከታቸው የሚመቹትን ብቻ በመንቀስ ለስህተት ትምህርታቸው ግብአትነት በመጠቀም የደባቸውን ጥልቀት ያልተረዳውን የዋህ ሕዝብ ማሳታቸው ነው።

ለዚህ ሐቅ አንድ ተጨማሪ መረጃ ማቅረብ ይቻላል። “በተጨማሪም ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ «ረዳት» [በግሪክ ጳራቅሊጦስ] ይህም ረዳት እንደሚያስተምር፤ እንደሚመለከር፤ እንደሚሰማ ተናግሯል» (መመራመር ገጽ 379 አንቀጽ ሁለት) ይላሉ። ለመሆኑ በግሪክ «ጳራቅሊጦስ» ማለት ትርጉሙ፡- «ረዳት» ማለት ብቻ ነውን? ፈጽሞ አይደለም። የይሖዋ ምስክሮች “ጳራቅሊጦስ” የሚለው ቃል፡- (1) አማላጅ(intercessor)፤ (2) አማካሪ(console)፤ (3) ጠበቃ(advocator)፤ (4) አጽናኝ(comforter) የሚሉ ቃሎችን በመሰወር አንድን ቃል ያለ አማራጭ በመጠቀምና የግል ምልክታን በመደጋገም

ወደተፈለገው አቅጣጫ ለማፍለስ የማምታታት ሥራ ይሰራሉ። ሌላውና ሰውን ለማደናገር የሚጠቀሙበት፤ አንዱን «ከኢንሳይክሎፒድያ አፍ ካተሊክ» ሌላውን «ከሥላሜ ምሁራን» እንዲህ ብለዋል በማለትና መረጃን ለማቅረብ በመሞከር የሚደረገው ፍጹም ፍትሐዊነት የጎደለውን ትንታኔ በማቅረብ፤ የእነርሱን ታላማኒነትና ትክክለኛነት የማጉላታቸው የሥነ-ልቦና ጫና፤ በእርግጥም ለብዙዎች የዋሐን ምቹ የጥፋት ስልት ሆኖላቸዋል። ከላይ በተደጋጋሚ ለመግለጽ እንደ ሞከርነው፤ አንድ ቃል በብዙ አማራጭ ቃላት መተርጎሙ፤ የቃሉን ሙያዊ አገልግሎት የሚወሰነው ዐውዱ እንደሆነ ስለሚታመንበትና የሰዋሰውም ሕግ ስለሚያስገድድ ነው። ይሁን እንጂ የስህተት አስተማሪዎች በራሳቸው ደሙ-ነፍሳዊ ይሁን አጋንንታዊ እውቀት ላዋቀሩት አስተምህሮት የሚመቻቸውን ቃላት በመለቃቀም፤ ከዐውደ-ትምህርታቸው ጋር በመሰካካት፤ ስህተታቸው ምኑ ላይ እንደሆነ ለመለየት እስኪያስቸግር ድረስ “አደናግሪ” ስራቸውን ይሰራሉ። ከዚህ አኳያ አንድን ቃል ሌላውን እየወሰድን “እኔ እንደማስበው በልልኝ” ብንለው ቃሉ የሁላችንንም ፍላጎት ሊያሟላ ይችላል ይሆናል። ለምሳሌ፡- “በሬ” የሚል ቃል ብቻውን ሲሆን፤ አንዱ ሣር የሚግጥ በሬ አየሁ፤ ሌላው ደግሞ “የውጭ ግቢ በሬ ስፋቱ ሶስት ሜትር ነው” ሲል ስራ ላይ ሊያውለው ይችላል።

ከዚህ አንፃር ሁለቱም አባባሎች ልክ ናቸው። ነገር ግን አንድ ሰው “ሣር እየጋጠ ያለው “በሬ” ስፋቱ ሶስት ሜትር ሲሆን የተቀባው ቀለም ደግሞ ቡኒ ነው” ቢል “በሬ” የሚለውን ቃል በተሣሣተ ሙያዊ ዘርፍ ላይ አውሎታል ማለት ነው። እናም የይሖዋ ምስክሮች፤ መንፈስ ቅዱስን አስመልክተው የሰጡት መግለጫ ከዚህ የተለየ የትርጓሜ መርህ ያላቸው አይደለም ቢባል ስህተት ሊሆን አይችልም። ይህ ካልሆነ “ኑማ” የሚለውን ቃል መለኮት፤ አምላክ፤ ጋኔን፤ መልዓክ ወዘተ ሊሆን የሚችልበት አማራጭ እንዳለ መግለጫ መስጠት ለምን ፈሩ? እውነተኛ ክርስቲያኖች “ኑማ” የሚለው ቃል ነፋስ፤ ትንፋሽ፤ ህይወት፤ ማሰብ የሚችል የሰው ነፍስ(human rational soul)የሚሉት ቃላት እንደ አስፈላጊነቱ ሥራ ላይ

በሚውሉበት ጊዜ የሚሰጡትን ትርጉምና መልዕክት ያለ ፍርሃት ይቀበላሉ። ሆኖም ግን አንድ ቃል ትርጉሙና ሊያስተላልፍ የፈለገው መልዕክት የሚወሰነው በዐውዱ እንደሆነ አጠንክረው ያምናሉ። ለምሳሌ፡- “ሐይል” የሚል ቃል ብናገኝና ስራ ላይ እንድናውለው ማለትም ዐረፍተ ነገር እንድንመሰርትበት ቢደረግ፤ አንዱ “በውስጤ ያለው ሐይል አለቀ” ሲል ሌላው ደግሞ “እግዚአብሔር ሐይሌ ነው” ወይም “እግዚአብሔር ለህዝቡ ሐይላቸው ነው” ቢል ሁለቱም ልክ ናቸው። ነገር ግን “ሐይል” በአንድ አካል ውስጥ ያለ ጉልበት ነው። ከዚህ ሌላ “ሐይል” ሚለው ቃል ሥራ ላይ መዋል አይችልም ማለት “ዐይንህን ጨፍንና ላሞኝህ” እንደ ማለት ነው። ሌላው በተለምዶ “የኢየሱስ ብቻ-Only Jesus” ተብለው የሚታወቁት የሐዋርያት ቤተ-ክርስቲያን መምህራንና ተከታዮቻቸው መንፈስ ቅዱስን አስመልክተው የሚሰጡት አስተምህሮ እግር-ረገጥ ካለመሆኑ የተነሳ አቋማቸው እንዲህና እንዲያ ነው ለማለት ያስቸግራል።

እንዴት? ቢባል፡- አንዴ ልክ እንደ ይሖዋ ምስክሮች፡- “መንፈስ ቅዱስ ነፋስ፤ የእግዚአብሔር አብ እስትንፋስ፤ ሐይል...በማለት ያብራሩና፤ ከሃሳቡ ጋር ምንም ተዛምዶ የለላቸውን ጥቅሶች በመለቃቀም እልባት ለመስጠት ይሞክሩና ሌላ ጊዜ ደግሞ ራሱ እግዚአብሔር አብ መንፈስ ቅዱስ ነው፤ ይህ ብቻ አይደለም፤ መጀመሪያ አብ የነበረው አምላክ ወልድ ሆነ፤ ወልድ ተለውጦ መንፈስ ቅዱስ ሆነ፤ ሲጠቃለል፡- አብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስ ብቻ ነው” ሲሉ ይደመጣሉ። እንግዲህ ስለ ይሖዋ ምስክሮችና መስል የስህተት አስተማሪዎች የስነ-አፈታት ችግርና የነገረ-መለኮት ቀውስ ይህን ያህል ካልን ቀጥለን ደግሞ “መንፈስ ቅዱስን” አስመልክቶ ጌታ አየሱስ ክርስቶስ ምን እንዳስተማረ እና ደቀ-መዛሙርት ስለ መንፈስ ቅዱስ ያላቸው ግንዛቤ ምን ይመስል እንደነበር በመጠኑም ቢሆን ለመመልከት እንሞክራለን። ኢየሱስ፡- “እኔም አብን እለምናለሁ፤ ለዘላለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል” (ዮሐ3.14÷26፤ ጳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልከላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ

የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ስለእኔ ይመስክራል” (15÷26) በማለት ለተከታዮቹ የሰጠው ተስፋ የመንፈስ ቅዱስን ማንነትና ምንነት ቁልጭ አድርጎ ያሳያል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወይም እግዚአብሔር አብ መንፈስ ቅዱስን አለመሆናቸውን (1) መንፈስ ቅዱስ ሌላው አጽናኝ መባሉ፣ (2) ከአብ ዘንድ በኢየሱስ ስም የተላከ መሆኑ፣ (3) መንፈስ ቅዱስ በራሱ አብና ወልድን ማክበሩ፣ በአብና በወልድ ስም ቤተ-ክርስቲያንን እየመራ መሆኑ (ዮሐን.14÷23) ካልተካደ በቀር በምንም ዓይነት መንገድ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን፣ ኢየሱስም መንፈስ ቅዱስን፣ መንፈስ ቅዱስ አብን፣ አብም መንፈስ ቅዱስን የሚሆንበት አጋጣሚ ካለመኖሩም በተጨማሪ በማቴዎስ ወንጌል 28÷19 ላይ፡-“አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ” ሲል መግለጡ አንድን አካል ሦስቱ ለመጥራት ሳይሆን ከላይ እንደ ተባለው አብ ወልድ አለመሆኑን፣ ወልድም አብ አለመሆኑን፣ አብም መንፈስ ቅዱስ አለመሆኑን ጥርት አድርጎ ያሳየን እውነት ነው።

የይሖዋ ምስክሮች፡- “መንፈስ ቅዱስ ይህን አደረገ ሲባል የሚችል ማንነት የለውም፤ ሕልውና ቢኖረው ኖሮ ልክ እንደ ይሖዋና እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እርሱ ህልውነት መጽሐፍ ቅዱስም ስለ እርሱ መግለጫ መስጠት ነበረበት” ይላሉ። በእርግጥም እውነትን መቀበል ቢያስፈልግ ኖሮ፡- 1/ መንፈስ ቅዱስ ያጽናናል(ዮሐን.14÷26)፣ 2/መንፈስ ቅዱስ ሐይልን ይሰጣል(ዮሐዋ.ሥራ.1÷8)፣ 3/መንፈስ ቅዱስ የጥበቅናንና የእንደራሴነትን ሥራ ይሰራል(ሮሜ.8÷26)፣ 4/ መንፈስ ቅዱስ ፍርድን ይሰጣል(ዮሐዋ.ሥራ.5÷3)፣ 5/ መንፈስ ቅዱስ እውነተኛ ሰራተኞችን ይሾማል(13÷1)፣ 6/ መንፈስ ቅዱስ ወደፊት ሊሆን ያለውን፣ ለቅዱሳን አስፈላጊውን መረጃ ይሰጣል(ይሐን.16÷13)፣ 7/ መንፈስ ቅዱስ ከእውነተኛ ሰራተኞች ጋር ሆኖ ውሳኔን ይወስናል(ዮሐዋ.ሥራ.15÷29)፣ 8/ መንፈስ ቅዱስ የይሖዋ “ጉልበት” ሳይሆን ከይሖዋ ወይም ከእግዚአብሔር አብ “ሌላ” ነው(ዮሐን.14÷16)፣ 9/ መንፈስ

ቅዱስ ከይሖዋ ዘንድ “የተላከ” ማንነት ያለው አካል ነው(ዮሐን.14÷25፣ 15÷25)፣ 10/ መንፈስ ቅዱስ የሚሰማ [ማንነት-being] እንጂ [ነገር-thing] አይደልም(ዮሐን.16÷13)፣ 11/ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን ያከበረ፣ ፈቃዱንም የሚያደርግ አካል ነው(ዮሐን.16÷14)፣ 12/ መንፈስ ቅዱስ ስለ ኃጢአት፣ ስለ ፍርድ፣ ስለ ጽድቅ ዓለምን የሚወቅስ ማንነት አለው(ዮሐን.16÷8)የይሖዋ ምስክሮችና የሐዋርያት(Only Jesus) አማኞች ይህን ግዙፍ እውነት ጨፍልቀው ክደውታል። ይህን እውነት የካደ ደግሞ ፍጻሜው ምን ሊሆን እንደሚችል ራሱ ኢየሱስ ከባድ ማስጠንቀቂያ ሰጥቶአል(ማቴ.12÷30)።

#6.2. ኢየሱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ

ያስተማረው ትምህርት

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ለሐዋርያቱ ተገቢውን ግንዛቤ ያስጨበጣቸው ቢሆንም፣ ምድራዊ አገልግሎቱን ጨርሶ ወደ አባቱ ሊሄድ በተቃረበባቸው ጊዜያት በጣም ግልጽና ሰፊ መረጃን ሰጥቶአቸዋል። ለአብነት ያህል በዮሐንስ 14÷25 ላይ፡- “ከእናንተ ጋር ስኖር ይህን ነግራችኋለሁ፤ አብ በስሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ(He) ሁሉን ያስተምራችኋል፤ እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል...” ሲል ተስፋ ሰጥቶ ነበር። ታዲያ አብ የሚልከው፣ አስተማሪ፣ የሚያሳስብ[ለረሳነው ነገር መረጃ የሚሰጥ] የሆነን አካል በእርግጥ ትንፋሽ ነው ብሎ መደምደም አደጋ አያመጣምን? በዮሐ.15÷20 ላይ፡- “ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ፣ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ስለ እኔ ይመስክራል፤ እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያው ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ስለ እኔ ትመስክራላችሁ” የሚል ቃል እናገኛለን። “እርሱ[He] ስለ እኔ፣ እናንተም ስለ እኔ ትመስክራላችሁ” የሚለው ቃል ሰዎች ስለ

ክርስቶስ ኢየሱስ በስሜትና በእውቀት በሚመሰክሩበት ሁኔታ፤ መንፈስ ቅዱስ ስለ ክርስቶስ እንደሚመሰክር በግልጽ ያስረዳል። በተጨማሪም “እርሱ” የሚለው ተወሳጡስም መንፈስ ቅዱስ ትንፋሽ ወይም የአምላክ አንቀሳቃሽ ሐይል ሳይሆን፤ አካላዊ ባህርይ ያለውን ማንነት ያሳያል። ከዚህ ጋር በዮሐንስ 16÷8 ላይ፡- “እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ፤ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል፤ እኔ ባልሄድ አጽናች ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን አልክላችኋለሁ...” ይላል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለቀደምት ሐዋርያቱ “ይሻላችኋል” ያላቸው እውነት፤ እውነት ነው ከተባለ መንፈስ ቅዱስ ከኢየሱስ ወይም ከእግዚአብሔር አብ በተለየ ሁኔታ ማንነት ያለውና ከአብና ከወልድም ማንነት ውጭ “ሌላ” የተባለ አካል ነው። በዮሐንስ ወንጌል 16÷12-14 ላይም፡- “የምነግራችሁ ብዙ ነገር አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም፤ ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነገርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል፤ እርሱ ያከብረኛል፤ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል...” ሲል ምን ማለቱ ነው? በእርግጥም ኢየሱስ ምድራዊ አገልግሎቱን ጨርሶ ወደ አባቱ ሲሄድ፤ የእርሱ እንደራሴ በመሆን በእርሱ እግር ተተክቶ ለአካሉ/ለቤተ-ክርስቲያን/ መለኮታዊ ምሪትን በመስጠት፤ ኢየሱስን በአማኝ ላይ ጌታ አድርጎ በመሾም በትክክለኛው መንግስታዊ አስተዳደር ስር እንድንኖር ያደርጋል። ኢየሱስ ክርስቶስ አብን አክብሮ ከአብ እየሰማ ይናገር እንደነበር ሁሉ፤ መንፈስ ቅዱስም ኢየሱስን በማክበር፤ ከኢየሱስ እየሰማ ሁሉን ያደርጋል። ታዲያ የሚሰማን፤ ሰምቶም የሚናገርን፤ የሚያስተምርን፤ የሚመራን ማንነት ምን ይሏል? ትንፋሽ? ሐይል? ወይስ ምን? በሐዋርያት ሥራ.13÷2፡- “መንፈስ ቅዱስ፡ በርናባስንና ሳውልን ለጠራጊቸው ስራ ለዩልኝ ማለቱ ግልጽ ነው።

ለመሆኑ አንድ ስሜት አልባ ግዑዝ ነገር “ለጠራጊቸው ሥራ ለዩልኝ” ማለት ይችላልን? የኢየሩሳሌም ቤተ-ክርስቲያን

ሽማግሌዎች ወደ ጌታ ለተመለሱት ቅዱሳንና ይኖሩበት ዘንድ ስለሚገባው የኑሮ ስርአት፡- “...ከዚህ ከሚያስፈልገው በቀር፤ ሌላ ሽክም እንዳንጭንባቸው እኛና መንፈስ ቅዱስ ወስነናል” (ዮሐ.ሥራ.15÷29) ሲሉ ከማንም በላይ የመንፈስ ቅዱስን ሕልውና እውቅና ከመስጠታቸውም ባሻገር፤ የእርሱንም የውሳኔ ሰጭነት ድርሻ አጉልተው አሳይተውናል። በሐዋ.ሥራ.21÷10 ላይ የይሁዳ ሰው አጋቦስ የጳውሎስን መታጠቂያ ወስዶ ወገቡን በማሰር፡- “መንፈስ ቅዱስ፡ ይህ መታጠቂያ ያለውን ሰው አይሁድ በኢየሩሳሌም እንዲህ ያስረታል፤ በአህዛብም እጅ አሳልፈው የሰጡታል...ይላል” ብሎ ተናግሮ ነበር። አጋቦስ ይህን መረጃ የሰማው ከመንፈስ ቅዱስ እስከሆነ ድረስ፤ የጳውሎስን እስራት አስቀድሞ ያየውና የተናገረው “ትንፋሽ ነው” ተብሎ መተርጎሙ እጅግ የከፋ አደጋን ያስከትላል። በሐዋ.ሥራ.28÷25 ላይ፡- “መንፈስ ቅዱስ፡ በነብዩ ኢሳይያስ፡ ወደዚህ ሕዝብ ሂድና መስማትን ትሰማላችሁ አታስተውሉም፤ ማየትን ታያላችሁ አትመለከቱም፤ በአይናቸው እንዳያዩ፤ በጆርአቸው እንዳይሰሙ ልባቸውም እንዳያስተውሉ፤ ተመልሰውም እንዳልፈውላቸው የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአል...በላቸው ሲል መልካም ተናገረ” በማለት ሐዋርያው ጳውሎስ የመንፈስ ቅዱስን አምላካዊና አካላዊ ባህርይ ቁልጭ አድርጎ አሳይቶናል። መጽሐፍ ቅዱሳችን ይህን ያህል መረጃ እያቀበለን፤ ስለመንፈስ ቅዱስ የተዛባ ዕውቅት ሊኖረን አይገባም። በመሰረቱ መንፈስ ቅዱስን አክብረን ከተቀበልነው በአሁኑችን ላይ የአሁኑችን አምላክ ሆኖ፤ መጽሐፉ ከነገረን በላይ ብዙ መረጃና የሐይልን መገለጥ ሊሰጠን የሚችልበት ኪዳን እንዳለው መዘንጋት የለብንም።

#6.3. መንፈስ ቅዱስን መስደብ

የሚያመጣው መዘዝ

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴ.12÷31-32፡- “ከሰዚህ እላችኋለሁ ጋጢአትና ሰድብ ሁሉ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል፤ ነገር ግን

መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም የሚል ማስጠንቀቂያ አስተላልፎ ነበር። ለመሆኑ መንፈስ ቅዱስን መስደብ ማለት ምን ማለት ነው? መንፈስ ቅዱስን መስደብ ጌታ ኢየሱስ ስለ እርሱ የመስከረውን፣ መጽሐፍ ቅዱስም ስለ እርሱ[ስለመንፈስ ቅዱስ] የገለጠውን እውነት ካለመቀበል ይጀምራል። መንፈስ ቅዱስ ልክ እንደ እግዚአብሔር አብ ወይም እንደ ወልድ በራሱ ህያው የሆነ ማንነት እንዳለው ቃለ-እግዚአብሔር በግልጽ እየተናገረ፣ ከዚህ በወጣ መልኩ አንዴ “ትንፋሽ ነው፤ ሌላ ጊዜ ሐይል ነው” በሚል ከህደት መጠመድ በእርግጥም ፈውስ የሌለውን ዘላለማዊ ጥፋት የሚያስከትል ሥድብ ነው(ኢሳይያስ.64÷10)። ብዙ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን መስደብ ማለት ምን ማለት እንደሆነ በትክክል ካለመገንዘባቸው የተነሳ፣ የስህተት አስተማሪዎችን የጥፋትና የክፋት ጥበብ በቀላሉ አይገነዘቡትም። እነዚህ የስህተት አስተማሪዎችና የመንፈስ ቅዱስ ተቃዋሚዎች፣ በእውነትም እንደቃሉ በመንፈስ ቅዱስ የሚያምኑ ለመምሰል “መንፈስ ቅዱስ በመካከላችን አለ፤ እርሱ ሲመራን ግድ ነው” የሚሉ ቃላትን በመጠቀም እውነተኛ አማኞችን ያታልላሉ። ታዲያ መንፈስ ቅዱስን መስደብ የኃጢአት ስርየት እድልን የሚያሳጣው እንዴት ነው? ጌታ፡- “እኔ ብሔድ ይሻላችኋል፤ እኔ ካልሔድሁ መንፈስ ቅዱስ ወደ እናንተ አይመጣም” ሲል መናገሩ በእርግጥም የሰውን ሁሉ የመጨረሻ መዳን የሚወስን መንፈስ ቅዱስ መሆኑን ያስረዳል። ይህም ማለት መንፈስ ቅዱስ ሰውን ሁሉ እየወቀለ፣ እያስተማረ፣ እያጽናና፣ እየመራና እየገለጸ ለሰው ሁሉ ወደ ተከፈለው ቤዛና ወደ ክርስቶስ የመስቀል ስራ በማድረስ፣ የመስቀሉን ስራ በትክክል ይመስክራል፤ ይተረጉማል፤ ኢየሱስንም ጌታና ክርስቶስ አድርጎ በተቀበለው ሰው ልብ ላይ ይሾመዋል። ታዲያ እንደዚህ አይነት አገልግሎት የሚሰጠውን የክብር መንፈስ የተቃወመ ሰው ምን ተስፋ ይቀርለታል? መንፈስ ቅዱስ ቢያንስ ቢያንስ ሶስት መሰረታዊ ተልእኮዎችን

ይዞ መጥቶ፡- (1) ስለ ጽድቅ፣ (2) ስለ ኃጢአት፣ (3) ስለ ፍርድ አለምን እየወቀለ ነው።

ጌታ አሰራ ሁለት ሰዎችን መርጦ ስለራሱ እንዲመለከሩ ሲያደርግ ግንባር ቀደም በመሆንና ሁለንተናዊ ማንነታቸውን በመቆጣጠር በእነርሱ ሆኖ ሰዎች በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን የሚያገኙትን ጽድቅና ዘላለማዊ ሕይወት፣ ባለማመናቸው ደግሞ የሚጠብቃቸውን ዘላለማዊ ፍርድ ያሳወቀና እያሳወቀ ያለ መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ሰዎች ባለማወቅ የእግዚአብሔርን ልጅ ኢየሱስን ቢሰድቡት፣ አልፎ ተርፎም ቢገድሉት፣ መንፈስ ቅዱስ ስለ አዳኙ ጌታ እንዲያውቁና የበደል ስርየታቸውን እንዲቀበሉ ያደርጋል። መንፈስ ቅዱስን ከተቃወሙ ግን በዚህ ዓለም ይሁን በሚመጣው ዓለም የኃጢአት ስርየት ማግኘት አይችሉም። ምክንያቱም የዓለም ሁሉ መድኃኒት ኢየሱስ ብቻ ከሆነ፣ ይህንም ብቸኛ መድኃኒት፣ መድኃኒት አድርገን የምንቀበለው መንፈስ ቅዱስ በሚሰጠን የትንሳኤ ሐይል ከሆነ፣ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ተጣልተን በክርስቶስ ቤዛነት ተጠቃሚ ልንሆን የምንችልበት አግባብ ስለማይኖር፣ በእርግጥም ዘላለማዊ የኃጢአት ባለ እዳዎች እንሆናለን። መንፈስ ቅዱስ በመንግስቱ ስራ ውስጥ ካለው መለኮታዊ ድርሻ መካከል ቤተ-ክርስቲያን ትክክለኛ ስፍራዋንና አቅጣጫዋን እንድትይዝ፣ እውነተኛ ሰራተኞችን በመሾምና በእካሉ ውስጥ ትክክለኛ የስራ መደብና ክፍፍልን በመስጠት የሚመራ መንፈስ ቅዱስ ነው። በዚህ ዓለም ተስፋን አጥተው በጨለማው ገዢ እጅ ያሉትን ዓርነት በማውጣት ለክርስቶስ ኢየሱስ እንዲገዙ የሚያደርግ መንፈስ ቅዱስ ነው። የክርስቶስ ኢየሱስ መንግስት[ቤተ-ክርስቲያን] ዛሬ ላይ ሆኖ ነገን የምታይበትና የምትሰልልበትን እይታ የሚሰጥ መንፈስ ቅዱስ ነው(ዮሐን.16÷19)።

አሁን በምንኖርበት መንፈሳዊ አለም ላይ የሰለጠነውን አጋንንታዊ አስተሳሰብ፣ የጥልቁን ጥልቅ ምክርና ጥበብ በቅዱሳኑ በመግለጥ በቅዱሳን ሆኖ ሥራውን የሚያቃጥል

መንፈስ ቅዱስ ነው። ዘወትር በአማኞች ልብ በመኖር መልካም ፍሬ የሌለበትን ገለባ ማንነትና አስተሳሰብ በክብር እሳት የሚያቃጥልና የቅድስና ፍሬ እንዲበዛ የሚያደርግ መንፈስ ቅዱስ ነው (ማቴ.3÷11-12)። በክርስቶስ ኢየሱስ ዳግመኛ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ የሚያሳድግ መንፈስ ቅዱስ ነው። በአጠቃላይ መንፈስ ቅዱስ፣ ከእግዚአብሔር አብ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ለቤተ-ክርስቲያን የመጣ በራሱ ስሜት፣ እውቀት፣ ፈቃድና ማንነት ያለው አምላክ ነው። ይህን እውነት ተቀብሎ በሕይወት መኖር ያልሆነለት በእርገጠኝነት ባይፈጠር ይሻለዋል። ይህን እውነት ያለሥጋና ደም ምክር የተቀበለችና የታዘዘች የክርስቶስ ኢየሱስ አካል ግን ከእባት ከእግዚአብሔር በክርስቶስ ኢየሱስ ስም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የሚለቀቅላትን መለኮታዊ ባርኮት ትካፈላለች። መንፈስ ቅዱስን በትክክል ያልተቀበለና፣ ያላስተናገደ ጉባዔ ምንም ዓይነት መንፈሳዊ እንቅስቃሴና በመጀመሪያው መቶ ክፍለ-ዘመን የነበረችውን ቤተ-ክረስቲያን ገጽታ ማስታወስና ማንጸባረቅ የሚችልበት መለኮታዊ የሐይል መገለጥ ሊታይበት አይችልም። እንደሚታወቀው መንፈስ ቅዱስ ከአማኞች ጋር የሚኖርበት ኪዳናዊ የጊዜ ርዝመት “ዘላለም” እንደ ሆነ ጌታ በዮሐንስ ወንጌል.14÷15 በግልጽ ተናግሮአል። ታዲያ መንፈስ ቅዱስ በዚህ ዘመን ይሰራል ከተባለ፣ በእርግጥም ሲሰራ መታየት አለበት። እርሱ መስራት አለበት ከተባለ፣ የክርስቶስን አካል ለመመገብና ለመምራት ከተፈቀደልን ክልል በማለፍ ለቤተ-ክርስቲያን ያለንን ተቆርቋሪነት ለመግለጽ፣ ከመንፈስ ቅዱስ የሆነ ምክር በሌለው አእምሮ፣ ሕጎችንና ደንቦችን በማብዛት ትውልድን ስናጉላላ መስተዋል የለብንም። ብዙ መሪዎች የመንፈስ ቅዱስን ሥልጣንና መሪነት አድምቀው ይናገሩና፣ ያስተምራሉ። እንደ ጥንት አባቶች ግን የመንፈስ ቅዱስን ሥልጣናዊነትና ጣልቃ ገብነት በሚወሥኑአቸው ውሳኔዎች ውስጥ ሥፍራ ሲሰጡት አይስተዋሉም። የእውነተኛዋ ቤተ-ክርስቲያን ልብ ግን ሰውን ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በማገናኘት በመንፈስ ቅዱስ ሥልጣን ስር እንዲወዱቁ

በማድረግ፣ እያንዳንዱ ብልት ያለበትን የልጅነት ክብርና የተስፋውን ወሰን አጥርቶ እንዲያይ ማድረግ ነው (ሮሜ.8÷14)።

ክፍል ሰባት

ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀት

ለመዳን ወይስ ስለ ዳንን?

ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀትን በተመለከተ በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውሥጥ ሁለት ጊዜ ብቻ የተገለጹበትን ሁኔታ በግልጽ እንመለከታለን። እነርሱም፡- በሐዋ.ሥራ.8÷36 እና ሐዋ.ሥራ.10÷47 ናቸው። ይህ ማለት ግን በሐዋርያት ሥራ.2÷38 “ተጠመቁ” የተባሉትን ጨምሮ፣ ምንም እንኳ ክፍሉ መጠመቃቸው በውሃ መሆኑን ባይነግረንም፣ ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀትን መውሰዳቸው ምንም አያጠራጥርም። ዋናው ነጥብ ግን፡- 1/ የተጠመቁ ሰዎች የተጠመቁት ለመዳን ነውን? 2/ የውሃ ጥምቀት ለድነት አስፈላጊ ክንውን ነውን? 3/ እንደ ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ያሉ የተጠመቁት፣ ሰለዳኑ ወይስ ለመዳን? ከሚሉ ጥያቄዎች ተነስተን ወደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቅኝታችን እናምራ። ለዚህ ጥናት ግብዓትነት በሐዋርያት ሥራ.8÷36 ላይ ከተጠቀሰው ጃንደረባ እንጀምር። ለመሆኑ እግዚአብሔር ለጃንደረባው ያሰበለት ዋና ነገር ምን ነበር? ጃንደረባው ምን እየፈለገ ነበር? ፊሊጶስ ለዚህ ሰው ወንጌል የሰበከለት ስለ ማንና ስለ ምን ነበር? ፊሊጶስ ለጃንደረባው እንደ ቅድመ-ሁኔታ ያስቀመጠለት እውነት ምን ነበር? ጃንደረባው የዳነው በሂደት በሚፈጸም አደራረግ ወይስ ልቡን ወደ እግዚአብሔር ልጅ ወደ ኢየሱስ በመመለስ ባመነበት ቅጽበት? በመጨረሻም በውሃ የመጠመቁ ፋይዳ ምን ነበር? ለነዚህ ጥያቄዎች የምንሰጠው ምላሽና የምንደርስበት ድምዳሜ፣ የእኛ ወገናዊ የሐይማኖት ጫና

ሣይበዛበት ከሌሎች ሥላድነት በቂ ትንታኔ ከተሰጠባቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ መግለጫዎች ጋር አስተያይተን በሀሊናችን የምንቀበለው እውነት ይሆናል።

ከዚህ ተነስተን የጃንደረባውን አጠቃላይ ሁኔታ ሥንመለከት፡- ሀ/ የኢሳይያስን መጽሐፍ እያነበበ እንደ ነበርና የጽድቅ ጥማት እንደ ነበረው፤ ለ/ መንፈስ ቅዱስም ስለ ዘላለም ድነት ይመሰክርለት ዘንድ ፊሊጶስን መስደዱ፤ ሐ/ ፊሊጶስም እንደ ቅድመ-ሁኔታ የክርስቶስን ብቸኛ አዳኝነትና ማንነት በትክክል መንገዱ፤ መ/ ፊሊጶስ ጃንደረባው ይድን ዘንድ ታሳቢ ባደረገ መልኩ ስለ ውሃ ጥምቀት ምንም አለመናገሩ፤ ሠ/ ፊሊጶስም ጃንደረባው ለመጠመቅ የሚያበቃውን ቅድመ-ሁኔታ ትኩረት መስጠቱ፤ ረ/ ጃንደረባውም ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ማመኑን ከገለጸ በኋላ መጠመቁን እናያለን። ታዲያ ይህ ሰው የዳነው እዴትና መቼ ነው? በእርግጥም ጃንደረባው የዳነው “በሚታረድ በግ” የተመሰለው ኢየሱስ “የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ” ባመነበትና በወሰነበት ሥዓት ነው። መጽሐፍ ቅዱሳችንም፡- “እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት እንደሰጠን፤ ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ ምስክሩ ይህ ነው፤ ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም” (1ዮሐ.5÷11-12) ማለቱ ከምንም ጋር ሳንቀላቅለው ልንቀበለው የሚገባ የተባረከ እውነት ነው። የመዳን ወይም የመወለድ ፍጻሜ፤ የኢየሱስን ብቸኛ አዳኝነት አምኖ የመቀበልና ኢየሱስን የራስ የማድረግ ጉዳይ ነው(ዮሐ.1÷12)። እውነታው ይህ ከሆነ ታዲያ ጃንደረባው ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀት መጠመቁ ምን ትርጉም ይሰጣል? በእርግጥ ዋጋ ያለው ትርጉም ይሰጣል። ምክንያቱም በኢየሱስ ብቸኛ አዳኝነትና የእግዚአብሔር ልጅነት አስካመነ ድረስ በውሃ መጠመቁ፤ የኢየሱስን ብቸኛ አዳኝነት ማጽደቁን ያመለክታልና ነው(ሉቃ.7÷29-30)። ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀትም የጽድቅ ፍጻሜ ምልክት እንጂ በራሱ ጽድቅ ሊሆን የሚችልበትን አግባብ በየትኛውም የእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን ታሪክ

ተዘግቦ አናገኝም። ኢየሱስም በውሃ መጠመቁ፤ ከአብ የተቀበለውን አጀንዳ በስራ ላይ ለማዋል ራሱን የገለጠበት “ምልክት” እንጂ በውሃ መጠመቁ በማንነቱና በህይወቱ ላይ ለውጥ ስለሚያመጣለት አልነበረም። ከዚህ አኳያ እውነተኛ ክርስቲያኖች የተጠመቁትና የሚጠመቁት አዳኛቸውንና መዳናቸውን ለማጽደቅ እንጂ በውሃ መጠመቃቸውን እንደ ተጨማሪ አዳኝ እያሰቡ አይደሉም። በመሰረቱ ሰው ይድን ዘንድ የሚጠመቅ ከሆነ፤ የክርስቶስ ቤዛነት በራሱ ሊያድን የሚችልበት ጉልበት የለውም እየተባለ እንደሆነ ልብ ይሏል። ይህም ማለት፡- የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ደም በራሱ የኃጢአት ሥርየት መስጠት አይችልም ማለት ነው። ታዲያ በእግዚአብሔር ልጅ አዳኝነት ላይ ማላገጥ ማለት ይህ አይደለም? ጴጥሮስስ ቢሆን፡- “መዳን በሌላ በማንም የለም”(ሐዋ.ሥራ.4÷12) ብሎ ለሐይማኖተኛ አይሁዶች መናገሩ ለምን ይሆን? እንደ እውነቱ ከሆነ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ምንም ድጋፍ ሳያስፈልገው የዓለሙን ሁሉ ኃጢአት በእንጨት ላይ የተሸከመ የጽድቅ ጀግና፤ ላመኑበትም ሁሉ የማይናወጥ ዘላለማዊ ዋስትና ነው። ከዚህ ጋር መጽሐፍ ቅዱስ በሮሜ.3÷19-26 ላይ የሰጠውን መግለጫ በጥንቃቄ ማንበብ ተገቢ ነው።

#7.1. በገላትያ.3÷27 መሰረት በእርግጥ

ክርስቶስ ኢየሱስ በውኃ

ጥምቀት ይለበሳልን?

የሐዋርያት[የኢየሱስ ብቻ] አመኞች የውሃን ጥምቀት አዳኝነት አስመልክተው ከሚጠቅሱት ጥቅስ አንዱ፡- “...ክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ ትሆኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁሉ፤ ክርስቶስ ኢየሱስን ለብላችሁታል...” የሚለው ነው። እነዚህ መምህራን ይህንን ክፍል በመጥቀስ ጳውሎስ ለገላትያ ምእመን ስለ ውሃ ጥምቀት እንዳስተማረ አድርገው ሲተረጉሙት

ይስተዋላሉ። እውነታው ከዚህ የተለየ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ የጻፈው መልእክት የገላትያ አብያተ-ክርስቲያናት ያሉበትን መንሳዊ ደረጃ የሚመዝን እንደ ነበር ከሃሳቡ እንረዳለን። ከዚህ በመነሳት በገላትያ አብያተ-ክርስቲያናት ውስጥ በአጠቃላይ በክርስቶስ ኢየሱስ በማመናቸው ምክንያት ወደ እግዚአብሔር የልጅነት ክብር የገቡትንና ከእነርሱም አብዛኞቹ ክርስቶስን እንደለበሱት ያስገነዝበናል። ይህም ማለት በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን ከእግዚአብሔር መወለድና ከተወለዱ በኋላ ክርስቶስን መልበስ የተለያዩ መንፈሳዊ ደረጃዎች ናቸው። መወለድ በጣም ፈጣን የሆነ መለኮታዊ አሰራር ሲሆን፤ ኢየሱስ ክርስቶስን መልበስ ግን ሂደት(process) የሆነ መንፈሳዊ የእድገት ውጤት ነው(1ዮሐ.2÷1-12)። የገላትያ 3÷27 ሐሳብ ምን ሊሆን እንደሚችል በትክክል ለመገንዘብ፤ አማራጭ ትርጉሞችን ለመጠቀም በንጉስ ጄምስ(kjv) ትርጉም ስንመለከተው፡- “As many of you have been baptized into Christ, have put on Christ” የሚል ሲሆን፤ የዚሁ አቻ ትርጉም የሚባለው የ1879 ዓ.ም የአማርኛው በኩራጽሑፍ ደግሞ፡- “እናንተ ሁላችሁ በክርስቶስ የተጠመቃችሁ፤ ክርስቶስን ለብሳችሁታል” ሲል ይገልጻል። ከዚህም በውሃ መጠመቅ እንዳለ ሁሉ፤ በክርስቶስም መጠመቅ ያለ በሆኑን እንረዳለን። አንድ ሰው በክርስቶስ አምኖ ከዳነ በኋላ በሚቀርለት የስጋ ዘመኑ ክርስቶስንና የክርስቶስን ሕይወት የመልበስ ግዴታ አለበት። ለመሆኑ ክርስቶስን መልበስ የሚጠበቅብን መቼ ነው? ከሞት ከተነሳን በኋላ? ፈጽሞ አይደለም። ለዚህም ጳውሎስ፡- “ነገር ግን 2ኃን ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት! ምኞቱን እንዲፈጽም ለሥጋ አታስቡ” (ሮሜ.13÷14) ሲል የሮሜን ቅዱሳን ማሳሰቡን ልብ ይሏል። ታዲያ የሮሜ ምእመናን ክርስቶስን የሚለብሱት በውሃ በመጠመቅ ነው? አይደለም። እናም ገላትያ 3÷27 ስለ ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀት ይናገራል ብሎ መከራከር፤ ጉንጭን ከማልፋት የዘለለ ፋይዳ የለውም። መጽሐፍ ቅዱስን ሥናነብ፡- “ተጠመቁ፤ መጠመቅ፤ ጥምቀት፤ ተጠመቁ፤ በውሃ

መጠመቅ ...ወዘተ” የሚሉ ቃላት ባገኘን ቁጥር፤ የውሃ ጥምቀትን ያመለክታል ወደሚል መደምደሚያ መውደቅ የሚቀናቸው መምህራን፤ እውነተኛውን ሃሳብ ለመቀበል ራሳቸውን ማዘጋጀት ይጠበቅባቸዋል።

#7.2. የሮሜ.6÷1-6 ክፍል ስለ ውኃ ጥምቀት ይናገራል?

ይህን ክፍል ስናጠና እያንዳንዱን የቃል ክፍል በጥንቃቄ ማየት አለብን። ምክንያቱም ቀደም ሲል እንደተገለጠው “መጠመቅ” የሚል ቃል ስላገኘን ብቻ ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀትን ያመለክታል እያልን የምንደመድም ከሆነ፤ ራሳችንን ከእግዚአብሔር የአዲስ ኪዳን ፕሮግራም ውጭ አድርገን መገኘታችን መሆኑን መገንዘብ አለብን። በመሰረቱ መልእክት ጸሐፊው ጳውሎስም ቢሆን ክርስቲያናዊውን የውሃ ጥምቀት አስመልክቶ የሰጠውን መደምደሚያ ሃሳብ ስንመለከት፡- “...ከቀርስጸሰና ከጋይየሰ በቀር ከእናንተ ማንም ስላላጠመቅሁ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ...ለማጥመቅ ክርስቶስ አልላክኝምና ወንጌልን ልሰብክ እንጂ” (1ዮሐ.1÷16) የሚል ነበር። ከአጠቃላይ የጳውሎስ መልእክት አኳያ፤ የውሃ ጥምቀት ለድነት አስተዋጽኦ የማይሰጥ መሆኑን እንረዳለን። ምክንያቱም ጳውሎስ በግልጽ ቋንቋ አንድ ሰው በውሃ በመጠመቅ ድነትን እንደሚያገኝ የሰጠው ምንም ማብራሪያ የለምና ነው። በመሰረቱ ለቆሮንቶስ ቅዱሳን ገላላጠመቅሁ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ” ያለው ጳውሎስ ለሮሜ ክርስቲያኖች የውሃ ጥምቀት ከክርስቶስ ጋር ኅብረት የምንፈጥርበትና ሞቱንና ትንሳዔውን የምንካፈልበት አደራረግ ነው ካለ፤ ጳውሎስ ራሱ ግራ ተጋብቶ ነበር ማለት ነው። ይህ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ በጳውሎስ የገለጠውን እውነት እንደ መናቅ ይቆጠራል። ለማንኛውም ከሐዋርያው መጠይቅ በመነሳት ክፍሉን እንመልከት።

የሞትን እንዴት በእርሱ እንናራለን(ቁ.2)

ሰጋጢአት መሞት ማለት ጋጢአትን መተው ማለት ነው።

ቢ.ክርስቶስ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ የተጠመቅን ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ ተጠመቅን(ቁጥር.3)፤ ክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ ለመሆን መጠመቅ ማለት እርሱ በሞት እንደተጠመቀ፤ ሞቱን በሚመስል ሞት መጠመቅ ማለት ነው(ማር.10÷38)።

ቢ.ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደተነሳ፤ እኛም በአዲስ ሕይወት ለመኖር ከሞቱ ጋር አንድ ለመሆን በጥምቀት ከእርሱ ጋር መቀበራችን(ቁጥር.4)፤ በአዲስ ሕይወት ለመኖር መሰረታዊው የሽግግር መርሕ መሞት፤ መቀበርና መነሳት ነው። ይህም ማለት፡- ለኃጢአት ሞተን፤ ተቀብረን፤ ለጽድቅ ሀያዋን የመሆን መለኮታዊ አደራረግና ሁኔታ ነው(1ኛ ፲.2÷24)።

ቢ.ሞቱን በሚመስል ሞት ከእርሱ ጋር ከተባበርን፤ ትንሳዔውን በሚመስል ትንሳዔ ከእርሱ ጋር መተባበራችን(ቁጥር.5)፤ አሮጌው ሰዎችን ከኃጢአት ጋር ግንኙነት የሚፈጥርበትን መስመር በመበጠስ፤ በአዲሱና ክርስቶስ ጋር በእግዚአብሔር በተሰወረው፤ ሕያውም በሆነው ማንነት ከኢየሱስ ጋር ሕብረት ፈጥረን የምንኖርበት የኑሮ ሥርዓት ነው። ነገሩን ከመቋጨታችን በፊት ሃሳቡን ለማፋፋት አሁንም የንጉስ ጄምስን(kjv) ትርጉምና የአማርኛውን በኩረ-ጽሑፍ ስንመለከት፡- "know you not so many of us baptized into Christ were baptized into his death? ወይስ አታውቁምን በየሱስ የተጠመቅን በሞቱ እንደተጠመቅን?" ከነዚህ ቃላቶች እንደምንረዳው፤ ወደ ሞቱ የምንጠመቀው በሞት መሆኑን ነው። እዚህ ላይ የውሃ ጥምቀት የክርስቶስን መሞት፤ መቀበርና መነሳት የምንካፈልበት አደራረግ ከሆነ፤ ያለምንም አማራጭ በድነት ስራ ላይ ትልቅ ዋጋ አለው ማለት ነው። ይህ ደግሞ የጸሐፊውን ሃሳብ የሚቃረንና የጌታ የኢየሱስን የመስቀል ሥራ ዋጋ የሚያሳጣ መሆኑ ሊለመርበት ይገባል።

#7.3. ቆላስይስ 2÷11-12 ስለመንፈሳዊ ግርዘት ወይስ....?

በሐዋርያት[Only Jesus] አማኞች ስለ ውሃ ጥምቀት ተዘውትረው ከሚጠቀሱ ጥቅሶች አንዱ ይህ ነው። በእነዚህ ሰዎች መረዳት ግርዘት የጥምቀት ጥላ ነው። ታዲያ በቆላስይስ 2፤11-12 ላይ የተገለጸው የግርዘት ዓይነት ምን ዓይነት ነው ይህ የመገረዝ አገልግሎት ምን ዓይነት መገረዝ ነው? የስጋን ሰውነት መገፈፍ የሆነ መገረዝ፤ እጅ ያልነካው መገረዝ፤ በክርስቶስ የሆነ መገረዝ እስከ ሆነ ድረስ የግርዘቱም ዓይነት የተለየ ነው። ይህም የሕይወት መገረዝ!! አዎን የልብ መገረዝ። ይህን የመገረዝ አገልግሎት የሰጠን ኢየሱስ ብቻ ስለሆነ፤ ለግርዘት በሆነልን ነገር፤ ሌላ ባለድርሻ ግለሰብ ወይም ነገር የለም። እንደ ሚታወቀው የብሉይ ኪዳን ግርዘት የቁልፈትን ሥጋ መገረዝ ሲሆን፤ የአዲስ ኪዳን የመገረዝ አገልግሎት ግን የስጋን(ፍጥረታዊ ማንነትን) የመገፈፍ ስራ ነው። ስለዚህ የአብርሃምና የአዲስ ኪዳን የግርዘት አደራረግ ይለያያሉ። ከዚህ ጋር ተያይዞ፡- "የጥምቀትም ከእርሱ ጋር ተቀብራችሁ፤ በጥምቀት ደግሞ ከሙታን ባስነሳው በእግዚአብሔር አሰራር በማመናችሁ ከእርሱ ጋር ተነሳችሁ" (ቁጥር.12) የሚል ነው። አሁንም መነሳት ያለበት ጥያቄ፡- ሰው በውሃ ጥምቀት ክርስቶስ ጋር የሚቀበረው እንዴት ነው? ክርስቶስ በሞተ ጊዜ ከመስቀል አውርደው የቀበሩት በውሃ ውስጥ ነበርን? ክርስቶስ ኢየሱስ በሆነ የተጠመቀው የጥምቀትን አዳኝነት ሊያስረዳን አስቦ ነበርን? ከዚህ ይልቅ ክርስቶስ የተጠመቀው አብ አባቱ ዕርሱን የላከበትን ተልእኮ ለመጀመር፤ ለተልእኮው እውቅና ለመስጠት ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ በቆላስይስ 2÷12 ላይ የተገለጠው ጥምቀት ያእቆብና ዮሐንስ ሥለ ክብር በጠየቁት ጊዜ፡- "እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ፤ እኔም የምጠመቀውን ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁ።"(ማር.10÷35) ሲል ኢየሱስ የጠየቀው ጥያቄ ፍጻሜ ነው። የሞትን(የመከራን) ጥምቀት ተጠምቆ የተቀበረውን ኢየሱስን አብ ከሙታን ሲያስነሳው፤ እኛን ወክሎ

ከሞተውና ከተቀበረው ከኢየሱስ ጋር እኛንም አስነስቶናል።
ይህንን ነው“ቁጠራ” የተባለው። በተጨማሪም
ቆላስይስ.2÷21ን ከቆላ.3÷1 ጋር ተገናዝቦ ይነበብ።

#7.4. 1ጴጥሮስ.3÷21 ስለ ክርስቲያናዊ

የውጋ ጥምቀት ይናገራል?

አንዳንድ ቤተ-እምነቶች የዚህን ቃል ነጠላና ውጫዊ ገጽታ በማየት በውሃ በመጠመቅ የኃጢአት ሥርየት(ድነት) ይገኛል በማለት ውሃን ለክርስቶስ ቤዛነትና የድነት ማሟያ ሲያደርጉት ይስተዋላሉ። የሆነው ሆኖ ቃሉ ሊያስተላልፍ የፈለገውን ሃሳብ በትክክል መረዳትና ማወቅ ለመንፈሳዊ አቅማችን ትልቅ እምርታን የማምጣቱን ጠቀሜታ ከፍተኛ ያደርገዋል። ከዚህ በመነሳት ለጥናታችን ያመችን ዘንድ ይህን ክፍል ቢያንስ ከቁጥር 8-21 ያሉትን ቃላት ትኩረት ሰጥተን ማየት አለብን። ቁጥር(8)፡- አማኞች በአንድ ልብ መሆን እንዳለባቸው፣ የሌላውን መከራ ስለመካፈል፣ እርስ በርስ ሥለመዋደድ፣ ቁጥር(9)፡- ሩህሩህ፣ ትሁት፣ ከክፋት የራቀ ሥለ መሆንና ከዚህ ይልቅ በመባረክ በረከትን ስለ መቀበል፣ ቁጥር(10-12)፡- የመዳንን ፍጻሜ ለማየት የሚፈልግ መላሱንና ከንፈሩን ለክፋት ስለ መከልከል፣ ከክፋት ስለ መሸሸ፣ መልካምን ስለ ማድረግ፣ በዚህም እግዚአብሔር ስለ መደሰቱ፣ ቁጥር(13-14)፡- በጎ በማድረግ ስለሚገኘው ሰላም፣ ብጽእና፣ ጽናትና መረጋጋት ስለምንችልበት ሁኔታ፣ ቁጥር(15)፡- ክርስቶስ ኢየሱስን ስለ መቀደስ፣ ስለሚጠበቅብን ክርስቲያናዊ ዝግጁነትና ትህትናን በተላበሰ ሁኔታ ሌሎችን ስለ ዘላለም ህይወት ማስረዳት እንዳለብን፣ ቁጥር(16)፡- በክርስቶስ ሆነን የጀመርነውን መልካም ሕይወት ሰዎች በተሳሳተ መንገድ ቢጠሉትም እኛ ግን በጎ ሕሊና ይኖረን ዘንድ ማስፈለጉ፣ ቁጥር(17-18)፡- ክፉ አድርገን መከራ ከመቀበል ይልቅ መልካም አድርገን መከራ መቀበል እግዚአብሔርን ደስ እንደሚያሰኘው፣ ክርስቶስም ቢሆን

መከራን ተቀብሎ እኛን ወደ እግዚአብሔር ስለ ማቅረቡ፣ ቁጥር(20)፡- በእግዚአብሔር ትእዛዝ ተጠቅመን ከጥፋት ስለ መትረፍ ይነግረናል። ከነዚህ ትንታኔዎች ተነስተን፣ አንድ ክርስቲያን ከላይ የተዘረዘሩን መርሆዎች ቢከተል ያለምንም ጥያቄ የዘላለም ሕይወት ባለ መብት መሆኑ ጥርጣሬ መፍጠር የለበትም። አሁን ደግሞ የርእሱ ዋና ነጥብ የሆነውን ቁጥር(20-21)ስናይ፡- “ጥቂቶች ማለት ስምንት ነፍስ በውሃ የጸኑበት መርከብ ሲዘጋጅ፣ የእግዚአብሔር ትእዛዝ በኖህ ዘመን በቆየ ጊዜ ቀድሞ አልታዘዙም፤ ይህም ውሃ ደግሞ ማለት ጥምቀት “ምሳሌው” ሆኖ አሁን ያድነናል፤ የሰውነትን እድፍ ማስወገድ አይደለም፤ ለእግዚአብሔር የበጎ ሕሊና ልመና ነው እንጂ፤ ይህም በክርስቶስ ኢየሱስ ትንሳኔ ነው” ይላል። ሰዎች በኖህ ዘመን ኖህን ታዝዘው ወደ መርከቡ መሰብሰባቸውና መግባታቸው ከጥፋት እንዳዳናቸው፣ እንዲሁ ሰው ሁሉ ህሊናውን እያነጸ ወደ ተከፈለበት ዋጋ ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ካልተሰበሰበና ወደ እርሱ ካልገባ ከጥፋት አያመልጥም(ዮሐ.3÷16)። እዚህ ላይ ኖህ የዳነውና አመጸኞች የጠፉት ቃል በቃል በውሃ መሆኑ ሊሰመርበት ይገባል። ታዲያ ጴጥሮስ አሁን ያድነናል ያለው ውሃ ያው ውሃ ከሆነ፣ “ምሳሌ” የሚለው ቃል መጠቀሱ ለምን አስፈለገ? ምሳሌ ማለት ራስ(Self)ማለት አይደለምና ነው። በእርግጥም ቃሉን በአውዳዊ ፍሰቱ ስንመለከተው፣ የጥምቀቱ አይነት ተምሳሌታዊ ሆኖ ውጤቱ ለእግዚአብሔር የበጎ ሕሊና ልመና[The answer of a good conscience toward God] ነው። እኛ ክርስቲያኖችም ኖህ የዳነበትን ውሃ በሚመስለው “የበጎ ህሊና ጥምቀት” ስንጠመቅ፣ በአሁኑኛን ላይ መዳናችን ዋስተና ይኖረዋል። ይህን መርህ ስንከተል በእርግጥም ክርስቶስ ለሰጠን የትንሳኔ ተስፋ ባለሙሉ መብት እንሆናለን። ሌላው መታየት ያለበት ነገር፣ ሐዋርያው ጴጥሮስ መልእክት የጻፈላቸው ሰዎች፡- በክርስቶስ ቤዛነትና በደሙ ተጠቃሚ የሆኑ፣ ስለሰሙ መከራን እየተቀበሉ ያሉ፣ ዳግመኛ የተወለዱ ናቸው። ይህ እውነት ነው ከተባለና ጴጥሮስ ራሱን ጨምሮ፡- “አሁን ያድነናል” ያለው፣ ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀትን

ያመለክታል ብሎ ማሰብ ምክንያታዊ ሊሆን አይችልም። ጴጥሮስስ ቢሆን በሐዋርያት ሥራ 4÷12 ላይ፡- “መጻን በሌላ በማንም የለም ካለ በኋላ፤ በሌላ ጊዜ ተመልሶ “የውሃ ጥምቀት ያድናል” የሚልበት አግባብ ይኖራልን? ነው ወይስ የውሃ ጥምቀትም እንደ ጌታ እራት በተደጋጋሚ የመውሰድን አስፈላጊነት እየተናገረ ይሆን? በመሰረቱ “ውሃ ያድናል” ተብሎ ከተደመደመ፤ “ማርያም ታማልዳለች” የሚሉ ወገኖቻችንን፤ ከእውቀት እንደጎደሉ ለምን እንኮንናቸዋለን? እኛም ምንም እንኳ ጌታን የተቀበልን ብንሆን፤ ዳግመኛም ብንወለድ፤ መንፈሳዊ ስብእናችን እለት እለት ካልታደሰና ህሊናችን በጎ ሃሳብን ካልተላበሰ[ካልተጠመቀ] ከዘላለም ጥፋት የምናመልጥበትን መንገድ፤ የሚጠቁመን አንድም የቃል ክፍል የለም። ከዚህ ይልቅ፡- “እምነትና በጎ ህሊና ይኑርህ! አንዳንዶች[ክርስቲያኖች] ሕሊናቸውን ጥለው መርከብ አለመሪ እንደሚጠፋ በእምነት ነገር ጠፍተዋል”(ጢሞ.1÷19) ሲል ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የሰጠውን ማስጠንቀቂያ አዘል ምክር ለእኛም ልናደርገው ይገባል።

ክፍል ስምንት

ክርስቲያናዊ የውሃ ጥምቀት ለምን?

በማንስ ስም?

የሐዋርያት[Only Jesus] መምህራንና ተከታዮቻቸው፤ የውሃ ጥምቀትን አስመልክተው የሚሰጡት ትምህርት ከቃሉ እግዚአብሔር ክልል ውጭ መሆኑ ምንም ክርክር የሌለበት ጉዳይ ነው። ይህን ስሁትና ትውልድን ከእግዚአብሔር እውነት እያራቀ ያለውን መንፈስ በእግዚአብሔር ቃል እውነት ቁልጭ አድርገን ማሳየት መለኮታዊ ግዳጃችን እንደሆነ ተገንዝበን፤ አንባብያንም በጥንቃቄ ተመልክተው ሃቁን ይበይኑ ዘንድ እየጋበዝሁ፤ ወደ ቅኝቴ ልዝለቅ። የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ

ክርስቶስ መንግሥትን ይዞ ወደዚህ ዓለም ሲመጣ፤ መጥምቁ የሐንስ ሰዎች ሁሉ ከክፋት መንገዳቸው በመመለስ ከሚመጣው ቁጣ የሚድኑበትን ጥሪ አቅርቦላቸው ነበር። እነዚህ ሰዎች ጥሪውን ሲቀበሉና በእርግጥም ከጥፋት መንገድ ሲመለሱ፤ የተመለሱትን ሁሉ በየርዳናስ ወንዝ ያጠምቃቸው ነበር። መጠመቃቸው የመመለሳቸው ምልክት ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ሥራውን ከመጀመሩ በፊት በመጥምቁ የሐንስ እጅ የመጠመቁ ጉዳይ ለጥምቀት ያለንን ግምት ከፍ ያደርገዋል። ይሁን እንጂ ክርስቲያናዊ የውኃ ጥምቀት ለድነት(salvation) ድጋፍ ሰጪ አደራረግ ነው ብሎ ማሰብ ብቸኛውን መድኃኒት ኢየሱስ ክርስቶስን በእጅጉ የሚያስቀናና ሥራውንም ጎደሎ የሚያደርግ ከመሆኑም ባሻገር ኢየሱስ የተጠመቀውም ለመጻን ነበር እንድንል ያስገድደናል(የሐ.ሥራ 4÷12)። አንድ ሰው ክርስቲያዊ የውኃ ጥምቀትን መውሰድ ያለበት መጻኑን የተሟላ ለማድረግ ሳይሆን መጻኑን ሰማጽደቅ ወይም እውቅና ለመስጠት ነው።

በሉቃስ 7÷29 ላይ፡- «...የሰሙትን ሕዝብ ሁሉ ቀራጮች እንኳ ሳይቀሩ በየሐንስ ጥምቀት ተጠምቀው እግዚአብሔርን አፀደቁ፤ ፈሪሳውያንና ሕግ አዋቂዎች ግን በእርሱ ስላልተጠመቁ የእግዚአብሔርን ምክር ከራሳቸው ጣሉ» ይላል። እዚህ ላይ ቆመን፤ የጥምቀቱ ፋይዳ ምንድነው? ብለን ብንጠይቅ፤ የየሐንስን ስብከት በጋራ ስምተው ለስብከቱ አዎንታዊ ምላሽ የሰጡትንና ያልሰጡትን ለመለየት ዋነኛ ምልክት ሆኗል። በዚህ ክፍል ላይ ፈሪሳውያንና ሕግ አዋቂዎች የመጥምቁ የሐንስን ስብከት መቃወማቸው አልተዘገበም። ይህም ማለት ስብከቱን ተቀብለውት ሊሆን ይችላል ማለት ነው። ይሁን እንጂ ባለመጠመቃቸው ምክሩን እንዳልተቀበሉ ተቆጥረዋል። የተጠመቁትም የተጠመቁት የሰሙትን ምክር በመቀበል የየሐንስን ስብከትና እግዚአብሔርን ለማጽደቅ(for justification) ነበር። ለዚህም አደራረግ አንድ ምሳሌ እንጠቀም። አንድ አጆንዳ በጉባኤ ሐሳብ ከተሰጠበትና ውይይት ከተካሄደበት በኋላ፤ የአጆንዳዉ ሃሳብ ተቀባይነት አግኝቶ “ጉባኤው በጭብጩ ለጸደቀው” ቢባል፤ ጭብጩ የአጆንዳው ፍሬ ነገር(Content) ክፍል ነው ማለት ሳይሆን ለአጆንዳው ተቀባይነት ለማግኘቱ ምልክት